

DECYZJA KOMISJI

z dnia 10 marca 1992

**dotycząca pewnych środków ochrony odnoszących się do Syndromu
Rozrodczego i Oddechowego u Świń (PRRS)**

92/188/EWG

*Dziennik Urzędowy nr L 87, 02.04.2.1992, str. 22
zmieniona przez 92/490/WE (Dziennik Urzędowy nr L 294, 10.10.92, str. 21)*

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

Mając na względzie Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

Mając na względzie Dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych stosowanych w wewnątrz-Wspólnotowym handlu konkretnymi żywymi zwierzętami i produktami w celu uzupełnienia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, wraz z ostatnimi zmianami wprowadzonymi Dyrektywą 91/628/EWG ⁽²⁾, a w szczególności jej Artykuł 10 (4),

motywy

92/188/EWG

Zważywszy, że w pewnych częściach Wspólnoty wystąpiło u świń wiele ognisk choroby zakaźnej spowodowanej przez wirus, który nie został jeszcze sklasyfikowany;

Zważywszy, że efektem choroby, która została nazwana Syndromem Rozrodczym i Oddechowym u Świń (PRRS) jest niezwykła liczba poronień i przedwczesnych urodzeń u macior oraz śmierć i osłabienie u młodych prosiąt, których to objawów nie można przypisać do żadnej innej znanej choroby zakaźnej świń, do wykrycia której istnieją łatwo dostępne diagnostyczne testy laboratoryjne;

Zważywszy, że choroba ta ma zdolność szybkiego rozprzestrzeniania się na obszarach o dużej gęstości obsady trzody chlewnej;

Zważywszy, że choroba ta może stanowić zagrożenie dla produkcji trzody chlewnej;

Zważywszy, że w wyniku powstania ognisk omawianej choroby Komisja przyjęła Decyzję 91/237/EWG z dnia 25 kwietnia 1991 dotyczącą dalszych środków ochronnych odnoszących się do nowej choroby trzody chlewnej ⁽³⁾, wraz z ostatnimi zmianami wprowadzonymi Decyzją 92/104/EWG ⁽⁴⁾;

Zważywszy, że na pewnych obszarach silnie dotkniętych chorobą na początku roku 1991, przez wiele miesięcy nie zostały odnotowane jej nowe ogniska, w związku z tym konieczne jest uchylene Decyzji 91/237/EWG;

Zważywszy, że władze Państw Członkowskich zobowiązały się do wprowadzenia przepisów krajowych koniecznych do zagwarantowania odpowiedniego wprowadzenia w życie niniejszej Decyzji w przypadkach gdy trzoda chlewna jest wysyłana do innego Państwa Członkowskiego;

Zważywszy, że środki o których stanowi niniejsza Decyzja są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJĘŁA NINIEJSZĄ DECYZJĘ;

92/490/WE

Zważywszy, że w wyniku wybuchów Syndromu Rozrodczego i Oddechowego u Świń (PRRS) Komisja Przyjęła Decyzję 92/188/EWG;

Zważywszy, że na pewnych obszarach silnie dotkniętych chorobą na początku roku 1991, przez wiele miesięcy nie zostały odnotowane jej nowe ogniska;

Zważywszy, że konieczne wydaje się wzięcie pod uwagę ewolucji choroby, a zwłaszcza fakt, że straty maleją w najbardziej zainfekowanych stadach;
Zważywszy, że konieczne wydaje się uwzględnienie rozwoju testów serologicznych na tę chorobę;
Zważywszy, że zakres środków przedstawionych w Decyzji 92/188/EWG powinien zostać odpowiednio dostosowany, tak aby uwzględniał on nowe osiągnięcia;
Zważywszy, że władze Państw Członkowskich zobowiązały się wprowadzić krajowe środki, konieczne do zagwarantowania efektywnego wprowadzenia w życie niniejszej Decyzji, w przypadku gdy trzoda jest wysyłana do innych Państw Członkowskich;
Zważywszy, że środki, o których stanowi niniejsza Decyzja, są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynarii,

Artykuł 1

Dla celów niniejszej Decyzji:

- (a) 'poronienie' oznacza zaobserwowaną produkcję płodów do 109 dnia ciąży łącznie, jeżeli żaden z płodów nie przetrwał więcej niż 24 godziny;
- (c) 'przedwczesny poród' oznacza zaobserwowaną produkcję płodów do 109 dnia ciąży łącznie, z których część przetrwała więcej niż 24 godziny;
- (f) „zainfekowane gospodarstwo” oznacza gospodarstwo, w którym w ciągu ostatnich ośmiu tygodni przed uzyskaniem certyfikatu zaobserwowano nienaturalną liczbę poronień lub przedwczesnych porodów u macior lub maciorek oraz śmierć i osłabienie młodych prosiąt, oraz takie, w których zdiagnozowanie PRRS zostało potwierdzone przez odpowiedni test serologiczny.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie powinny podjąć wszelkie uzasadnione kroki mające na celu zapobieganie rozprzestrzeniania się Syndromu Rozrodczego i Oddechowego u trzody chlewnej z zainfekowanych gospodarstw. Środki te obejmą:

- niszczenie wszelkich produktów takich jak łożyska, płody oraz padłe prosięta pochodzące z wszystkich poronień, przedwczesnych porodów oraz normalnych porodów,
- organizowanie dokładnego czyszczenia i dezynfekcji pomieszczeń, w których odbywa się poród po każdym poronieniu, przedwczesnym porodzie lub normalnym porodzie,
- organizowanie procedur dezynfekcyjnych przy wejściach i wyjściach do budynków, w których znajduje się hodowana trzoda,
- zakaz przemieszczania trzody hodowlanej (macior, maciorek, knurów) do niezainfekowanych gospodarstw

Artykuł 3

Państwa Członkowskie nie zezwolą na przesyłanie trzody chlewnej z zainfekowanego gospodarstwa do innego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 4

usunięty

Artykuł 5

usunięty

Artykuł 6

Pierwszego dnia każdego miesiąca Państwa Członkowskie posiadające jedno lub więcej zainfekowane gospodarstwo przedstawiają w formie wskazanej w Aneksie (Raport PRRS) dane o sytuacji związanej z chorobą.

Artykuł 7

Niniejszym uchylona zostaje Decyzja 91/237/EWG.

Artykuł 8

Państwa Członkowskie zmieniają stosowane przez siebie przepisy odnośnie handlu tak aby były one zgodne z niniejszą Decyzją. Niezwłocznie powiadomią one o tym Komisję.

Artykuł 8a

Niniejsza Decyzja będzie stosowana do dnia 1 listopada 1992. Nie później niż 15 października 1992, sytuacja zostanie zbadana przez Stały Komitet Weterynaryjny w celu oceny sytuacji związanej z chorobą oraz wszelkich środków ochrony koniecznych w tym czasie.

Artykuł 9

Niniejsza Decyzja jest adresowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 marca 1992.

W imieniu Komisji

Ray MAC SHARRY

Członek Komisji

ANEKS

OKRESOWY RAPORT PRRS

PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE

1. Liczba zainfekowanych stad (stad objętych ograniczeniem)

	<i>Poprzedni miesiąc (miesiące)</i>					Miesiąc, którego dotyczy raport
Region (z nazwy)						
<i>Suma</i>						

2. Liczba nowych ognisk choroby (stada, których infekcja jest zgłaszana po raz pierwszy)

	<i>Miesiąc z poprzednich miesięcy</i>					Miesiąc, którego dotyczy raport
Region (z nazwy)						
<i>Suma</i>						

3. Dołącz do niniejszego dokumentu mapę ukazującą zainfekowane obszary.

	<i>Miesiąc z poprzednich miesięcy</i>					Miesiąc, którego dotyczy raport
Region (z nazwy)						
<i>Suma</i>						

⁽¹⁾ Dziennik Urzędowy nr L 224, 18. 8. 1990, str. 29.

⁽²⁾ Dziennik Urzędowy nr L 340, 11. 12. 1991, str. 17.

⁽³⁾ Dziennik Urzędowy nr L 106, 26. 4. 1991, str. 67.

⁽⁴⁾ Dziennik Urzędowy nr L 41, 18. 2. 1992, str. 17.

II

(Ustawy których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

**DECYZJA RADY
z 13 lipca 1992**

na temat komputeryzacji procedur importu weterynaryjnego (Zmianowy projekt, Shift projekt), zmieniająca Dyrektywy 90/675/EEC, 91/496/EEC, 91/628/EEC i Decyzję 90/424/EEC i Decyzję 90/424/EEC, oraz uchylająca Decyzję 88/192/EEC

(92/438/EEC)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

Mając na uwadze Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, a w szczególności jego artykuł 43,

Mając na uwadze propozycję Komisji,

Mając na uwadze opinię Parlamentu Europejskiego¹,

Zważywszy, że od czasu przyjęcia Decyzji Rady 88/192/EEC z 28 marca 1988 roku na temat systemu dotyczącego kontroli sanitarnej towarów importowanych z krajów trzecich w punktach kontroli granicznej (Zmianowy projekt)², dokonano znacznego postępu odnośnie harmonizacji w dziedzinie weterynarii;

Zważywszy, że w szczególności Rada przyjęła Dyrektywę 90/675/EEC z 10 grudnia 1990 formułującą zasady rządzące organizacją kontroli weterynaryjnych produktów wkraczających do Wspólnoty z krajów trzecich³, Dyrektywę 91/496/EEC z 15 lipca 1991 formułującą zasady rządzące organizacją kontroli weterynaryjnych zwierząt wkraczających do Wspólnoty z krajów trzecich⁴ oraz Dyrektywę 91/628/EEC z 19 listopada 1991 na temat ochrony zwierząt w czasie transportu⁵;

Zważywszy, że w świetle korzystnego trendu w harmonizacji w sektorze weterynarii, jest właściwym, by sformułować nowe postanowienia na temat komputeryzacji procedur importu weterynaryjnego i dlatego też uchylić Decyzję 88/192/EEC;

¹ Opinia wydana 10 lipca 1992 (jeszcze nie opublikowana w OJ).

² OJ Nr L 89, 6. 4. 1988, str.32.

³ OJ Nr L 373, 31. 12. 1990, str. 1 ; Dyrektywa ze zmianami wprowadzonymi przez Dyrektywę 91/496/EEC (OJ Nr L 268, 24. 9. 1991, str. 56).

⁴ OJ Nr L 268, 24. 9. 1991, str. 56 ; Dyrektywa ze zmianami wprowadzonymi przez Dyrektywę 91/628/EEC (OJ Nr L 340, 12. 12. 1991, str. 17).

⁵ OJ Nr L 340, 11. 12. 1991, str. 17.

Zważywszy, że te nowe postanowienia muszą pomóc chronić zdrowie publiczne i zdrowie zwierząt, podczas gdy zezwalają one na osiągnięcie wewnętrznego rynku dla zwierząt oraz produktów pochodzenia zwierzęcego;

Zważywszy, że te nowe postanowienia są tym bardziej konieczne w związku z tym, iż inspekcja na wewnętrznych granicach ma być zaprzestana;

Zważywszy, że komputeryzacja procedur importu weterynaryjnego musi dostarczyć skutecznego sposobu na urzędowe weterynaryjne nieprzyjęci partii towaru w punkcie kontroli granicznej, tak aby przekazać dalej odpowiednie informacje, a także bazy danych wyszczególniające wymogi importowe oraz importowane zwierzęta i produkty pochodzenia zwierzęcego;

Zważywszy, że Dyrektywy 90/675/EEC, 91/496/EEC i 91/628/EEC powinny zostać odpowiednio zmienione;

Zważywszy, że Decyzja Rady 90/424/EEC z 26 czerwca 1990 roku na temat wydatków w dziedzinie weterynarii⁶ powinna zapewnić udział finansowy Wspólnoty we wprowadzaniu nowych środków odnoszących się do komputeryzacji procedur importu weterynaryjnego;

Zważywszy, że powinno powierzyć się Komisji zadanie przyjęcia niezbędnych przepisów wykonawczych,
PRZYJĘŁA NINIEJSZĄ DECYZJĘ :

Artykuł 1

1. Komputeryzacja procedur importu weterynaryjnego będzie się składała z :

- procedury dotyczącej przekazywania odpowiednich informacji, gdy urzędowy weterynarz w punkcie inspekcji granicznej zmienia trasę partii towaru;
- organizacji i działania baz danych obejmujących importowe wymogi Wspólnoty dotyczące zwierząt i produktów;
- organizacji i działania baz danych obejmujących import do Wspólnoty zwierząt i produktów.

2. Wyszczególniona w ustępie 1 komputeryzacja będzie przestrzegała obecne standardy międzynarodowe.

Artykuł 2

Dla celów niniejszej Decyzji definicje podane w Dyrektywach 90/675/EEC, 91/496/EEC oraz 91/628/EEC będą stosowały się zgodnie z wymaganiem.

---

⁶ OJ Nr L 224, 18. 8. 1990, str. 19. Decyzja po raz ostatni zmieniona Rozporządzeniem (EEC) Nr 3763/91 (OJ Nr L 356, 24. 12. 1991, str. 1).

Artykuł 3

1. Procedura informacyjna o której mowa w pierwszym akapicie artykułu 1 (1) pokryje punkty kontroli granicznej, władze centralne Państw Członkowskich oraz Komisję.
2. Procedura informacyjna o której mowa w pierwszym akapicie artykułu 1 (1) będzie działała tak jak to wyszczególniono w Załączniku I.

Artykuł 4

1. Bazy danych o których mowa w drugim akapicie artykułu 1 będą zawierały wszystkie dane co do wymagań dotyczących importowania do Wspólnoty zwierząt i produktów, a w szczególności informacje na temat list uprawnionych krajów trzecich, zatwierdzonych przedsiębiorstw, przyjętych środków ochronnych oraz zaświadczeń dozwolonego okazu(egzemplarza).
2. Bazy danych o których mowa w drugim akapicie artykułu 1 (1) zostaną zorganizowane oraz będą obsługiwane jak to wyszczególniono w Załączniku II.

Artykuł 5

1. Bazy danych o których mowa w trzecim akapicie artykułu 1 (1) będą zawierały pełną informację na temat każdej partii zwierząt lub produktów przywiezionych do Wspólnoty, pokrywając w szczególności warunki transportu zwierząt, jak je wyszczególniono w Rozdziale III Dyrektywy 91/628/EEC oraz wynik kontroli wykonanych zgodnie z Dyrektywami 90/675/EEC i 91/496/EEC.
2. Bazy danych o których mowa w trzecim akapicie artykułu 1 będą zorganizowane i obsługiwane jak to wyszczególniono w Załączniku III.

Artykuł 6

Sprzęt użyty w punktach kontroli granicznej dla celów niniejszej Decyzji może być sprzętem wyszczególnionym w artykule 2 (2) Decyzji Komisji 91/398/EEC z 19 lipca 1991 roku na temat skomputeryzowanej sieci łączącej władze weterynaryjne (Animo)⁷.

Artykuł 7

Decyzja 88/192/EEC zostaje niniejszym uchylona.

Artykuł 8

Dyrektywa 90/675/EEC zostaje niniejszym zmieniona następująco :

1. następujący akapit zostanie dodany do artykułu 4 (1) :

---

⁷ OJ Nr L 221, 9. 8. 1991, str. 30.

“- że nie podano żadnego wskazania o odrzuceniu partii towaru w wyniku procedury wyszczególnionej w pierwszym akapicie artykułu 1 Decyzji Rady 92/438/EEC z 13 lipca 1992 na temat komputeryzacji procedur importu weterynaryjnego (Zmianowy projekt)*.

2. zostanie dodane do artykułu 8 (2) to co następuje :

“(d) skonsultuje bazy danych wyszczególnione w drugim akapicie artykułu 1 Decyzji 92/438/EEC.”

3. następujące zdania zostaną dodane do artykułu 9 (2) (iii) :

“Zapewni on, że wszelka aktualizacja baz danych wskazanych w trzecim akapicie artykułu 1 Decyzji 92/438/EEC jest dokonana.”

4. pierwszy akapit artykułu 11 (4) (b) zostanie zastąpiony przez :

“ - używając skomputeryzowaną sieć łączącą władze weterynaryjne (Animo), przekaże urzędowemu weterynarzowi w punkcie inspekcji na miejscu przeznaczenia zawiadomienie o przejściu produktów oraz o prawdopodobnej dacie ich przybycia.”

5. następujące zdania zostaną dodane do artykułu 11 (4) (b) :

“W takich przypadkach, kompetentna władza zostanie poinformowana poprzez skomputeryzowaną sieć łączącą władze weterynaryjne (Animo).”

6. w artykule 16 (1) (a) pierwszy akapit zostanie zastąpiony przez :

“ - uruchomi procedurę informacyjną przewidzianą w pierwszym akapicie artykułu 1 Decyzji 92/438/EEC,”.

7. w artykule 16 (1) (a) trzeci akapit zostanie skreślony.

8. artykuł 16 (5) zostanie zastąpiony następująco :

“5. Postanowienia Decyzji 92/438/EEC będą stosowane.”

Artykuł 9

Dyrektywa 91/496/EEC jest niniejszym zmieniona następująco :

1, następujący akapit zostanie dodany do artykułu 4 (1) :

“ - że nie podano żadnego wskazania o odrzuceniu partii towarów w wyniku procedury wyszczególnionej w pierwszym akapicie artykułu 1 Decyzji Rady 92/438/EEC z 13 lipca 1992 na temat komputeryzacji procedur importu weterynaryjnego (Zmianowy projekt).*

-----
*OJ Nr L 243, 25. 8. 1992, str.27.”

2. w artykule 4 (2) zostanie dodane jako drugi podpunkt to co następuje :

“ Kontrola musi być dokonana po odwołaniu się do baz danych wyszczególnionych w drugim akapicie artykułu 1 Decyzji 92/438/EEC.”

3. w artykule 6 (2) następujące zdanie zostanie dodane :

“Urzędowy weterynarz zapewni, że wszelkie aktualizowanie baz danych wskazanych w trzecim akapicie, w artykule 1 Decyzji 92/438/EEC jest wykonane.”

4. w artykule 9 (1) (d) słowa “o których(-ej) mowa w drugim podpunkcie artykułu 12 (4)” zostaną zastąpione przez “o których(-ej) mowa w artykule 20 Dyrektywy 90/425/EEC.”

5. w artykule 12 (1) (c) pierwszy akapit zostanie zastąpiony następująco :

“ - uruchomi (-ią) procedurę informacyjną przewidzianą w pierwszym akapicie artykułu 1 Decyzji 92/438/EEC”.

6. w artykule 12 (1) (c) trzeci akapit zostanie skreślony.

7. artykuł 12 (4) zostanie zastąpiony następująco :

“4. Postanowienia Decyzji 92/438/EEC będą stosowane”.

8. w pierwszym podpunkcie artykułu 30 (2) słowa “w drugim podpunkcie ...” zostaną skreślone.

Artykuł 10

Następujący ustęp zostanie dodany do artykułu 11 Dyrektywy 91/628/EEC :

“5. Postanowienia Decyzji Rady 92/438/EEC z 13 lipca 1992 na temat komputeryzacji procedur importu weterynaryjnego (Zmianowy projekt)* będą stosowane.

-----
*OJ Nr L 234, 25. 8. 1992, str. 27.

Artykuł 11

Następujący artykuł zostanie dodany do Decyzji 90/424/EEC :

“*Artykuł 37a*

1. Finansowa pomoc Wspólnoty może zostać przyznana dla komputeryzacji procedur importu weterynaryjnego, jak je wyszczególniono w Decyzji 92/438/EEC*.

2. Porozumienia organizacyjne dotyczące finansowania zgodnie z ustępem 1 oraz poziomu udziału Wspólnoty zostaną określone zgodnie z procedurą sformułowaną w artykule 41.

-----
*OJ Nr L 243, 25. 8. 1992, str. 27.”

Artykuł 12

Przepisy wymagane do zastosowania niniejszej Decyzji zostaną przyjęte, zgodnie z wymaganiem, w zgodzie z procedurą sformułowaną w artykule 13.

Artykuł 13

1. Komisja będzie wspierana przez Stały Komitet Weterynaryjny założony w wyniku Decyzji 68/361/EEC⁸, nazywany poniżej "Komitetem".
2. W przypadku gdy procedura sformułowana w niniejszym artykule ma być wykonana, sprawy zostaną niezwłocznie skierowane do Komitetu przez jego przewodniczącego, albo z jego własnej inicjatywy lub też na żądanie reprezentanta Państwa Członkowskiego.
3. Reprezentant Komisji przedstawi projekt środków jakie mają być przyjęte. Komitet wyda swoją opinię na temat takich środków w przeciągu ograniczonego czasu, który przewodniczący może ustalić odpowiednio do pilności sprawy. Opinie będą wydawane większością 54 głosów, licząc głosy Państw Członkowskich tak jak to przewidziano w artykule 148 (2) Traktatu. Przewodniczący nie będzie głosował.
4. (a) Komisja przyjmie środki i natychmiast wprowadzi je w życie w przypadkach gdy pozostają one w zgodzie z opinią Komitetu.

(b) W przypadkach gdy nie są one w zgodzie z opinią Komitetu lub gdy żadna opinia nie została dostarczona, Komisja bezzwłocznie zaproponuje Radzie środki do przyjęcia. Rada przyjmie środki kwalifikowaną większością.

Jeśli, w przeciągu trzech miesięcy od daty przedłożenia propozycji do Rady, Rada nie przyjęła żadnych środków, Komisja przyjmie zaproponowane środki i natychmiast je zastosuje.

Artykuł 14

Postanowienia niniejszej Decyzji zostaną zrewidowane przed 1 lipca 1995, w celu wzięcia pod uwagę nowych wydarzeń technologicznych i dokonania niezbędnych ulepszeń, zwłaszcza w świetle nowych wydarzeń, które mogą być już odnotowane w najbardziej zaawansowanych Państwach Członkowskich.

Artykuł 15

Niniejsza Decyzja jest skierowana do Państw Członkowskich.
Sporządzono w Brukseli, 13 lipca 1992 roku.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J. GUMMER

---

⁸ OJ Nr L 255, 18. 10. 1968, str. 23.

ZAŁĄCZNIK I

1. Podstawową zasadą systemu jest to, że każde odpowiednie władze (punkt inspekcji granicznej; władze centralne Państwa Członkowskiego; Komisja) będą miały wyrwykowy (nie planowany) dostęp do komputerowego pliku z partiami zwierząt lub towarów powtórnie wysłanych zgodnie z artykułem 12 (1) (c) Dyrektywy 91/496/EEC lub artykułem 16 (1) (a) Dyrektywy 90/675/EEC.
2. Ten plik będzie aktualizowany przez kompetentne władze Państw Członkowskich. Informacje muszą być przekazywane z wielką szybkością poprzez publiczną sieć przełączania pakietów (packet-switching network).
3. Komisja będzie odpowiedzialna za sieć. Zostanie wybrany operator oraz zostaną określone ogólne specyfikacje sieci zgodnie z procedurą sformułowaną w artykule 13 niniejszej Decyzji.
4. Przyczynami powtórznego wysłania partii towarów zostaną wprowadzone do pliku. Przepisy dotyczące stosowania tego ustępu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w artykule 13.

ZAŁĄCZNIK II

1. Komisja ustali bazę danych wymogów Wspólnoty dotyczących sprowadzania żywych zwierząt i produktów oraz udostępni ją każdemu Państwu Członkowskiemu i każdemu punktowi inspekcji granicznej.
2. Każde Państwo Członkowskie założy bazę danych krajowych wymogów (nie objętych ustępem 1) dotyczącą sprowadzania żywych zwierząt i produktów na ich terytorium. Każde Państwo udostępni ją innym Państwom Członkowskim, Komisji oraz wszystkim punktom inspekcji granicznej Wspólnoty.
3. Każde Państwo Członkowskie określi w jaki sposób ich punkty inspekcji granicznej mają mieć dostęp do baz danych wskazanych w ustępie 1 i 2.
4. Każde Państwo Członkowskie będzie odpowiedzialne za uaktualnianie bazy danych wskazanej w ustępie 1. Państwa Członkowskie będą, każde z osobna, odpowiedzialne za uaktualnianie baz danych wskazanych w ustępie 2.
5. Wymogi techniczne dotyczące harmonizacji baz danych oraz ich uaktualniania zostaną określone zgodnie z procedurą sformułowaną w artykule 13.

ZAŁĄCZNIK III

1. Każde Państwo Członkowskie założy bazę danych obejmującą zwierzęta i produkty przywiezione na ich terytorium.
2. Każde Państwo Członkowskie prześle, z częstotliwością lub częstotliwościami, które mają być określone zgodnie z procedurą sformułowaną w artykule 13, informacje wyciągnięte z baz danych wskazanych w ustępie 1.
3. Wymogi techniczne dotyczące harmonizacji baz danych i dotyczące przekazu informacji do Komisji zostaną określone zgodnie z procedurą sformułowaną w artykule 13.

**DYREKTYWA RADY
93/53/EEC
z 24 czerwca 1993 roku
wprowadzająca minimalne środki kontroli niektórych chorób ryb na poziomie
Wspólnoty**

*poprawiona przez 2000/27/EC (OJ No. L 114, 13.05.2000, p. 28)
poprawiona przez 2001/288/EC (OJ No. L 99, 10.04.2001, p. 11)*

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

Biorąc pod uwagę Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, a w szczególności Artykuł 43 tego Traktatu,
Biorąc pod uwagę propozycję Komisji¹,
Biorąc pod uwagę opinię Parlamentu Europejskiego²
Biorąc pod uwagę opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

93/53/EEC

Zważywszy, że ryby są wymienione w Załączniku II do Traktatu; zważywszy, że sprzedaż ryb stanowi ważne źródło dochodów w sektorze rolnictwa;

Zważywszy, że w celu zapewnienia racjonalnego rozwoju sektora rolnictwa i przyczynienia się do ochrony zdrowia zwierząt we Wspólnocie należy ustanowić na poziomie Wspólnoty środki kontrolne podejmowane na wypadek wybuchu choroby;

Zważywszy, że w przypadku chorób, których środki te dotyczą niezbędne jest powołanie się na listy sporządzone w Załączniku A do dyrektywy Rady 91/67/EEC z 28 stycznia 1991 roku dotyczącej warunków zdrowia zwierząt rządzących wprowadzaniem na rynek zwierząt i produktów rolnych⁴;

Zważywszy, że wybuch takich chorób może szybko przybrać rozmiary epizootyczne, powodując śmiertelność i zakłócenia na skalę, która może poważnie zredukować rentowność produkcji ryb;

Zważywszy, że jak tylko zajdzie podejrzenie wystąpienia takiej choroby muszą zostać podjęte środki kontrolne, aby jak najszybciej rozpocząć skuteczną akcję, tuż po potwierdzeniu wystąpienia choroby;

Zważywszy, że środki te muszą zapobiegać rozprzestrzenianiu się choroby, w szczególności za pomocą uważnego kontrolowania przemieszczania się ryb i produktów, które mogą roznosić infekcję;

Zważywszy, że zapobieganie chorobom we Wspólnocie musi mieć swoje podstawy w polityce nie związanej ze szczepieniami;

Zważywszy, że dla zapobiegania rozprzestrzenianiu się chorób podstawowe znaczenie ma epizoocjologia; zważywszy, że państwa członkowskie muszą utworzyć w tym celu specjalne jednostki;

Zważywszy, że dla zapewnienia powstania skutecznego systemu kontroli należy zharmonizować diagnozowanie chorób i prowadzić je pod auspicjami odpowiedzialnych

---

¹ OJ Nr C 172, 8.7.1992, str. 16.

² OJ Nr C 150, 31.5.1993.

³ OJ Nr C 19, 25.1.1993, str. 4.

⁴ OJ Nr L 46, 19.2.1991, str. 1.

laboratoriów, podlegających koordynacji ze strony laboratorium wskazanego przez Wspólnotę;

Zważywszy, że w celu zapewnienia jednolitej realizacji postanowień niniejszej dyrektywy należy ustanowić procedury kontrolne na szczeblu Wspólnoty;

Zważywszy, że wspólne środki służące kontrolowaniu chorób stanowią minimalną podstawę utrzymania jednolitych norm zdrowia zwierząt;

Zważywszy, że decyzją Rady 90/424/EEC z 26 czerwca 1990 roku o wydatkach w dziedzinie weterynarii⁵, a w szczególności Artykuł 5 tej decyzji stosuje się do przypadków wybuchu jednej z chorób wymienionych na liście w Załączniku A do dyrektywy 91/67/EEC;

Zważywszy, że należy powierzyć Komisji zadanie przyjęcia niezbędnych środków wykonawczych; zważywszy, że w tym celu należy ustalić procedurę, która doprowadzi do bliskiej i skutecznej współpracy pomiędzy Komisją a państwami członkowskimi w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego,
PRZYJĘŁA NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

2000/27/EC

Zważywszy, że:

- (1) Dyrektywa Rady 93/53/EWG⁽⁶⁾ ustanawia, że w celu kontroli ognisk, między innymi, zakaźnej niedokrwistości ryb łososiowatych (ISA), należy natychmiast usunąć wszystkie ryby w zakażonych farmach.
- (2) W maju 1998r., ognisko tej choroby wystąpiło w Szkocji, obejmując kilka miejsc, które są zakażone lub są podejrzane o zakażenie.
- (3) Doświadczenie zdobyte pokazało, że można rozciągnąć usuwanie na pewien okres czasu, nie osłabiając wysiłków na rzecz wyłuszczenia choroby.
- (4) Pod pewnymi warunkami, zastosowanie przepisów dotyczących szczepień może stanowić nowe narzędzie w zakresie kontrolowania i opanowania ISA po wystąpieniu ogniska; obecnie taka opcja nie jest przewidziana przez ustawodawstwo Wspólnoty.
- (5) Pożądane jest zbadanie w pełni źródła ISA, prawdopodobnego rozprzestrzeniania się choroby oraz wymiany pomiędzy łososiami hodowlanymi i dzikimi.
- (6) Nie wypłacono żadnych rekompensat wspólnotowych hodowcom łososi za obowiązkowe usunięcie całych hodowli łososi na mocy Dyrektywy 93/53/EWG.
- (7) Środki niezbędne do wdrożenia Dyrektywy 93/53/EWG zostaną przyjęte zgodnie z Decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999r. ustanawiającą procedury w zakresie wykonywania uprawnień wykonawczych udzielonych Komisji⁽⁷⁾.
- (8) Biorąc pod uwagę obecny stan dowodów naukowych i technicznych, należy zatem odpowiednio dokonać zmiany Dyrektywy 93/53/EWG.
- (9) Biorąc pod uwagę pilność sprawy należy bezwzględnie udzielić wyjątku od sześciotygodniowego okresu, o którym mowa w Części 1, punkt (3) Protokołu dotyczącego roli parlamentów krajowych Unii Europejskiej załączonego do Traktatu Amsterdamskiego,

PRZYJĘŁA NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

⁵ OJ Nr L 224, 18.8.1990. Decyzja znowelizowana decyzją 92/438/EEC (OJ Nr L 243, 25.8.1992, str. 27).

⁶ Dz.U. Nr L 175, 19.07.1993r., str. 23. Dyrektywa zmieniona przez Traktat Akcesyjny z 1994r.

⁷ Dz.U. Nr L 184, 17.07.1999r., str. 23.

2001/288/EC

Zważywszy, że:

- (1) Artykuł 12 (1) Dyrektywy 93/53/EWG ustanawia, że Państwa Członkowskie zapewnią aby w każdym Państwie Członkowskim zostało wyznaczone krajowe laboratorium referencyjne, dysponujące urządzeniami i wyspecjalizowanym personelem, który może zawsze określić, a zwłaszcza gdy odnośna choroba pojawia się po raz pierwszy, typ, podtyp oraz wariant odnośnych czynników chorobotwórczych oraz potwierdzić wyniki uzyskane przez regionalne laboratoria diagnostyczne.
  - (2) Lista krajowych laboratoriów referencyjnych w zakresie chorób ryb została wyznaczona w Załączniku A do Dyrektywy 93/53/EWG.
  - (3) Należy zaktualizować tą listę.
  - (4) Środki przewidziane w niniejszej Decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,
- PRZYJĘŁA NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Postanowienia ogólne

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa określa minimalne środki kontrolne na poziomie Wspólnoty dotyczące chorób ryb, o których mowa w Załączniku A, listy I i II dyrektywy 91/67/EEC.

Artykuł 2

Dla potrzeb niniejszej dyrektywy stosuje się definicje określone w Artykule 2 dyrektywy 91/67/EEC.

Ponadto, stosuje się następujące definicje:

1. *choroby z listy I*: choroby ryb, o których mowa w Załączniku A, lista I do dyrektywy 91/67/EEC;
2. *choroby z listy II*: choroby ryb, o których mowa w Załączniku A, lista II do dyrektywy 91/67/EEC;
3. *ryby podejrzane o zakażenie*: ryby wykazujące kliniczne objawy pośmiertnych zmian chorobowych lub wątpliwe reakcje w testach laboratoryjnych, które dają podstawy do podejrzeń o występowaniu choroby z listy I lub II;
4. *zarażona ryba*: ryba, u której w wyniku badań laboratoryjnych oficjalnie potwierdzono występowanie jednej z chorób z listy I lub II, lub - w przypadku ISA - w wyniku badań klinicznych i badania pośmiertnego,
5. *gospodarstwo podejrzane o zarażenie*: gospodarstwo, w którym występują ryby podejrzane o zarażenie;
6. *zarażone gospodarstwo*: gospodarstwo, w którym znajdują się zarażone ryby; również gospodarstwo, które zostało opróżnione, ale jeszcze nie zdezynfekowane.

Artykuł 3

Państwa członkowskie gwarantują, że wszystkie gospodarstwa hodujące lub przetrzymujące ryby podatne na choroby z listy I lub II:

1. są rejestrowane przez oficjalne służby; rejestr jest stale uaktualniany;

2. prowadzą kartotekę:

(a) żywych ryb, jaj i gamet wchodzących na teren gospodarstwa, wraz z całą informacją dotyczącą ich dostawy, ilości lub wagi, wielkości, źródła pochodzenia i dostawców;

(b) żywych ryb, jaj i gamet opuszczających gospodarstwo, wraz z całą informacją o ich wysyłce, ilości lub wadze, wielkości i przeznaczeniu:

(c) zanotowanej śmiertelności.

Kartoteka, która powinna być dostępna służbom kontrolnym do wglądu na każde żądanie musi być regularnie uaktualniana i należy ją przechowywać przez cztery lata.

Artykuł 4

Państwa członkowskie zapewniają, że każde podejrzenie wystąpienia przypadku choroby z listy I lub II jest jak najszybciej zgłaszane oficjalnym służbom.

ROZDZIAŁ II

Środki kontrolne dla chorób z listy I

Artykuł 5

1. Jeżeli ryby w gospodarstwie są podejrzane o zarażenie chorobą z listy I, państwa członkowskie zapewnią, że oficjalne służby natychmiast uruchamiają oficjalne postępowanie wyjaśniające - z badaniami klinicznymi włącznie - w celu potwierdzenia lub wykluczenia obecności choroby; w szczególności służby te muszą pobierać próbki niezbędne do badań laboratoryjnych.

2. Kiedy tylko zgłoszone zostaje podejrzenie wystąpienia choroby, służby oficjalne poddają gospodarstwo oficjalnej kontroli, a w szczególności żądają, aby:

- (a) dokonano oficjalnego spisu wszystkich gatunków i kategorii ryb i zapisania ilości martwych ryb, zarażonych lub podejrzanych o zarażenie lub zanieczyszczenie dla każdego gatunku; spis musi być uaktualniany przez właściciela lub hodowcę tak, aby uwzględniał zwiększenie się liczebności ryb lub ich śmiertelność w okresie podejrzenia o zarażenie; informacje w spisie muszą być udostępniane na życzenie i mogą być kontrolowane podczas każdej inspekcji;
- (b) żadna ryba, żywa lub martwa, jaja lub gamety nie były przyjmowane na teren gospodarstwa ani go nie opuszczały bez zgody oficjalnych służb;
- (c) usuwanie martwych ryb lub ich resztek odbywało się pod nadzorem służb oficjalnych;
- (d) wejście lub wyjście paszy, sprzętu, przedmiotów lub innych substancji, takich jak odpadki, które mogą przenosić chorobę zostało - w razie potrzeby - uzależnione od zgody służb oficjalnych, które ustalają warunki wymagane dla zapobiegania rozprzestrzenianiu się patogenu;
- (e) przepływ osób do i z gospodarstwa podporządkowany został zgodnie wyrażonej przez oficjalne służby;

- (f) wjazd lub wyjazd pojazdów do i z gospodarstwa został uzależniony od zgody oficjalnych służb, które określają warunki wymagane dla zapobiegania rozprzestrzenianiu się patogenu;
- (g) przy wejściu na teren i wyjściu z gospodarstwa stosowano odpowiednie środki dezynfekujące;
- (h) zgodnie z postanowieniami Artykułu 8 (1) przeprowadzono badanie epizootyczne;
- (i) wszystkie gospodarstwa zlokalizowane w rejonie tego samego ujęcia wodnego lub rejonie przybrzeżnym zostały poddane oficjalnej kontroli i żadna ryba, jaja lub gamety nie opuściły tych gospodarstw bez zgody oficjalnych służb; w przypadku rozległych rejonów ujęć wodnych lub rejonów przybrzeżnych, oficjalne służby mogą podjąć decyzję o ograniczeniu tego środka do mniejszego obszaru, w pobliżu gospodarstwa podejrzanego o zarażenie, jeżeli służby te uznają, że wspomniany obszar daje maksymalne gwarancje zapobiegania rozprzestrzenianiu się choroby;

jeżeli okaże się to wskazane, oficjalne służby sąsiadujących państw członkowskich lub krajów trzecich muszą zostać poinformowane o podejrzanym przypadku; w takiej sytuacji, oficjalne służby zaangażowanych państw członkowskich podejmują odpowiednie działania w celu zastosowania środków ustanowionych w niniejszym Artykule.

Jeżeli okaże się to wskazane, można podjąć szczególne środki, zgodnie z procedurą ustanowioną w Artykule 19.

3. Do momentu wprowadzenia w życie oficjalnych środków ustanowionych w ust. 2, właściciel lub hodowca ryb, u których podejrzewa się wystąpienie choroby podejmuje wszelkie właściwe środki zapewniające zgodność z postanowieniami ust. 2, z wyjątkiem pkt. (h) i (i) tego ustępu.

4. Środki, o których mowa w ust. 2 nie zostają wycofane do momentu oficjalnego odrzucenia podejrzenia o występowanie choroby.

Artykuł 6

Natychmiast po oficjalnym potwierdzeniu występowania choroby z listy I, państwa członkowskie zapewnią zarządzenie przez oficjalne służby, poza środkami wymienionymi w Artykule 5 (2), stosowania następujących środków:

- (a) w zarażonym gospodarstwie:

-wszystkie ryby są usuwane zgodnie z programem ustanowionym przez

służby urzędowe oraz zatwierdzonym przez Komisję zgodnie z procedurą ustanowioną w artykule 19 (2).

- w przypadku gospodarstw zlokalizowanych w głębi lądu, wszystkie stawy muszą zostać osuszone w celu wyczyszczenia i dezynfekcji,

- wszystkie jaja i gamety, martwe ryby i ryby wykazujące kliniczne objawy choroby uznane zostają za materiał wysokiego ryzyka i muszą zostać zniszczone pod nadzorem oficjalnych służb, zgodnie z postanowieniami dyrektywy 90/667/EEC¹,

¹ Dyrektywa Rady 90/667/EEC z 27 listopada 1990 roku ustanawiająca przepisy weterynaryjne dotyczące usuwania i przetwarzania odpadów pochodzenia zwierzęcego, wprowadzania ich na rynek i zapobiegania występowania patogenów w paszy pochodzenia zwierzęcego lub

- wszystkie żywe ryby zostaną zabite i zniszczone pod nadzorem oficjalnych służb lub - w przypadku ryb, które osiągnęły wielkość umożliwiającą ich sprzedaż i nie wykazują żadnych objawów klinicznych choroby - dokona się ich uboju pod nadzorem służb oficjalnych i zostaną sprzedane lub przetworzone i przeznaczone do konsumpcji.

W tym ostatnim przypadku, oficjalne służby zapewnią natychmiastowy ubój ryb i ich wypatroszenie, przeprowadzenie tych operacji w warunkach uniemożliwiających rozprzestrzenianie się patogenu, uznanie resztek ryb i odpadków z ich obróbki za materiał wysokiego ryzyka i poddanie ich obróbce niszczącej patogeny, zgodnie z Dyrektywą 90/667/EEC oraz poddanie wykorzystanej wody oczyszczaniu neutralizującemu wszelkie patogeny, jakie może zawierać;

- po usunięciu ryb, jaj i gamet stawy i wyposażenie, które może być zanieczyszczone natychmiast musi zostać oczyszczone i zdezynfekowane, według instrukcji określonych przez oficjalne służby, w sposób eliminujący ryzyko rozprzestrzenienia się lub przetrwania czynnika chorobotwórczego. Procedury oczyszczania i dezynfekowania zarażonego gospodarstwa określa się zgodnie z procedurą ustanowioną w Artykule 19,

- wszelkie substancje, które mogą być zanieczyszczone, i o których mowa w Artykule 5 (2) (d) muszą zostać zniszczone lub poddane obróbce zapewniającej zniszczenie wszelkich patogenów,

- badanie epizootyczne musi zostać przeprowadzone zgodnie z postanowieniami Artykułu 8 (1), stosując postanowienia Artykułu 8 (4); badanie to musi obejmować pobieranie próbek do badań laboratoryjnych;

- (b) wszystkie gospodarstwa zlokalizowane w obszarze ujęcia wody lub w strefie przybrzeżnej, w której znajduje się zarażone gospodarstwo poddane zostają kontroli zdrowotnej; jeżeli kontrole te ujawnią przypadki dodatnie, stosuje się środki przewidziane w pkt. (a) niniejszego ustępu;
- (c) zgoda na ponowne zaludnienie gospodarstwa wydawana jest przez oficjalne służby, po pozytywnych wynikach kontroli czynności oczyszczania i dezynfekcji, na koniec okresu uznanego za odpowiedni przez oficjalne służby do wyłączenia patogenu i innych ewentualnych infekcji w tym samym obszarze ujęcia wody;
- (d) jeżeli zastosowanie środków ustanowionych w (a), (b), (c) i (d) Artykułu 5 (2) wymaga współpracy oficjalnych służb z pozostałymi państwami członkowskimi, oficjalne służby państw członkowskich współpracują dla zapewnienia zgodności ze środkami ustanowionymi w niniejszym Artykule.

Jeżeli okaże się to wskazane, przyjmuje się dodatkowe, odpowiednie środki zgodnie z procedurą ustanowioną w Artykule 19.

Artykuł 7

Jeżeli zarażenie lub podejrzenie zarażenia dotyczy ryb dzikich lub nie należących do żadnego gospodarstwa lub ryb w jeziorach, stawach lub innych miejscach przeznaczonych do łowienia lub hodowania ryb ozdobnych, państwa członkowskie zapewniają podjęcie odpowiednich kroków. Państwa członkowskie informują Komisję i

---

produkowanej z ryb, nowelizująca dyrektywę 90/425/EEC (OJ Nr L 363, 27.12.1990, str. 51).
Dyrektywa znowelizowana dyrektywą 92/118/EEC (OJ Nr L 62, 15.3.1992, str. 49).

pozostałe państwa członkowskie w Stałym Komitecie Weterynaryjnym o środkach, jakie przyjęły.

Artykuł 8

1. Badanie epizootyczne dotyczy:

- prawdopodobnego czasu trwania choroby w gospodarstwie, przed jej zauważeniem lub podejrzeniem o występowanie,
- prawdopodobnego pochodzenia choroby w gospodarstwie i określenia pozostałych gospodarstw, w których znajdują się jaja, gamety i ryby podatnych gatunków, które mogą zostać zarażone;
- przemieszczania się ryb, jaj i gamet, pojazdów, substancji i osób, które mogły przenieść czynnik chorobotwórczy do lub z danych gospodarstw,
- ewentualnej obecności nośników choroby i ich rozłożenia.

2. Jeżeli badanie epizootyczne wykaże, że choroba mogła zostać wprowadzona z obszaru innego ujęcia wody lub innego rejonu przybrzeżnego lub mogła zostać przeniesiona do innego ujęcia wody lub rejonu nadbrzeżnego w wyniku kontaktu związanego z przemieszczaniem się ryb, jaj lub gamet, zwierząt, pojazdów lub osób lub w jakikolwiek inny sposób, gospodarstwa należące do takiego ujęcia wody i rejonów przybrzeżnych uznaje się za podejrzane o zarażenie i stosuje się środki ustanowione w Artykule 5. Jeżeli obecność choroby jest potwierdzona, stosuje się środki ustanowione w Artykule 6.

3. Jeżeli badanie epizootyczne wykaże, że wymagana jest współpraca oficjalnych służb innych państw członkowskich, oficjalne służby zainteresowanych państw członkowskich podejmują wszystkie niezbędne środki w celu zapewnienia zgodności z postanowieniami niniejszej dyrektywy.

4. Dla potrzeb pełnej koordynacji wszystkich środków niezbędnych dla jak najszybszego wyłączenia choroby i przeprowadzenia badania epizootycznego powołuje się jednostkę ds. sytuacji kryzysowej.

Zasady ogólne dotyczące krajowych jednostek ds. sytuacji kryzysowej i jednostki ds. sytuacji kryzysowej na poziomie Wspólnoty ustanawia Rada, działając kwalifikowaną większością głosów wobec propozycji Komisji.

5. Działając kwalifikowaną większością głosów wobec propozycji Komisji przygotowanej na podstawie opinii Stałego Komitetu ds. Weterynaryjnych, Rada dokona rewizji postanowień niniejszego Artykułu do dnia 31 grudnia 1996 roku, w szczególności, w celu uwzględnienia postępu naukowego i technicznego.

ROZDZIAŁ III

Środki kontrolne dla chorób z listy II

Artykuł 9

1. Jeżeli zachodzi podejrzenie i/lub potwierdzenie przypadku wystąpienia choroby z listy II w strefie posiadającej zezwolenie lub w gospodarstwie posiadającym zezwolenie zlokalizowanym w obszarze nie posiadającym zezwolenia, przeprowadza się badanie epizootyczne, zgodnie z postanowieniami Artykułu 8. Państwa członkowskie, które

chcą odzyskać swój status zdefiniowany zgodnie z postanowieniami dyrektywy 91/67/EEC muszą spełnić postanowienia Załączników B i C do tej dyrektywy.

2. Jeżeli badanie epizootyczne wykaże, że choroba mogła zostać wprowadzona do gospodarstwa ze strefy posiadającej zezwolenie lub z innego gospodarstwa posiadającego zezwolenie, lub mogła zostać przeniesiona do innego gospodarstwa posiadającego zezwolenie w wyniku przemieszczania ryb, jaj, gamet, pojazdów lub osób lub w jakikolwiek inny sposób, te strefy lub gospodarstwa uznane zostają za podejrzane o zarażenie i stosuje się wobec nich odpowiednie środki.

3. Jednakże, oficjalne służby mogą wyrazić zgodę na ubój hodowanych ryb do momentu osiągnięcia przez nie wielkości kwalifikującej je do sprzedaży.

Artykuł 10

Jeżeli gospodarstwo nie posiadające zezwolenia zlokalizowane w strefie nie posiadającej zezwolenia jest w posiadaniu ryb podejrzanych o zarażenie chorobą z listy II, państwa członkowskie zapewniają, że oficjalne służby:

- (a) natychmiast uruchamiają oficjalne badanie w celu potwierdzenia lub wyeliminowania obecności choroby wraz z pobieraniem próbek do badania w uznanym laboratorium, jeżeli okaże się to wskazane;
- (b) przeprowadzają lub powodują oficjalne przeprowadzenie spisu gospodarstw zarażonych, spis taki jest regularnie aktualizowany;
- (c) poddają lub powodują poddanie zarażonych gospodarstw oficjalnemu nadzorowi, który ma zapewnić, że w drodze wyłączenia spod postanowień Artykułu 3 (1) (c) dyrektywy 91/67/EEC jedyne dozwolone przemieszczenia z zarażonych gospodarstw to przemieszczenie żywych ryb, jaj lub gamet przeznaczonych do innych gospodarstw zarażonych tą samą chorobą lub na ubój w celach konsumpcji.

2. Państwa członkowskie mogą przygotować dobrowolny lub obowiązkowy program wyeliminowania chorób z listy II - pod oficjalnym nadzorem i w ustalonym okresie - w gospodarstwach lub strefach nie posiadających zezwolenia. W tym okresie zakazane jest wprowadzanie do strefy lub gospodarstwa objętego programem żywych ryb, jaj lub gamet z zarażonych gospodarstw lub gospodarstw o nieznanym stanie zdrowia.

Programy, które będą opracowane na podstawie kryteriów ogólnych określonych w terminie podanym w Artykule 20, zgodnie z procedurą ustanowioną w Artykule 19, zostaną przedstawione Komisji do kontroli i zaakceptowane lub poprawione, w niezbędnym przypadku, zgodnie z tą samą procedurą.

Po upływie okresu, o którym mowa w pierwszym akapicie, państwa członkowskie mające regres w stosunku do tej procedury, informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie na forum Stałego Komitetu Weterynaryjnego o otrzymanych wynikach.

3. Do dnia 31 grudnia 1996 roku Komisja przedstawi Radzie sprawozdanie, przygotowane po uzyskaniu opinii Naukowego Komitetu Weterynaryjnego z uwzględnieniem nabytego doświadczenia oraz postępu naukowo-technicznego, któremu - jeżeli okaże się to wskazane - towarzyszyć będą propozycje dokonania rewizji postanowień niniejszego Artykułu, w szczególności w odniesieniu do

umieszczania na rynku zarażonych żywych ryb, ich jaj lub gamet przeznaczonych do hodowli lub tuczenia i odnośnie przeprowadzenia badań epizootiologicznych w strefach nie posiadających zezwolenia, w których podejrzewa się występowanie choroby w gospodarstwach nie posiadających zezwolenia. Wobec tych propozycji Rada działa kwalifikowaną większością, a propozycje te przedstawiane są z uwzględnieniem wniosków ze sprawozdania.

4. Komisja przyjmuje wszystkie szczegółowe przepisy dotyczące realizacji ust. 1 i 2 - w momencie, kiedy są wymagane - zgodnie z procedurą ustanowioną w Artykule 19.

ROZDZIAŁ IV

Postanowienia końcowe

Artykuł 11

1. Pobieranie próbek i testy laboratoryjne na występowanie chorób z listy I lub listy II przeprowadza się z wykorzystaniem metod określonych zgodnie z postanowieniami Artykułu 15 dyrektywy 91/67/EEC.

2. Testy na obecność choroby lub patogenów wykonywane są przez laboratoria uznane przez oficjalne służby. Testy laboratoryjne - jeżeli okaże się to niezbędne, a w szczególności przy pierwszym pojawieniu się choroby - określają typ, podtyp lub odmianę odpowiedniego patogenu; musi to zostać potwierdzone przez krajowe laboratorium wzorcowe i może zostać potwierdzone - jeżeli jest to wskazane - przez wzorcowe laboratorium Wspólnoty, o którym mowa w Artykule 13.

Artykuł 12

1. Państwa członkowskie zapewniają, że w każdym państwie członkowskim wskazuje się krajowe laboratorium wzorcowe z wyposażeniem i personelem umożliwiającym zawsze, a w szczególności, kiedy dana choroba pojawi się po raz pierwszy, określenie typu, podtypu i odmiany odpowiedniego patogenu i potwierdzenie wyników uzyskanych w regionalnych laboratoriach diagnostycznych.

2. Laboratoria krajowe zajmujące się danymi chorobami odpowiadają za koordynację norm diagnostycznych i metod oraz za sposób stosowania odczynników.

3. Laboratoria krajowe zajmujące się danymi chorobami odpowiadają za koordynację norm diagnostycznych i metod ustanowionych przez każde laboratorium zajmujące się diagnozowaniem tych chorób w państwie członkowskim. W tym celu laboratoria te:

- (a) mogą dostarczać odczynniki diagnostyczne do laboratoriów uznanych przez państwo członkowskie;
- (b) kontrolują jakość wszystkich odczynników diagnostycznych stosowanych w państwie członkowskim;
- (c) okresowo przeprowadzają testy porównawcze;

- (d) przechowują izolaty patogenów choroby pochodzące z przypadków potwierdzonych w państwie członkowskim;
- (e) zapewniają potwierdzenie dodatnich wyników uzyskanych w laboratoriach diagnostycznych uznanych w państwie członkowskim.

4. Jednakże, na mocy wyłączenia spod postanowień ust. 1, państwa członkowskie, które nie mają krajowych laboratoriów kompetentnych w zakresie danej choroby, mogą korzystać z usług krajowego laboratorium w innym państwie członkowskim, które posiada kompetencje w danej dziedzinie.

5. Lista krajowych laboratoriów wzorcowych zajmujących się chorobami ryb podana jest w Załączniku A.

6. Krajowe laboratoria wyznaczone do zajmowania się chorobami, o których mowa współpracują z wzorcowym laboratorium Wspólnoty, o którym mowa w Artykule 13.

7. Szczegółowe zasady realizacji niniejszego Artykułu przyjmuje Komisja na podstawie procedury ustanowionej w Artykule 19.

Artykuł 13

1. Wzorcowe laboratorium Wspólnoty zajmujące się chorobami ryb wskazane jest w Załączniku B.

2. Nie naruszając postanowień decyzji 90/424/EEC, a w szczególności Artykułu 28 tej decyzji, za funkcje i obowiązki laboratorium, o którym mowa w ust. 1 niniejszego Artykułu uznaje się te wymienione w Załączniku C.

Artykuł 14

1. Należy zakazać szczepień przeciwko chorobom z listy II w zatwierdzonych strefach, w zatwierdzonych gospodarstwach znajdujących się w strefach nie zatwierdzonych bądź też w strefach lub gospodarstwach, które rozpoczęły już procedury zatwierdzeniowe ustanowione przez Dyrektywę 91/67/EWG jak również przeciwko chorobom z listy I.

Jednakże, w drodze derogacji, można zezwolić na szczepienia w przypadku wybuchu chorób z listy I pod warunkiem, że procedury w zakresie szczepień są wyszczególnione w zatwierdzonych planach gotowości zgodnie z artykułem 15 oraz że brane są pod uwagę kryteria ustanowione w Załączniku E.

2. Działając kwalifikowaną większością głosów wobec propozycji Komisji, Rada dokona rewizji postanowień niniejszego Artykułu do dnia 30 czerwca 1996 roku, w szczególności zajmując się ustanowieniem szczególnych warunków wykorzystania szczepień oraz uwzględniając postęp w badaniach naukowo-technicznych w dziedzinie szczepień.

Artykuł 15

1. Każde państwo członkowskie przygotowuje program na wypadek nieprzewidzianych okoliczności, wskazując w jaki sposób w przypadku wybuchu choroby z listy I wprowadzi w życie środki ustanowione niniejszą dyrektywą.

Program taki musi umożliwić dostęp do pomieszczeń, wyposażenia, personelu i innych odpowiednich struktur niezbędnych dla szybkiego i skutecznego wyeliminowania zarazy.

2. Kryteria ogólne stosowane przy opracowywaniu tych programów podane są w Załączniku D.

Jednakże państwa członkowskie mogą zdecydować się na stosowanie specjalnych kryteriów charakterystycznych dla danej choroby, jeżeli kryteria ogólne już zostały przyjęte w kontekście przedstawienia programów dotyczących zastosowania środków kontrolujących inną chorobę.

Zgodnie z procedurą ustanowioną w Artykule 19 Komisja może wprowadzić poprawki lub uzupełnić te kryteria uwzględniając szczególny charakter choroby.

3. Programy przygotowane zgodnie z kryteriami podanymi w Załączniku D należy przedstawić Komisji nie później niż w sześć miesięcy od dnia wejścia niniejszej dyrektywy w życie.

4. Komisja analizuje programy w celu ustalenia, czy pozwalają one na osiągnięcie pożądanego celu i sugeruje zainteresowanym państwom członkowskim wprowadzenie poprawek wymaganych w szczególności dla zapewnienia zgodności programów z programami innych państw członkowskich.

Komisja wyraża zgodę na realizację programów, uzupełnionych jeżeli zajdzie taka potrzeba, zgodnie z procedurą ustanowioną w Artykule 19.

Programy mogą być poprawiane lub uzupełniane, zgodnie z tą samą procedurą dla potrzeb uwzględnienia zmieniającej się sytuacji.

Artykuł 16

Eksperti Komisji - we współpracy z kompetentnymi władzami i w zakresie niezbędnym dla jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy - mogą dokonywać kontroli na miejscu. W tym celu mogą dokonać kontroli reprezentatywnej ilości gospodarstw sprawdzając, czy kompetentne władze sprawdzają, czy gospodarstwa te spełniają wymogi niniejszej dyrektywy. Komisja informuje państwa członkowskie o wynikach przeprowadzonych kontroli.

Państwo członkowskie, na terytorium którego prowadzona jest kontrola udzieli ekspertom wszelkiej niezbędnej pomocy w wykonywaniu obowiązków.

Szczegółowe przepisy wykonawcze do niniejszego Artykułu określone zostaną zgodnie z procedurą ustanowioną w Artykule 19.

Artykuł 17

Warunki rządzące wkładem finansowym Wspólnoty w środki związane ze stosowaniem niniejszej dyrektywy ustanowione są w decyzji 90/424/EEC.

Artykuł 18

Jeżeli zajdzie taka potrzeba, do Załączników A, B i C wprowadza się poprawki na wniosek Komisji, wobec którego Rada działa kwalifikowaną większością głosów, w szczególności w celu uwzględnienia postępu naukowego i procedur diagnostycznych.

Załącznik A może zostać poprawiony - jeżeli zajdzie taka potrzeba - zgodnie z procedurą ustanowioną w Artykule 19.

Artykuł 18a

Środki, niezbędne do wdrożenia niniejszej Dyrektywy dotyczące środków, o których mowa w artykułach wyszczególnionych poniżej, mają zostać przyjęte zgodnie z procedurami regulacyjnymi, o których mowa w artykule 19 (2):

- Artykuł 5 (2),
- Artykuł 6,
- Artykuł 10 (1) oraz (2),
- Artykuł 12,
- Artykuł 15,
- Artykuł 16,
- Artykuł 18, drugi podparagraf.

Artykuł 19

1. Komisja jest wspomagana przez Stały Komitet Weterynaryjny ustanowiony na mocy Decyzji 68/361/EWG (*), zwany następnie Komitetem.
2. W przypadku powołania się na niniejszy paragraf, mają zastosowanie artykuły 5 i 7 Decyzji 1999/468/WE.
Okres przewidziany w artykule 5 (6) Decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.
3. Komitet przyjmuje swoje reguły proceduralne.

(*) Dz.U. Nr L 255, 18.10.1968r., str. 23.

Artykuł 20

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie ustawy, rozporządzenia i przepisy administracyjne niezbędne dla spełnienia wymogów określonych w niniejszej dyrektywie do dnia 1 lipca 1994 roku. Niezwłocznie poinformują o tym Komisję.

Jeżeli państwa członkowskie przyjmują wyżej wspomniane przepisy, muszą one zawierać powołanie na postanowienia niniejszej dyrektywy lub powołanie takie towarzyszy im w momencie oficjalnego opublikowania. Sposób powołania określają państwa członkowskie.

2. Jednakże, od momentu określonego w ust. 1, państwa członkowskie mogą - na podstawie przepisów Traktatu - utrzymać lub stosować na swoim terytorium przepisy

bardziej rygorystyczne od ustanowionych niniejszą dyrektywą. O wszelkich takich środkach informują Komisję.

3. Państwa członkowskie informują Komisję o głównych przepisach prawa krajowego, jakie przyjęły w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 21

Niniejsza dyrektywa adresowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, 24 czerwca 1993.

*Za Radę
Przewodniczący*

B. WESTH

ZAŁĄCZNIK A

KRAJOWE LABORATORIA REFERENCYJNE W ZAKRESIE CHOROÓB RYB

- Belgia: CODA - Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie
CERVA - Centre d'étude et de recherches vétérinaires et agrochimiques
Groeselenberg 99
B-1180 Brussel/Bruxelles.
- Dania: Statens Veterinære Serumlaboratorium
Fødevareministeriet
Hangøvej 2
DK-8200 Århus N.
- Niemcy: Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere
Boddenblick 5a
D-17498 Insel Riems.
- Grecja: Laboratory of Fish Pathology and Bio-Pathology of Aquatic Organisms
Centre of Athens Veterinary Institutes, Institute of Infectious and Parasitic Diseases
25 Neapoleos ST.
GR-153 10 Ag. Paraskevi Attiki.
- Hiszpania: Laboratorio Central de Veterinaria de Algete
Madrid.
- Francja: Agence française de sécurité sanitaire des aliments (AFSSA)
Laboratoire d'études et de recherches en pathologie des poissons (LERPP)
Technopôle Brest Iroise — BP 70
F-29280 Plouzane.
- Irlandia: Fisheries Research Centre Abbotstown
Castleknock
Dublin 15
Ireland.
- Włochy: Istituto zooprofilattico sperimentale delle Venezie
Via Romea 14/A
I-35020 Legnaro, Padova
- Luksemburg: CODA - Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie
CERVA - Centre d'étude et de recherches vétérinaires et agrochimiques
Groeselenberg 99
B-1180 Brussel/Bruxelles.
- Holandia: Fish Diseases Laboratory
ID-Lelystad
Institute for Animal Science and Health
Edelhertweg 15
PO Box 65
8200 AB Lelystad
Nederland.
- Austria: Institut für Hydrobiologie, Fisch- und Bienenkunde
Veterinärmedizinische Universität Wien
Veterinärplatz 1

A-1210 Wien.

Portugalia: Laboratório Nacional de Investigação Veterinária
Estrada de Benfica 701
P-1500 Lisboa.

Finlandia: Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos (EELA)
PL 368
FIN-00231 Helsinki.

Swecja: Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA)
S-751 89 Uppsala.

Zjednoczone Królestwo:
CEFAS Weymouth Laboratory
Barrack Road
Weymouth DT4 8UB
United Kingdom.
The Marine Laboratory
PO box 101
Victoria Road
Aberdeen AB9 8DB
United Kingdom.'

ZAŁĄCZNIK B

LABORATORIUM WZORCOWE WSPÓLNOTY ZAJMUJĄCE SIĘ CHOROBYMI RYB

Statens Veterinære Serumlaboratorium
Landbrugsministeriet
Hangovej 2
8200 Aarhus N.

ZAŁĄCZNIK C

FUNKCJE I OBOWIĄZKI WZORCOWEGO LABORATORIUM WSPÓLNOTY ZAJMUJĄCEGO SIĘ CHOROBYMI RYB

Funkcje i obowiązki wzorcowego laboratorium Wspólnoty zajmującego się chorobami ryb z listy I i II to:

1. koordynacja - w konsultacji z Komisją - metod stosowanych w państwach członkowskich w diagnozowaniu tych chorób, w szczególności poprzez:
  - (a) prowadzenie typologii, przechowywanie i dostarczanie szczepów patogenów danej choroby do testów serologicznych i przygotowania surowicy odpornościowej;
  - (b) dostarczanie standardowej surowicy i innych odczynników krajowym laboratoriom wzorcowym w celu znormalizowania testów i odczynników stosowanych w państwach członkowskich;
  - (c) budowanie i zachowanie kolekcji szczepów i izolatów odpowiedniego patogenu;
  - (d) organizowanie okresowych testów porównawczych procedur diagnostycznych na poziomie Wspólnoty;
  - (e) zbieranie i porównywanie danych i informacji dotyczących stosowanych metod diagnozowania i wyników testów przeprowadzonych we Wspólnocie;
  - (f) określanie charakterystyki izolatów patogenu danej choroby najbardziej aktualnymi i odpowiednimi metodami w celu umożliwienia większego zrozumienia epizootiologii danej choroby;
  - (g) znajomość najnowszych osiągnięć w zakresie kontrolowania, epizootiologii i zapobiegania odpowiednim chorobom na świecie;
  - (h) przechowywanie ekspertyz związanych z danym patogenem chorobowym i innymi patogenami umożliwiające szybką diagnozę porównawczą;
  - (i) zdobywanie dogłębnej wiedzy w zakresie przygotowania i stosowania produktów immunologii weterynaryjnej stosowanych do wyeliminowania i kontrolowania danej choroby;
2. aktywna pomoc w diagnozowaniu wybuchu danej choroby w państwach członkowskich poprzez otrzymywanie izolatów patogeny do diagnozy potwierdzającej, charakterystyki i badań epizootycznych;
3. ułatwianie szkolenia i przeszkolenia ekspertów w diagnozowaniu laboratoryjnym w celu harmonizacji technik diagnostycznych w całej Wspólnocie;
4. współpraca w zakresie metod diagnozowania chorób z listy I z kompetentnymi laboratoriami w krajach trzecich, w których choroby te dominują.

ZAŁĄCZNIK D

MINIMALNE KRYTERIA DOTYCZĄCE PROGRAMÓW STOSOWANYCH W NAGŁYCH WYPADKACH

Programy stosowane w nagłych wypadkach powinny co najmniej spełniać poniższe kryteria:

1. ustanowienie krajowego ośrodka zajmującego się sytuacją kryzysową, który koordynuje wszystkie środki kontrolne w danym państwie członkowskim;
2. listę lokalnych ośrodków kontrolujących chorobę, które posiadają odpowiednie wyposażenie do koordynowania środków kontrolnych choroby na poziomie lokalnym;
3. należy podać szczegółowe informacje dotyczące pracowników zaangażowanych w realizację środków kontrolnych, ich kwalifikacje i zakres odpowiedzialności;
4. każdy lokalny ośrodek kontrolujący chorobę musi być w stanie natychmiast skontaktować się z osobami/organizacjami bezpośrednio lub pośrednio zaangażowanymi w wybuch choroby;
5. dostępne są sprzęt i materiały do właściwej realizacji środków kontrolujących chorobę;
6. zawierać szczegółowe instrukcje dotyczące działań, jakie należy podjąć w przypadku podejrzenia i potwierdzenia zarażenia lub zanieczyszczenia;
7. ustanawiać programy szkoleniowe dla utrzymania i rozwoju kwalifikacji w zakresie procedur administracyjnych i stosowanych;
8. jeżeli okaże się to odpowiednie, laboratoria diagnostyczne muszą mieć pomieszczenia do analiz pośmiertnych, niezbędną zdolność prowadzenia badań serologicznych, histologicznych, itd. i muszą mieć możliwość prowadzenia szybkiej diagnostyki (w tym celu należy zorganizować natychmiastowy transport próbek);
9. przyjęcie przepisów zapewniających uprawnienia niezbędne dla realizacji programów stosowanych w nagłych wypadkach.

ZAŁĄCZNIK E

KRYTERIA ODNOSZĄCE SIĘ DO PROGRAMÓW SZCZEPIEŃ

Programy szczepień muszą zawierać przynajmniej następujące informacje:

1. Charakter choroby wymagającej złożenia wniosku o szczepienie.
2. Należy dostarczyć informacje dotyczące obszarów wybrzeża oraz lądu, miejsc oraz gospodarstw, w których szczepienia mogą zostać wykonane: w żadnym wypadku szczepienia nie mogą zostać przeprowadzone poza granicami zakażonego obszaru oraz, jeżeli jest to konieczne, poza strefą ochronną ustanowioną wokół obszaru zakażonego.
3. Szczegółowe informacje dotyczące szczepionki, która ma zostać zastosowana, włączając w to typ(y) szczepionki, która może zostać zastosowana.
4. Szczegółowe informacje dotyczące warunków użycia, częstotliwości szczepień oraz ograniczeń w użyciu szczepionki (rodzaj ryb, rodzaj klatek, etc.).
5. Kryteria odnoszące się do zaprzestania szczepień.
6. Przepisy zostaną przyjęte w celu zapewnienia przechowywania rejestru poprzednich szczepień (daty, miejsca oraz gospodarstwa, w których dokonano szczepień, ustanowienie strefy ochronnej, etc.).
7. Należy podjąć środki w celu ograniczenia przemieszczania się ryb w ramach obszaru szczepień, aby zagwarantować że ryby mogą opuścić obszar szczepień wyłącznie gdy mają zostać zabite w celu spożycia przez ludzi, lub jeżeli jest to konieczne w celu zniszczenia.
8. Wszelkie inne niezbędne przepisy wymagane przy szczepieniach.

DECYZJA KOMISJI

z 20 października 1993 ustanawiająca dokument identyfikacyjny (paszport) towarzyszący rejestrowanym koniowatym

(93/623/EWG)

(*OJ No L 298, 3.12.93, p. 45*)
zmieniona przez 2000/68/EC (OJ No. L, 28.01.2000, p. 72)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat powołujący do życia Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając Dyrektywę Rady 90/427/EWG z 26 czerwca 1990 w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków wewnątrzspółnotowego handlu koniowatymi¹, a w szczególności jej artykuł 8 ustęp 1 pierwszy podpunkt,

Zważywszy, że:

93/623/EC

zważywszy, że dokument identyfikacyjny towarzyszący rejestrowanym koniowatym winien umożliwiać odtworzenie pochodzenia zwierzęcia i zawierać wszystkie szczegóły jego rodowodu;

zważywszy, że 26 czerwca 1990 Rada przyjęła dyrektywę 90/426/EWG w sprawie warunków zdrowia zwierząt obowiązujących przy przemieszczaniu koniowatych i ich imporcie z krajów trzecich², ze zmianami wprowadzonymi na mocy dyrektywy 92/36/EWG³; zważywszy, że zgodnie z tą dyrektywą sporządzono specjalne świadectwa zdrowia dla importu rejestrowanych koni; zważywszy, że świadectwa takie odwołują się do dokumentu identyfikacyjnego (paszportu);

zważywszy, że zgodnie z dyrektywą 90/426/EWG dokument identyfikacyjny winien być wydawany przez władze hodowlane lub jakiegokolwiek inne właściwe władze kraju pochodzenia zwierzęcia, które prowadzą księgę stadną lub rejestr dla tej rasy zwierzęcia lub jakąkolwiek międzynarodową organizację lub stowarzyszenie zajmujące się końmi przeznaczonymi do udziału w zawodach lub wyścigach; zważywszy, że dokument identyfikacyjny winien zawierać pewne informacje na temat zdrowia dostarczające gwarancji w zakresie statusu zdrowotnego koniowatych;

zważywszy, że w celu zapewnienia identyfikacji rejestrowanych koniowatych i dostępności niezbędnych informacji na temat ich zdrowia, w szczególności odnoszących się do szczepień i badań laboratoryjnych, należy sporządzić dokument identyfikacyjny;

zważywszy, że środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Zootechnicznego,

¹ DzU nr L 224, 18.08.1990, str. 55.

² DzU nr L 224, 18.08.1990, str. 42.

³ DzU nr L 157, 10.06.1992, str. 28.

PODJEŁA NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

2000/68/EEC

- (1) swoją Decyzją nr 93/623/EEC³ Komisja ustanowiła dokument tożsamości (paszport) towarzyszący zarejestrowanemu koniowatemu;
- (2) w celu zapewnienia zachowania znaku tożsamości zwierzęcia istnieje potrzeba zmiany Decyzji nr 93/623/EEC poprzez wprowadzenie **numeru zwierzęcia (life number)**;
- (3) zgodnie z Artykułem 4(4)(ii) Dyrektywy nr 90/426/EEC w trakcie transportu koniowatych przeznaczonych do chowu i produkcji musi istnieć możliwość identyfikowania ich przy pomocy metody, która zostanie ustanowiona przez Komisję;
- (4) niektóre z informacji określonych w Decyzji 93/426/EEC mogą być wykorzystywane do identyfikacji koniowatych przeznaczonych do chowu i produkcji;
- (5) koniowate przeznaczone do chowu i produkcji jak również zarejestrowane koniowate mogą w pewnym okresie swojego życia zostać przeznaczone do uboju w celach spożywczych zgodnie z Artykułem 2(d) Dyrektywy nr 90/426/EEC;
- (6) aplikowanie koniowatym leków dla zwierząt podlega przepisom Dyrektywy Rady nr 81/851/EEC z 25 września 1981 roku w sprawie przybliżenia ustawodawstwa Państw Członkowskich dotyczącego lekarstw dla zwierząt⁴, ostatnio zmienionej przez Dyrektywę nr 93/40/EEC⁵;
- (7) zgodnie z Artykułem 14 Rozporządzenia (EEC) nr 2377/90 z 26 czerwca 1990 roku ustanawiającego procedurę Wspólnoty określania maksymalnych poziomów ilości śladowych leków dla zwierząt w produktach żywnościowych pochodzenia zwierzęcego⁶, ostatnio zmienionego przez Rozporządzenie (EC) nr 1308/99⁷ skutkujące od 1 stycznia 2000 roku, aplikowanie zwierzętom hodowanych w celach spożywczych leków dla zwierząt zawierających substancje farmakologicznie aktywne, które nie figurują w Załącznikach I, II lub III do powyższego Rozporządzenia będzie bezwzględnie zakazane wewnątrz Wspólnoty. Tak więc koniowatym mogą być podawane jedynie leki zawierające substancje farmakologicznie aktywne, które są wymienione w Załącznikach I, II lub III powyższego Rozporządzenia;
- (8) Komisja rozważa zmianę Artykułu 1 Dyrektywy nr 81/851/EEC w celu wprowadzenia definicji zwierzęcia przeznaczonego do produkcji żywności oraz zwolnienia niektórych grup tych gatunków z konieczności spełniania jego wymogów jeśli zwierzęta, które do tych grup należą są wystarczająco zidentyfikowane i kontrolowane. Koniowate wyraźnie zidentyfikowane i indywidualnie wskazane w swoich dokumentach tożsamości jako nie przeznaczone do uboju lub przeznaczone do uboju w warunkach kontrolowanych zgodnie z przepisami Wspólnoty będą się kwalifikować do takich zwolnień;
- (9) podczas spotkania w dniach 9-11 listopada 1999 roku Komitet Naukowy ds. Leków dla Zwierząt rozpatrywał prośbę Komisji o wskazanie właściwego ogólnego okresu wycofywania po aplikacji substancji nie wymienionych w załącznikach do

---

³ OJ L 298, 3.12.1993, str.45.

⁴ OJ L 317, 24.8.1993, str.1.

⁵ OJ L 214, 24.8.1993, str.31.

⁶ OJ L 224, 18.8.1990, str.1.

⁷ OJ L 156, 23.6.1999, str.1.

Rozporządzenia (EEC) nr 2377/90 i zaleciła, by ten okres wynosił co najmniej sześć miesięcy;

- (10) przepisy Dyrektywy Rady nr 64/433/EEC z 26 czerwca 1964 roku w sprawie warunków produkcji i sprzedaży świeżego mięsa⁸, ostatnio zmienionej przez Dyrektywę nr 95/23/EC⁹ stosują się wobec mięsa nieparzystokopytnych. Zgodnie z powyższą Dyrektywą zwierzęta przeznaczone do uboju muszą być zidentyfikowane w celu umożliwienia odpowiedniemu urzędowi ustalenia ich miejsca pochodzenia. Artykuł 7(3) Dyrektywy nr 90/426/EEC wymaga aby oficjalny lekarz weterynarii odnotował w ubojni numer identyfikacyjny lub numer dokumentu tożsamości ubitego koniowatego;
- (11) zgodnie z Dyrektywą nr 64/433/EEC oficjalny lekarz weterynarii musi podczas inspekcji zdrowia poprzedzającej ubój zwrócić uwagę na wszelkie objawy wskazujące na to, że zwierzętom podawano substancje o efektach farmaceutycznych lub że pobierały one substancje, które mogą czynić ich mięso szkodliwym dla zdrowia ludzi. Sprawdzenie zapisów w dokumencie tożsamości dotyczących historii pobierania leków będzie więc częścią powyższej inspekcji;
- (12) warunki importu koniowatych powinny odpowiadać tym, które zostały ustanowione w Dyrektywie nr 90/426/EEC a w szczególności w Decyzjach Komisji nr 93/196/EEC¹⁰ i 93/197/EEC¹¹;
- (13) istnieje konieczność modyfikacji dokumentu tożsamości zarejestrowanych koniowatych;
- (14) istnieje ponadto potrzeba ustanowienia dokumentu dla koniowatych przeznaczonych do chowu i produkcji, który byłby sporządzony na wzór dokumentu tożsamości zarejestrowanych koniowatych;
- (15) w celu zapewnienia Państwom Członkowskim czasu na wdrożenie proponowanych środków należy wprowadzić okres przejściowy;
- (16) środki ustanowione w niniejszej Decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Zootechniki oraz Stałego Komitetu ds. Weterynarii,

PODJĘŁA NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dokumenty identyfikacyjne towarzyszące rejestrowanym koniowatym winny być zgodne z przepisami zawartymi w załączniku

Artykuł 2

Dokumenty identyfikacyjne określone w artykule 1:

- mogą towarzyszyć rejestrowanym koniowatym urodzonym przed 1 stycznia 1998,
- muszą towarzyszyć rejestrowanym koniowatym urodzonym 1 stycznia 1998 lub po tej dacie.

Artykuł 3

---

⁸ OJ L 243, 11.10.1995, str.7.

⁹ OJ L 243, 11.10.1995, str.7.

¹⁰ OJ L 86, 6.4.1993, str.7.

¹¹ OJ L 86, 6.4.1993, str.16.

PZWet ms

Niniejsza decyzja dotyczy państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli 20 października 1992

W imieniu Komisji
René STEICHEN
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

DOKUMENT IDENTYFIKACYJNY DLA REJESTROWANYCH KONIOWATYCH - PASZPORT

Instrukcje Ogólne

I. Paszporty winny odpowiadać wszelkim instrukcjom niezbędnym do ich wykorzystania i zawierać dane właściwej władzy, która je wydała.

II. Informacje figurujące na paszporcie.

A. Paszport winien zawierać następujące informacje:

1. Rubryka I:

Właściciel

Należy wskazać nazwisko właściciela lub jego agenta.

2. Rubryki II i III:

Identyfikacja

Zwierzę musi być zidentyfikowane przez właściwą władzę.

3. Rubryka IV:

Wykaz kontroli tożsamości

Jeśli wymagają tego ustawy i rozporządzenia, wykaz przeprowadzonych kontroli tożsamości winien być sporządzony przez właściwą władzę.

4. Rubryki V i VI:

Wykaz szczepień

Wszystkie szczepienia winny być wskazane w rubryce V (tylko influenza koni) i VI (wszystkie inne szczepienia).

5. Rubryka VII:

Laboratoryjne badania zdrowia

Należy podać wyników wszystkich badań przeprowadzonych w celu wykrycia choroby przenośnej.

6. Dział IX:

Leczenie weterynaryjne:

Część I, Część II lub Część III niniejszego Działu muszą być należycie wypełnione zgodnie z zawartymi w nim instrukcjami.

B. Paszport może zawierać następujące informacje:

Rubryka VIII:

Podstawowe wymagania zdrowotne

Rubryka VIII wskazuje na podstawowe wymagania zdrowotne

Wymienia się tu choroby, które muszą być odnotowane na świadectwie zdrowia.

DYREKTYWA RADY 94/65/EC
z dnia 14 grudnia 1994 roku
ustanawiająca wymagania dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek
mielonego mięsa oraz przetworów mięsnych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

Biorąc pod uwagę Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności Artykuł 43 tego Traktatu,

Biorąc pod uwagę propozycję Komisji¹,

Biorąc pod uwagę opinię Parlamentu Europejskiego²,

Biorąc pod uwagę opinię Komitetu Ekonomiczno Społecznego³,

Zważywszy, że mięso mielone i przetwory mięsne ujęte są na liście produktów w Załączniku II do Traktatu; zważywszy, że produkcja i handel mięsem mielonym oraz przetworami mięsnymi stanowią istotne źródło przychodu dla części ludności utrzymującej się z rolnictwa;

Zważywszy, że w celu zapewnienia racjonalnego rozwoju przemysłu produkującego tego rodzaju mięso oraz w celu podwyższenia wydajności należy określić na poziomie Wspólnoty zasady dotyczące zdrowia publicznego związane z produkcją i wprowadzaniem na rynek wymienionych rodzajów mięsa;

Zważywszy, że ustanowienie zasad, o których wspomniano powyżej zwiększa poziom ochrony zdrowia publicznego, a w związku z tym ułatwia osiągnięcie rynku wewnętrznego;

Zważywszy, że dla osiągnięcia powyższego celu niezbędne jest uchylene dyrektywy Rady 88/657/EEC z dnia 14 grudnia 1988 roku ustanawiającej wymagania dotyczące produkcji i handlu mięsem mielonym, mięsem w kawałkach o wadze mniejszej niż 100 gram oraz przetworami mięsnymi,

---

¹ OJ Nr C 84, 2.4.1990, str. 220 i OJ Nr C 288, 6.11.1991, str. 3.

² OJ Nr C 183, 15.7.1991, str. 59.

³ OJ Nr C 225, 10.9.1990, str. 1.

nowelizującej dyrektywy 64/433/EEC, 71/118/EEC oraz 72/462/EEC⁴ i zastąpienie jej niniejszą dyrektywą;

Zważywszy, iż mięso, którego nie poddano innej obróbce niż obróbka na zimno podporządkowane jest wymaganiom określonym w dyrektywach 64/433/EEC⁵ i 71/118/EEC⁶; zważywszy, że produkty, które poddano obróbce zmieniającej charakterystyki mięsa świeżego uregulowane są w dyrektywie 77/99/EEC⁷; zważywszy, że produkcja innych wyrobów - niezależnie od tego, czy przyjmują postać mięsa mielonego, czy przetworów mięsnych - powinna zostać podporządkowana wymaganiom niniejszej dyrektywy;

Zważywszy, że dla uwzględnienia nawyków konsumpcyjnych w niektórych państwach członkowskich oraz ryzyka, jakie stanowią niektóre z tych wyrobów w przypadku, kiedy spożywane są w postaci lekko ugotowanej, należy utrzymać bardzo ostre wymagania dla mięsa mielonego i przetworów przeznaczonych do sprzedaży;

Zważywszy, że w tym zakresie stosowane są postanowienia dyrektywy Rady 79/112/EEC z dnia 18 grudnia 1978 roku dotyczącej zbliżania przepisów prawa państw członkowskich w zakresie etykietowania, wyglądu i sposobu prezentacji oraz reklamowania artykułów spożywczych⁸ oraz dyrektywy Rady 89/396/EEC z dnia 14 czerwca 1989 roku dotyczącej wskazówek lub oznakowania identyfikującego dostawę, z której pochodzą dane artykuły spożywcze⁹;

Zważywszy, że dla zakładów, które spełniają wymagania zdrowotne ustanowione niniejszą dyrektywą należy wprowadzić system udzielania zezwoleń, wraz z procedurą kontrolną na szczeblu Wspólnoty, która zapewniałaby przestrzeganie warunków powyższego systemu;

Zważywszy, że taki system powinien opierać się na zasadzie prowadzenia monitoringu przez zainteresowane zakłady;

Zważywszy, że oznakowanie produktów mięsnych informujące o ich stanie zdrowotnym jest najlepszym sposobem zapewnienia kompetentnych władz w

---

⁴ OJ Nr L 382, 31.12.1988, str. 3.

⁵ OJ Nr L 121, 29.7.1964, str. 2012/64.

⁶ OJ Nr L 55, 8.3.1971, str. 23.

⁷ OJ Nr L 26, 31.1.1977, str. 85.

⁸ OJ Nr L 33, 8.2.1979, str. 1.

⁹ OJ Nr L 186, 30.6.1989, str. 21.

miejscu przeznaczenia, że dostawa spełnia postanowienia niniejszej dyrektywy; zważywszy, że dla potrzeb weryfikacji przeznaczenia niektórych produktów należy utrzymać stosowanie świadectwa zdrowia;

Zważywszy, iż powinny tu znaleźć zastosowanie zasady, przepisy i środki zabezpieczające określone w dyrektywie Rady 90/675/EEC z dnia 10 grudnia 1990 roku ustanawiającej zasady rządzące organizacją kontroli weterynaryjnych dla produktów wchodzących na teren Wspólnoty z krajów trzecich¹;

Zważywszy, że w kontekście wymiany handlowej wewnątrz Wspólnoty, powinny również znaleźć zastosowanie zasady określone w dyrektywie 89/662/EEC²;

Zważywszy, że należy zdefiniować zasady stosowane do importu z krajów trzecich;

Zważywszy, że należy powierzyć Komisji zadanie przyjęcia niektórych środków umożliwiających wprowadzenie niniejszej dyrektywy w życie; zważywszy, że w tym celu należy ustanowić procedury ustanawiające bliską i skuteczną współpracę pomiędzy Komisją a państwami członkowskimi w ramach Stałego Komitetu ds. Weterynarii,

PRZYJĘŁA NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa określa zasady dotyczące produkcji, wprowadzania na rynek Unii oraz importu przetworów mięsnych i mięsa mielonego.

2. Niniejsza dyrektywa nie dotyczy przetworów mięsnych i mielonego mięsa produkowanych w sklepach detalicznych lub w pobliżu punktów sprzedaży w celu bezpośredniej sprzedaży ostatecznemu konsumentowi; wspomniane czynności pozostają przedmiotem kontroli zdrowotnych wymaganych na podstawie przepisów krajowych rządzących kontrolą w handlu detalicznym.

---

¹ OJ Nr L 373, 31.12.1990, str. 1

² OJ Nr L 395, 30.12.1989, str. 13.

3. Niniejsza dyrektywa nie dotyczy mięsa odzyskanego mechanicznie, przeznaczonego na cele przemysłowe, które podlega obróbce cieplnej w zakładach posiadających zezwolenie, zgodnie z dyrektywą 77/99/EEC.

4. Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na przepisy krajowe dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek mięsa mielonego przeznaczonego do wykorzystania jako surowiec do produkcji wyrobów, o których mowa w Artykule 21(a).

Artykuł 2

Dla potrzeb niniejszej dyrektywy:

1. stosuje się odpowiednio definicje przedstawione w Artykule 2 dyrektyw 64/433/EEC, 71/118/EEC oraz 72/462/EEC³ ;
2. stosuje się następujące definicje:
  - (a) mięso mielone: mięso, które zostało zmielone na kawałki lub przepuszczone przez maszynkę do mielenia mięsa;
  - (b) przetwory mięsne: mięso w rozumieniu Artykułu 2 dyrektyw 64/433/EEC, 71/118/EEC oraz 92/45/EEC⁴ i mięso spełniające wymagania określone w Artykułach 3, 6 i 8 dyrektywy 91/495/EEC⁵, do którego dodano artykuły spożywcze, przyprawy lub dodatki, lub które zostało poddane obróbce niedostatecznej dla zmiany wewnętrznej struktury komórkowej tego mięsa i usunięcia charakterystycznych cech mięsa surowego;
  - (c) przyprawy: sól przeznaczona do konsumpcji, musztarda, przyprawy i ekstrakty przypraw wonnych, zioła aromatyczne oraz ich aromatyczne ekstrakty;
  - (d) zakład produkcyjny: każdy zakład, w którym produkuje się mięso mielone lub przetwory mięsne:
    - zlokalizowany w zakładzie, w którym odbywa się cięcie i spełniający wymagania określone w rozdziale I Załącznika I do niniejszej dyrektywy;

³ OJ Nr L 302, 31.12.1972, str. 28.

⁴ OJ Nr L 268, 14.9.1992, str. 35.

⁵ OJ Nr L 268, 24.9.1991, str. 41.

- który w przypadku produkcji przetworów mięsnych zlokalizowany jest w pomieszczeniach spełniających wymagania określone w rozdziale III Załącznika I do niniejszej dyrektywy;
  - który, jeżeli nie znajduje się w pomieszczeniach ani nie przylega do pomieszczeń zakładu posiadającego zezwolenie na podstawie dyrektyw 64/433/EEC, 71/118/EEC lub 77/99/EEC, spełnia wymagania ust. 2 rozdziału I lub ust. 2 rozdziału III Załącznika do niniejszej dyrektywy;
- (e) wymiana towarowa: wymiana towarowa pomiędzy państwami członkowskimi w rozumieniu Artykułu 9 (2) Traktatu;
- (f) Kompetentne władze: władze centralne państwa członkowskiego kompetentne w zakresie przeprowadzania kontroli weterynaryjnej lub każda inna władza, której delegowano te uprawnienia.

ROZDZIAŁ II

Wprowadzanie mięsa mielonego na rynek

Artykuł 3

1. Każde państwo członkowskie gwarantuje, że wymiana towarowa dotyczy tylko mięsa świeżego otrzymanego z bydła, świń, owiec lub kóz w postaci mięsa mielonego, które spełnia poniższe wymagania:

(a) przygotowane jest z mięśni prądkowanych^a - z wyjątkiem mięśnia sercowego - które spełniają wymagania:

(i) Artykułu 3 dyrektywy 64/433/EEC; lub

(ii) dyrektywy 72/642/EEC;

i zostało zbadane zgodnie z postanowieniami dyrektywy 90/675/EEC.

W przypadku świeżego mięsa wieprzowego musi ono następnie zostać przebadane na obecność włosieni, zgodnie z Artykułem 2 dyrektywy

---

^a Z przylegającą tkanką tłuszczową włącznie.

77/96/EEC¹ lub przeszło obróbkę na zimno, o której mowa w Załączniku IV do wspomnianej dyrektywy;

(b) zostało przygotowane zgodnie z wymaganiami określonymi w rozdziale II Załącznika I, w zakładzie, który:

(i) spełnia wymagania określone w pkt. 1, 2 i 3 rozdziału I Załącznika I, oraz

(ii) posiada zezwolenie i jest umieszczony na liście (listach) sporządzonych zgodnie z Artykułem 8 (1);

(c) zostało skontrolowane zgodnie z rozdziałem V Załącznika I i Artykułem 8;

(d) musi być oznakowane i etykietowane zgodnie z postanowieniami rozdziału VI Załącznika I;

(e) zostało zawinięte, zapakowane i przechowywane zgodnie z odpowiednimi postanowieniami rozdziałów VII i VIII Załącznika I;

(f) musi być transportowane zgodnie z postanowieniami rozdziału IX Załącznika I;

(g) w czasie transportu musi mu towarzyszyć:

(i) dokument handlowy, który musi:

- zostać sporządzony przez instytucję dokonującą wysyłki,

- nosić numer potwierdzający akceptację weterynaryjną zakładu produkcyjnego posiadającego zezwolenie, a w przypadku mrożonego mięsa mielonego czytelnie podaną nazwę mięsacza i rok zamrożenia,

- w przypadku mięsa mielonego przeznaczonego do Finlandii i Szwecji, jedną ze wskazówek przewidzianych w trzecim akapicie części IV Załącznika IV;

- być przechowywany przez klienta, aby można było go okazać na żądanie kompetentnych władz. Dane komputerowe muszą być wydrukowane na żądanie wyżej wspomnianych władz.

Jednakże, na żądanie kompetentnych władz państwa członkowskiego, które jest miejscem przeznaczenia, musi zostać przyznane świadectwo weterynaryjne, jeżeli mięso - po zmieleniu - przeznaczone jest na eksport

---

¹ OJ Nr L 26, 31.1.1977, str. 67.

do kraju trzeciego. Koszt uzyskania świadectwa ponosi operator gospodarczy:

- (iii) świadectwo zdrowia, zgodne z rozdziałem III Załącznika I, w przypadku mięsa mielonego pochodzącego z zakładu zlokalizowanego w ograniczonym regionie lub obszarze lub mięsa mielonego, które ma zostać przewiezione do innego państwa członkowskiego po przejściu przez terytorium kraju trzeciego w zaplombowanej ciężarówce.

2. Poza wymienionymi w ust. 1, mięso mielone musi spełniać poniższe wymagania:

- (a) świeże mięso, z którego jest otrzymywane musi:

- (i) jeżeli zostało zamrożone, pochodzić z mięsa świeżego oddzielonego od kości, przechowywanego nie dłużej niż 18 miesięcy w przypadku wołowiny i cielęciny, 12 miesięcy w przypadku baraniny i sześć miesięcy w przypadku wieprzowiny, po zamrożeniu w chłodni posiadającej zezwolenie, zgodnie z postanowieniami Artykułu 10 dyrektywy 64/433/EEC. Jednakże, kompetentne władze mogą zezwolić na oddzielenie od kości wieprzowiny i baraniny na miejscu, tuż przed zmieleniem, gdy operacja ta wykonywana jest w zadowalających warunkach higienicznych i jakościowych;

- (ii) jeżeli zostało schłodzone, musi zostać wykorzystane:

- w ciągu nie więcej niż sześciu dni po zabiciu zwierzęcia, lub
- w ciągu nie więcej niż 15 dni po zabiciu zwierzęcia, w przypadku wołowiny i cielęciny oddzielonych od kości i pakowanych próżniowo;

- (b) mięso mielone musi zostać poddane obróbce na zimno w okresie nie dłuższym niż 1 godzina po porcjowaniu i zapakowaniu, z wyjątkiem stosowania procesów wymagających obniżenia temperatury wewnętrznej mięsa podczas produkcji;

- (c) mięso mielone musi zostać zapakowane i przygotowane do sprzedaży na jeden z poniższych sposobów:

- (i) schłodzone - w tym przypadku pochodzące z mięsa zgodnie z opisem w (a) (ii) - do temperatury wewnętrznej poniżej +2 st. C w jak najkrótszym czasie.

Jednakże w celu przyspieszenia procesu oziębienia można dopuścić dodanie ograniczonej ilości mięsa mrożonego spełniającego warunki określone w (a) (ii), pod warunkiem, że informacja o dodaniu mięsa mrożonego jest umieszczona na etykiecie. W takich przypadkach okres, o którym mowa powyżej nie może przekraczać jednej godziny;

(ii) zamrożone - w tym przypadku pochodzące z mięsa, zgodnie z opisem w (a) - o temperaturze wewnętrznej poniżej - 18 st. C, jak najszybciej, zgodnie z postanowieniami Artykułu 1 (2) dyrektywy 89/108/EEC^a;

- (d) mięso mielone nie może zostać poddane działaniu promieniowania jonizującego ani obróbce ultrafioletem;
- (e) oznaczenia z sekcji 1 Załącznika II, ewentualnie w połączeniu z nazwą gatunku zwierząt, z których pochodzi mięso, mogą występować na opakowaniu jedynie, jeżeli spełniają wymagania określone dla oznakowań w sekcji 1 Załącznika II.

3. Do mięsa mielonego, do którego dodano nie więcej niż 1% soli stosują się wymagania ustanowione w ustępach 1 i 2.

Artykuł 4

1. W celu uwzględnienia szczególnych nawyków konsumpcyjnych, przy jednoczesnym przestrzeganiu wymagań zdrowotnych ustanowionych niniejszą dyrektywą, państwa członkowskie mogą zezwolić na produkcję i wprowadzanie na rynek mięsa mielonego sprzedawanego wyłącznie na ich terytorium i pochodzącego z:

- a) mięsa, o którym mowa w Artykule 2 (b);
- b) zakładów produkcyjnych posiadających zezwolenie i zarejestrowanych, których pomieszczenia zgodne są z postanowieniami Załącznika I;
- c) stosując wyłączenie od:
  - i) ust. 4 rozdziału VI Załącznika I;
  - ii) Artykułu 3 (1) (f) i (g) oraz Artykułu 3 (2), z wyjątkiem akapitów pierwszego, drugiego i trzeciego Załącznika II, pkt. 1;

---

^a OJ Nr L 40, 11.2.1989, str. 34.

2. Mięso mielone otrzymane zgodnie z postanowieniami niniejszego Artykułu nie musi być oznakowane znakiem potwierdzającym zdrowotność, o którym mowa w rozdziale VI Załącznika I.

3. Państwo członkowskie, które chce skorzystać z postanowień ust. 1 informuje Komisję o charakterze wyłączeń, jakich zamierza udzielić.

Jeżeli Komisja, po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanym państwem członkowskim, uzna, że wyłączenia nie gwarantują zachowania norm zdrowotności przewidzianych w niniejszej dyrektywie, podjęte zostają odpowiednie kroki, zgodnie z procedurą ustanowioną w Artykule 20.

W przeciwnym przypadku, Komisja informuje pozostałe państwa członkowskie o środkach, o jakich została powiadomiona.

ROZDZIAŁ III

Wprowadzanie przetworów mięsnych na rynek

Artykuł 5

1. Przetwory mięsne w rozumieniu Artykułu 2 (2) (b) mogą być przeznaczone do sprzedaży jedynie, jeżeli:

(a) zostały przygotowane ze świeżego mięsa, nie pochodzącego od koniowatych, które:

(i) jest zgodne z postanowieniami Artykułu 3 dyrektyw, o których mowa w Artykule 2 (2) (b);

(ii) w przypadku mięsa pochodzącego z importu, jest zgodne z postanowieniami dyrektywy 72/462/EEC lub rozdziału III dyrektyw 71/118/EEC i 92/45/EEC oraz wymaganiami ustanowionymi w Artykułach 3, 6 i 8 dyrektywy 91/495/EEC lub rozdziału 11 Załącznika I do dyrektywy 92/118/EEC¹ i zostało przebadane zgodnie z postanowieniami dyrektywy 90/675/EEC. W przypadku świeżego mięsa wieprzowego musi ono zostać

---

¹ OJ Nr L 62, 15.3.1993, str. 46.

przebadane ze względu na obecność włośienia, zgodnie z Artykułem 2 dyrektywy 77/96/EEC lub zostać poddane obróbce na zimno, zgodnie z Załącznikiem IV do niniejszej dyrektywy;

(b) zostały przygotowane w jednym z zakładów, o których mowa w Artykule 2 (2) (d), który:

(i) spełnia wymagania ustanowione w rozdziale III Załącznika I; oraz

(ii) posiada zezwolenie i jest umieszczony na liście (listach) sporządzonych zgodnie z Artykułem 8 (1).

(c) pochodzą z mięsa, które - w przypadku zamrożenia - musi być wykorzystane w maksymalnym okresie 18 miesięcy po zabiciu (wołowina i cielęcina), 12 miesięcy po zabiciu (baranina, mięso kozie, drób, mięso królicze i dziczyzna pochodząca z hodowli) oraz sześciu miesięcy dla pozostałych gatunków;

Jednakże kompetentne władze mogą wyrazić zgodę na oddzielenie od kości mięsa wieprzowego i baraniny na miejscu, tuż przed przygotowaniem, pod warunkiem, że czynność ta wykonywana jest w zadowalających warunkach higienicznych i gwarantujących odpowiednią jakość.

(d) zostały zapakowane i jeżeli mają zostać wprowadzone na rynek:

(i) schłodzone, muszą zostać jak najszybciej doprowadzone do temperatury wewnętrznej poniżej + 2 st. C (przetwory mięsne z mięsa mielonego), + 7 st. C (przetwory mięsne ze świeżego mięsa), + 4 st. C (przetwory mięsne z drobiu) i + 3 st. C (przetwory mięsne zawierające odpadki poubojowe);

(ii) zamrożone, muszą jak najszybciej zostać doprowadzone do temperatury wewnętrznej poniżej - 18 st. C, zgodnie z postanowieniami Artykułu 1 (2) dyrektywy 89/108/EEC.

2. Poza wymogami określonymi w ust. 1, przetwory mięsne muszą dodatkowo:

(a) być przygotowane zgodnie z rozdziałem IV Załącznika I;

(b) być przebadane zgodnie z postanowieniami Artykułu 8 i rozdziału V Załącznika I;

(c) być oznakowane i opatrzone etykietą zgodnie z postanowieniami rozdziału VI Załącznika I;

- (d) być zawinięte i zapakowane zgodnie z wymaganiami określonymi w rozdziale VII Załącznika I oraz przechowywane zgodnie z postanowieniami rozdziału VIII Załącznika I;
- (e) być transportowane zgodnie z postanowieniami rozdziału IX Załącznika I;
- (f) w czasie transportu musi towarzyszyć im świadectwo zdrowia, zgodnie z postanowieniami Załącznika V; świadectwo musi być przechowywane przez klienta nie krócej niż przez jeden rok i okazywane na żądanie kompetentnych władz.

3. Z wyjątkiem świeżych kiełbas i mięsa przeznaczonego na kiełbasę, przetwory mięsne z mięsa mielonego zwierząt rzeźnych mogą być sprzedawane tylko jeżeli spełniają wymagania określone w Artykule 3.

4. Do czasu ewentualnego wprowadzenia na poziomie Wspólnoty zasad dotyczących jonizacji, przetworów mięsnych nie wolno poddawać działaniu promieniowania jonizującego. Przepis niniejszy nie ma wpływu na przepisy krajowe dotyczące jonizacji w celach medycznych.

5. Państwa członkowskie mogą przyznać zakładom wytwarzającym przetwory mięsne, które nie posiadają struktury przemysłowej ani zdolności produkcyjnych, wyłączenie od wymagania spełnienia warunków określonych w rozdziale I Załącznika I do niniejszej dyrektywy oraz od warunków określonych w rozdziale I Załącznika B do dyrektywy 77/99/EEC i rozdziału I (2) (a) (jeżeli chodzi o kurki spustowe) oraz ust. 11 (jeżeli chodzi o przedziały w chłodni) Załącznika A do dyrektywy 64/433/EEC.

Ponadto, mogą zostać przyznane wyłączenia od postanowień określonych w punkcie 7 rozdziału I Załącznika B do dyrektywy 77/99/EEC dotyczące pomieszczeń, w których przechowywany jest surowiec i wyroby gotowe. Jednakże w tym przypadku zakład musi posiadać co najmniej:

- (i) pomieszczenie lub bezpieczne miejsce przeznaczone do przechowywania surowców, jeżeli przechowywanie takie ma miejsce;
- (ii) chłodnię lub bezpieczne miejsce przeznaczone do przechowywania wyrobów gotowych, jeżeli są one przechowywane.

Artykuł 6

1. W celu uwzględnienia szczególnych nawyków konsumpcyjnych, przy jednoczesnym przestrzeganiu wymagań zdrowotnych ustanowionych niniejszą dyrektywą, państwa członkowskie mogą zezwolić na produkcję i wprowadzanie na rynek mięsa mielonego sprzedawanego wyłącznie na ich terytorium i pochodzącego z:

- a) mięsa, o którym mowa w Artykule 2 (b);
- b) zakładów produkcyjnych posiadających zezwolenie i zarejestrowanych, których pomieszczenia zgodne są z postanowieniami Załącznika III;
- c) stosując wyłączenie od:
  - ust. (b) i (d) rozdziału IV Załącznika I;
  - Artykułu 5 (1) (c) i (d),
  - ust. 4 rozdziału VI Załącznika I,
  - Artykułu 5 (2) (e) i (f) oraz Artykułu 5 (3).

2. Przetwory mięsne otrzymane zgodnie z postanowieniami ust. 1 nie muszą być oznakowane znakiem potwierdzającym zdrowotność, o którym mowa w rozdziale VI Załącznika I.

3. Państwo członkowskie, które chce skorzystać z postanowień ust. 1 informuje Komisję o charakterze wyłączeń, jakich zamierza udzielić.

Jeżeli Komisja, po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanym państwem członkowskim, uzna, że wyłączenia nie gwarantują zachowania norm zdrowotności przewidzianych w niniejszej dyrektywie, podjęte zostają odpowiednie kroki, zgodnie z procedurą ustanowioną w Artykule 20.

W przeciwnym przypadku, Komisja informuje pozostałe państwa członkowskie o środkach, o jakich została powiadomiona.

ROZDZIAŁ IV

Postanowienia wspólne

Artykuł 7

1. Państwa członkowskie zapewniają, że operator gospodarczy lub osoba zarządzająca zakładem produkcyjnym podejmuje niezbędne środki gwarantujące, iż na każdym etapie produkcji spełnione są postanowienia niniejszej dyrektywy.

W tym celu wspomniane osoby muszą spełnić wymogi określone w Artykułach 3 i 6 dyrektywy 93/43/EEC¹ oraz, dodatkowo, stale samodzielnie przeprowadzać kontrole, zgodnie z następującymi zasadami:

- sprawdzanie surowców wchodzących do zakładu, zgodnie z kryteriami określonymi w Załącznikach II i IV dotyczącymi wyrobu gotowego,
- kontrolowanie metod oczyszczania i dezynfekcji,
- pobieranie próbek do analiz w laboratoriach uznanych przez kompetentne władze,
- przechowywanie zapisów i kartotek z informacjami wymaganymi zgodnie z poprzednim akapitem w celu przedstawienia ich kompetentnym władzom. Wyniki różnych kontroli i testów powinny być przechowywane przez okres co najmniej dwóch lat, z wyjątkiem produktów schłodzonych, dla których okres ten można zredukować do sześciu miesięcy po upływie terminu określającego przydatność do spożycia,
- gwarantowanie kompetentnym władzom sposobu zarządzania znakiem zdrowotności, w szczególności jeżeli chodzi o etykiety noszące ten znak,
- jeżeli badanie laboratoryjne lub inne informacje pozostające w ich posiadaniu ujawnią występowanie zagrożenia dla zdrowia, informowanie o tym kompetentnych władz,
- w przypadku bezpośredniego zagrożenia dla zdrowia ludzi, wycofywanie z rynku produktów otrzymanych w technologicznie podobnych warunkach,

---

¹ OJ Nr L 175, 19.7.1993, str. 2.

które mogą stanowić takie samo zagrożenie. Wycofany towar musi pozostać pod nadzorem i kontrolą kompetentnych władz do momentu zniszczenia, wykorzystania w celach innych niż do konsumpcji przez człowieka lub, po wyrażeniu zgody przez kompetentne władze, ponownie przetworzony w odpowiedni sposób zapewniający, że produkt jest bezpieczny.

2. Dla potrzeb kontroli, operator gospodarczy lub osoba zarządzająca zakładem musi zapewnić, że opakowanie produktów posiada jasne i czytelne wskazanie temperatury, w jakiej produkty muszą być transportowane i przechowywane, datę przydatności do spożycia dla produktów mrożonych lub minimalną datę przechowywania dla produktów schłodzonych.

Operator gospodarczy lub osoba zarządzająca zakładem musi zorganizować lub przygotować program szkolenia pracowników umożliwiający im spełnienie warunków higienicznej produkcji, dostosowany do struktury produkcyjnej, chyba, że pracownicy już posiadają odpowiednie kwalifikacje potwierdzone dyplomami.

Kompetentne władze odpowiedzialne za zakład muszą być zaangażowane w planowanie i realizację programu.

3. Mięso mielone, o którym mowa w Artykule 3 i przetwory z mięsa mielonego, o których mowa w Artykule 5 muszą zostać poddane codziennym testom mikrobiologicznym, pozostałe mięso mielone i przetwory mięsne muszą przechodzić takie testy co najmniej raz w tygodniu. Testy te należy przeprowadzać w zakładzie produkcyjnym - jeżeli jest to uznawane przez kompetentne władze - lub w uznanym laboratorium.

Próbki pobrane do analizy muszą obejmować pięć jednostek i być reprezentatywne dla produkcji dziennej. Próbki przetworów mięsnych muszą być pobierane z głębokich warstw mięśni, po wypaleniu skóry.

Kontrole mikrobiologiczne muszą być prowadzone zgodnie ze sprawdzonymi metodami, uznanymi z naukowego punktu widzenia, a w szczególności zgodnie z tymi, które Wspólnota ustanowiła w swoich dyrektywach lub innych normach międzynarodowych.

Wyniki kontroli mikrobiologicznych muszą być ocenione przy użyciu kryteriów interpretacyjnych określonych w Załączniku II (dla mięsa mielonego i przetworów mięsnych pochodzących z mięsa mielonego zwierząt rzeźnych, z wyjątkiem świeżych kiełbas i mięsa na kiełbasę), zgodnie z kryteriami przedstawionymi w Załączniku IV (w przypadku innych przetworów mięsnych).

W przypadku sporów powstałych w wymianie towarowej, państwa członkowskie uznają metody EN jako porównawcze.

4. Wymogi dotyczące samokontroli muszą zostać opracowane we współpracy z kompetentnymi władzami, które muszą regularnie monitorować zgodność z tymi wymogami.
5. Ustalenia dotyczące wprowadzania niniejszego Artykułu w życie, a w szczególności w przypadkach, do których stosuje się ust 1, zostaną określone zgodnie z procedurą ustanowioną w Artykule 20.

Artykuł 8

1. Każde państwo członkowskie przygotowuje listę zakładów produkujących mięso mielone lub przetwory mięsne dokonując rozróżnienia pomiędzy zakładami, które otrzymały zgodę na podstawie Artykułów 3 i 5, a zakładami zarejestrowanymi na podstawie Artykułów 4 i 6. Państwo członkowskie przesyła listę zakładów produkcyjnych posiadających zezwolenie na podstawie Artykułów 3 i 5 pozostałym państwom członkowskim i Komisji.

Każdemu zakładowi produkcyjnemu nadaje się numer zezwolenia, zgodnie z dyrektywami 64/433/EEC, 71/118/EEC, 77/99/EEC, 91/495/EEC lub 92/45/EEC

ze wskazaniem, że zakładowi wydano zgodę na produkcję mięsa mielonego lub przetworów mięsnych, każda niezależna jednostka produkcyjna otrzymuje indywidualny numer zezwolenia.

Pojedynczy numer zezwolenia może zostać nadany:

- (i) zakładowi produkującemu przetwory otrzymane z surowców lub z udziałem surowców, których dotyczy jedna lub więcej dyrektyw, o których mowa poniżej;
- (ii) zakładowi zlokalizowanemu w tym samym miejscu, co zakład posiadający zezwolenie zgodnie z postanowieniami Artykułu 2 jednej z wyżej wymienionych dyrektyw.

Zakłady produkcyjne posiadające odpowiednie zezwolenia należy umieścić na liście zakładów, o której mowa w Artykule 10 dyrektywy 64/433/EEC, Artykule 6 dyrektywy 71/118/EEC, Artykule 8 dyrektywy 77/99/EEC lub Artykule 7 dyrektywy 92/45/EEC; zakłady powinny być umieszczone w oddzielnych kolumnach dla zakładów produkujących mięso mielone i przetwory mięsne, niezależne jednostki produkcyjne należy umieścić na oddzielnej liście sporządzonej zgodnie z tymi samymi kryteriami.

Kompetentne władze nie wydają zakładowi zezwolenia, jeżeli nie są przekonane, że ze względu na rodzaj działalności spełnia on wymogi określone w niniejszej dyrektywie. Jednakże, jeżeli zakład ubiegający się o zezwolenie na mocy niniejszej dyrektywy stanowi integralną część zakładu posiadającego zezwolenie na podstawie dyrektyw 64/433/EEC, 71/118/EEC, 79/99/EEC lub 92/45/EEC, pomieszczenia, wyposażenia i instalacje dla pracowników oraz, ogólnie, wszystkie pomieszczenia, w których nie występuje ryzyko zanieczyszczenia surowców lub produktów nie opakowanych mogą być wspólne dla obydwu zakładów.

2. Zakłady produkcyjne muszą pozostać pod kontrolą kompetentnych władz, które prowadzą inspekcje i monitorują je z odpowiednią częstotliwością:

- zakłady produkcyjne przy zakładach, w których odbywa się cięcie mięsa: z taką samą częstotliwością, jak wspomniane zakłady, w których odbywa się cięcie mięsa,
- zakłady produkcyjne posiadające zezwolenie i produkujące wyroby, o których mowa w Artykule 3: co najmniej raz dziennie podczas produkcji mięsa mielonego,
- pozostałe zakłady produkcyjne: potrzeba stałej lub okresowej obecności kompetentnych władz w danym zakładzie zależy będzie od wielkości zakładu, rodzaju wytwarzanego produktu, oceny ryzyka oraz gwarancji oferowanych zgodnie z drugim punktem Artykułu 7 (1).

W celu zagwarantowania spełnienia postanowień ustanowionych niniejszą dyrektywą, kompetentne władze zawsze muszą mieć swobodny dostęp do wszystkich części zakładów, a jeżeli występują wątpliwości dotyczące pochodzenia mięsa, do dokumentów księgowych, co umożliwia wskazanie rzeźni lub zakładu, z którego pochodzą surowce; jeżeli chodzi o spełnienie kryteriów ustanowionych w Załącznikach II i IV, również dostęp do wyników kontroli wewnętrznej przewidzianej w Artykule 7, wraz z wynikami kontroli surowców. Na żądanie kompetentnych władz muszą zostać wydrukowane dane komputerowe.

Kompetentne władze muszą regularnie analizować wyniki kontroli, o których mowa w Artykule 7. Na podstawie tych analiz kompetentne władze mogą prowadzić dalsze badania na wszystkich etapach produkcji lub badania produktów.

Charakter tych kontroli, ich częstotliwość, metody pobierania próbek i przeprowadzania analiz mikrobiologicznych należy określić zgodnie z procedurą ustanowioną w Artykule 20.

Wyniki analiz przedstawia się w sprawozdaniu, wnioskach lub zaleceniach, o których informuje się operatora gospodarczego lub osobę zarządzającą

zakładem; osoby te zobowiązane są do usunięcia zaobserwowanych niedociągnięć w celu poprawienia warunków higienicznych.

Przeprowadzając wspomniane kontrole, kompetentne władze mogą korzystać z pomocy asystentów, posiadających kwalifikacje zawodowe wymienione w Załączniku III do dyrektywy 64/433/EEC lub Załączniku III do dyrektywy 71/118/EEC.

3. Jeżeli podczas kontroli przeprowadzanych zgodnie z rozdziałem V Załącznika I kompetentne władze stwierdzą, że podczas kontroli wewnętrznych występuje powtarzająca się niezgodność z kryteriami ustanowionymi w Załącznikach II i IV, zintensyfikuje środki skierowane na monitorowanie produkcji danego zakładu i może skonfiskować etykiety i inne elementy opatrzone znakiem zdrowotności, o których mowa w rozdziale VI Załącznika I.

Jeżeli po upływie 15 dni produkcja zakładów produkcyjnych nadal nie spełnia powyższych norm, kompetentne władze podejmują wszystkie właściwe środki zmierzające do usunięcia zauważonych niedociągnięć i - jeżeli okaże się to wskazane - nakazują poddanie wyrobów pochodzących z danego zakładu obróbce cieplnej. Jeżeli środki te nie okażą się odpowiednie, zawieszają się zezwolenie wydane zakładowi.

4. Jeżeli kompetentne władze stwierdzą oczywistą niezgodność z zasadami higieny ustanowionymi niniejszą dyrektywą lub przeszkody dla odpowiedniej kontroli ze względu na higienę:

- (i) są upoważnione do działania wobec wykorzystania sprzętu lub pomieszczeń i do podjęcia wszelkich niezbędnych środków, w wyniku których może zostać zredukowana wielkość produkcji lub które mogą doprowadzić do czasowego zawieszenia procesu produkcji;
- (ii) jeżeli środki te lub środki przewidziane w ostatnim akapicie Artykułu 7 (1) okażą się niewystarczające dla uzyskania poprawy sytuacji, kompetentne

władze - jeżeli okaże się to właściwe - czasowo zawieszają zgodę wydaną na prowadzenie danej produkcji.

Jeżeli operator gospodarczy lub osoba zarządzająca zakładem nie usunie zauważonych niedociągnięć w czasie określonym przez kompetentne władze, te ostatnie wycofują wydaną zgodę.

Kompetentne władze są w szczególności zobowiązane do zastosowania się do wniosków każdej kontroli przeprowadzonej zgodnie z Artykułem 9.

Pozostałe państwa członkowskie i Komisja informowane są o zawieszeniu lub wycofaniu zgody wydanej zakładowi.

5. W przypadku powtarzających się niedociągnięć kontrole powinny nasilić się, a - jeżeli okaże się to wskazane - należy usunąć etykiety, pieczęci lub inne przedmioty ze znakiem zdrowotności.

6. Postanowienia dotyczące realizacji niniejszego Artykułu, w szczególności te, które dotyczą pomocy asystentów, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w Artykule 20.

Artykuł 9

W zakresie niezbędnym dla jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy i we współpracy z kompetentnymi władzami, eksperci z Komisji przeprowadzają kontrole na miejscu. W tym celu mogą sprawdzić, kontrolując reprezentatywną ilość zakładów produkcyjnych, czy kompetentne władze w jednolity sposób zapewniają spełnienie postanowień niniejszej dyrektywy przez te zakłady, ze szczególnym uwzględnieniem postanowień Artykułu 7 (kontrola wewnętrzna).

Kontrole te - na mocy przepisów prawnych Wspólnoty - mogą być prowadzone przez ekspertów z Komisji podczas innych kontroli.

Komisja informuje państwa członkowskie o wynikach przeprowadzonych kontroli.

Państwo członkowskie, na terytorium którego prowadzona jest kontrola udziela wszelkiej pomocy ekspertom w wykonywaniu ich obowiązków.

Postanowienia ogólne dotyczące stosowania niniejszego Artykułu - w szczególności te związane z procedurami regulującymi współpracę z władzami krajowymi - zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w Artykule 20.

Artykuł 10

Postanowienia dyrektywy Rady 89/662/EEC z 11 grudnia 1989 roku dotyczącej kontroli weterynaryjnej w wymianie towarowej wewnątrz Wspólnoty, mające na względzie osiągnięcie rynku wewnętrznego stosują się w szczególności do organizacji i działań podejmowanych w związku z kontrolą prowadzoną przez państwo członkowskie będące krajem przeznaczenia oraz stosowania środków zabezpieczających.

Artykuł 11

Dodawanie wszelkich dodatków do mięsa mielonego lub przetworów mięsnych ujęte w niniejszej dyrektywie odbywa się zgodnie z postanowieniami dyrektywy 94/36/EEC¹.

Artykuł 12

1. Nie naruszając szczególnych postanowień niniejszej dyrektywy, kompetentne władze - jeżeli zachodzi podejrzenie, iż postanowienia niniejszej dyrektywy nie zostały spełnione lub jeżeli występują wątpliwości, czy produkty, o których

---

¹ OJ Nr L 22, 27.1.1994, str. 43.

mowa w Artykule 1 nadają się do konsumpcji - prowadzą wszelkie kontrole, jakie uznają za odpowiednie.

2. Każde państwo członkowskie określa kary stosowane w przypadku naruszenia postanowień niniejszej dyrektywy.

ROZDZIAŁ V

Postanowienia dotyczące importu przetworów mięsnych i mięsa mielonego do Wspólnoty

Artykuł 13

I. Państwa członkowskie zapewniają, że import mięsa mielonego, które spełnia wymogi Artykułu 3, które zostało zamrożone w zakładzie produkcyjnym, z którego pochodzi oraz przetworów spełniających wymogi Artykułu 5, które zostały zamrożone w zakładzie produkcyjnym pochodzenia nie jest dozwolony, jeżeli wyroby te nie spełniają wymogów określonych w niniejszym rozdziale.

A. Gwarancje udzielane przez zakład produkcyjny pochodzenia i potwierdzone przez kompetentne władze kraju trzeciego dotyczące spełnienia wymogów ustanowionych dla wprowadzania na rynek produktów pochodzących ze Wspólnoty, otrzymanych zgodnie z Artykułem 3 i 5, muszą zostać zaakceptowane zgodnie z procedurą ustanowioną w Artykule 20.

B. Dla potrzeb jednolitego stosowania pkt. A stosują się postanowienia poniższych punktów.

1. Zamrożone mielone mięso, o którym mowa w Artykule 3 i zamrożone przetwory mięsne, o których mowa w Artykule 5, aby mogły być importowane do Wspólnoty muszą:

(a) pochodzić z krajów trzecich lub części krajów trzecich, z których import nie jest zakazany ze względu na stan zdrowia zwierząt, zgodnie z dyrektywą 91/494/EEC², 92/118/EEC, 72/462/EEC i 92/45/EEC;

(b) pochodzić z kraju trzeciego umieszczonego na liście sporządzonej zgodnie z dyrektywami rządzącymi zdrowiem i aspektami zdrowia zwierząt, które muszą być spełnione przez importowane mięso wykorzystywane w przetworach mięsnych oraz dawać gwarancje przewidziane w niniejszej dyrektywie;

(c) towarzyszyć im świadectwa zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego wystawione zgodnie z procedurą ustanowioną w Artykule 20, uzupełnione przez deklarację podpisaną przez urzędowego lekarza weterynarii, stwierdzające, że dane mięso mielone i przetwory odpowiednio spełniają wymogi określone w Artykułach 3 i 5, pochodzą z zakładów oferujących gwarancje przewidziane w Załączniku I i zostały zamrożone w zakładzie produkcyjnym, z którego pochodzą.

2. Zgodnie z procedurą ustanowioną w Artykule 20 należy ustalić:

(a) listę Wspólnoty obejmującą zakłady spełniające wymogi pkt. (b). Do czasu sporządzenia tej listy, państwa członkowskie mogą utrzymać kontrole przewidziane w Artykule 11 (2) dyrektywy 90/675/EEC i krajowe świadectwa zdrowia wymagane dla zakładów, w stosunku do których zgodę wyrażają władze krajowe;

(b) szczególne warunki dotyczące wymogów określonych w niniejszej dyrektywie, poza tymi, które powodują wyłączenie mięsa z konsumpcji, zgodnie z dyrektywą 64/433/EEC i 71/118/EEC. Takie warunki i gwarancje nie mogą być mniej rygorystyczne niż określone w Artykułach 3 i 5.

Od daty ustanowionej w Artykule 22 do czasu podjęcia decyzji, o których mowa w (a) i (b), można pozwolić na import z zakładów posiadających zezwolenie na podstawie dyrektywy 72/462/EEC, w stosunku do których kompetentne władze mogą zagwarantować, że spełniają wymogi określone w niniejszej dyrektywie.

---

² OJ Nr L 268, 24.9.1991, str. 35.

3. We współpracy z kompetentnymi władzami państw członkowskich eksperci Komisji przeprowadzają na miejscu kontrole:

- (a) gwarancji udzielonych przez kraj trzeci dotyczących warunków produkcji i wprowadzania na rynek;
- (b) dotyczące spełniania warunków określone w ust. 1 i 2.

Eksperci z państw członkowskich odpowiedzialni za te kontrole mianowani są przez Komisję, która działa na podstawie propozycji przedstawianych przez państwa członkowskie.

Kontrole prowadzone są w imieniu Wspólnoty, która ponosi wszelkie koszty z nimi związane. Częstotliwość i procedura tych kontroli zostanie ustalona zgodnie z procedurą ustanowioną w Artykule 20.

4. Do momentu zorganizowania kontroli, o których mowa w ust. 3, stosuje się przepisy krajowe dotyczące kontroli w krajach trzecich, z obowiązkiem poinformowania, za pośrednictwem Stałego Komitetu Weterynaryjnego, o każdym przypadku naruszenia zasad higieny wykrytym podczas kontroli.

II. Od wymogów określonych w niniejszym Artykule dopuszcza się wyłączenia na podstawie procedury ustanowionej w Artykule 19.

Artykuł 14

Na listach przewidzianych w Artykule 13 (I) (B) (2) mogą znaleźć się wyłącznie kraje trzecie lub części krajów trzecich:

- (a) z których import nie jest zakazany na mocy Artykułów 9 -12 dyrektywy 91/494/EEC i Artykułów 14, 17 i 20 dyrektywy 72/462/EEC;
- (b) które - ze względu na przepisy prawne i sposób organizacji służb weterynaryjnych oraz służby kontrolne, uprawnienia tych służb i nadzór, któremu są podporządkowane - zostały uznane, zgodnie z Artykułem 3(2)

dyrektywy 72/462/EEC i Artykułem 9 (2) dyrektywy 91/494/EEC za kraje, które są w stanie zagwarantować i nadzorować realizację własnych obowiązujących przepisów prawnych, lub kraje w których służby weterynaryjne gwarantują spełnienie wymogów zdrowotnych co najmniej na poziomie wymogów określonych w Artykułach 3 i 5.

Artykuł 15

1. Państwa członkowskie zapewnią, że zamrożone mięso mielone, o którym mowa w Artykule 3 i zamrożone przetwory mięsne, o których mowa w Artykule 5 są importowane do Wspólnoty tylko jeżeli:

- towarzyszy im świadectwo, o którym mówi Artykuł 13 (1) (B) (1) (c),
- spełniły wymogi kontroli wymaganych w dyrektywie 90/675/EEC.

2. Do czasu ustanowienia szczegółowych przepisów wykonawczych do niniejszego rozdziału:

- import mięsa mielonego jest zakazany,
- nadal stosowane będą przepisy krajowe dotyczące importu przetworów mięsnych z krajów trzecich, dla których nie przyjęto wymogów na poziomie Wspólnoty, pod warunkiem, że przepisy te nie są bardziej korzystne niż określone w Artykule 5,
- import musi być dokonywany na warunkach ustanowionych w Artykule 11 dyrektywy 90/675/EEC.

Artykuł 16

Nadal stosują się zasady i przepisy ustanowione w dyrektywie 90/675/EEC, w szczególności do organizacji i wniosków z kontroli prowadzonych przez państwa członkowskie oraz środków zabezpieczających, które mają zostać wprowadzone.

Do czasu wprowadzenia w życie decyzji przewidzianych w Artykule 8 (3) dyrektywy 90/675/EEC, import musi odbywać się zgodnie z Artykułem 11 (2) wspomnianej dyrektywy.

ROZDZIAŁ VI

Postanowienia końcowe

Artykuł 17

1. Do Artykułu 5 dyrektywy 71/118/EEC zostaje dodany następujący ustęp 3:
„3. Państwa członkowskie gwarantują, że mięso odzyskane mechanicznie sprzedawane jest wyłącznie po przejściu obróbki cieplnej, zgodnie z dyrektywą 77/99/EEC, w zakładzie, z którego pochodzi lub w innym zakładzie wskazanym przez kompetentne władze.”

2. Do Artykułu 6 dyrektywy 91/495/EEC zostaje dodany następujący ustęp 4:
„4. Państwa członkowskie gwarantują, że mięso odzyskane mechanicznie sprzedawane jest wyłącznie po przejściu obróbki cieplnej, zgodnie z dyrektywą 77/99/EEC, w zakładzie, z którego pochodzi lub w innym zakładzie wskazanym przez kompetentne władze.”

Artykuł 18

1. Postanowienia Załączników nie dotyczą zakładów produkcyjnych zlokalizowanych na niektórych wyspach Republiki Greckiej lub w niektórych francuskich departamentach zamorskich lub terytoriach, w których produkcja tych zakładów zarezerwowana jest wyłącznie do konsumpcji lokalnej.
2. Postanowienia dotyczące stosowania ust. 1 przyjmowane są zgodnie z procedurą przewidzianą w Artykule 20.

Na podstawie tej samej procedury można podjąć decyzję o wprowadzeniu zmian w ust. 1, ze względu na stopniowe rozszerzanie zakresu obowiązywania norm Wspólnoty na wszystkie zakłady produkcyjne zlokalizowane na wspomnianych wyżej wyspach i częściach terytoriów.

Artykuł 19

Nowelizacji Załączników dokonuje Rada działając większością kwalifikowaną wobec propozycji przedstawionej przez Komisję, w szczególności po to, aby dostosować je do postępu naukowo-technicznego.

Artykuł 20

1. Wszędzie tam, gdzie należy postępować zgodnie z procedurą ustanowioną w niniejszym Artykule, o sprawie należy bezzwłocznie poinformować Stały Komitet Weterynaryjny (zwany dalej „Komitetem”) powołany na podstawie decyzji 68/361/EEC¹, za pośrednictwem przewodniczącego Komitetu, z jego własnej inicjatywy lub na prośbę państwa członkowskiego.
2. Przedstawiciel Komisji przedstawia Komitetowi projekt środków, jakie mają zostać podjęte. Komitet przedstawia swoją opinię o zaproponowanych środkach w czasie wyznaczonym przez przewodniczącego, w zależności od pilności sprawy. Opinia przyjmowana jest większością określoną w Artykule

---

¹ OJ L 255, 18.10.1968, str. 23.

148 (2) Traktatu, dla decyzji, które Rada musi podjąć działając na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli państw członkowskich w Komitecie wazone są w sposób ustalony w wymienionym Artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. (a) Komisja przyjmuje przewidziane środki, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.

(b) Jeżeli przewidziane środki nie są zgodne z opinią Komitetu, lub jeżeli opinia taka nie została przedstawiona, Komisja niezwłocznie przedstawia Radzie propozycję dotyczącą środków, jakie należy podjąć. Rada działa większością kwalifikowaną.

Jeżeli w ciągu trzech miesięcy od momentu skierowania do Rady, Rada nie podjęła działania, Komisja przyjmuje zaproponowane środki, z wyjątkiem sytuacji, kiedy Rada odrzuciła je zwykłą większością.

Artykuł 21

Do dnia 1 stycznia 1996 roku Rada, działając kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji, ustanowi przepisy zdrowotne dotyczące:

- (a) produkcji i wprowadzania na rynek mięsa na kiełbasy przeznaczonego do produkcji wyrobów mięsnych;
- (b) produkcji i wykorzystania mięsa odzyskanego mechanicznie.

Artykuł 22

Do dnia 1 stycznia 1996 roku państwa członkowskie powinny wprowadzić w życie ustawy, rozporządzenia i przepisy administracyjne niezbędne dla spełnienia postanowień niniejszej dyrektywy. Bezzwłocznie informują o tym Komisję.

Jeżeli państwa członkowskie przyjmują wspomniane środki prawne, powinny one powoływać się na postanowienia niniejszej dyrektywy, lub powołanie takie

powinno towarzyszyć im w momencie oficjalnej publikacji. Sposoby powoływania się na postanowienia dyrektywy ustanawiają państwa członkowskie.

Państwa członkowskie informują Komisję o głównych przepisach prawa krajowego, jakie przyjęły w dziedzinie, której dotyczy niniejsza dyrektywa.

Artykuł 23

Z dniem 1 stycznia 1996 roku traci moc prawną dyrektywa 88/657/EEC.

Artykuł 24

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 14 grudnia 1994.

*Za Radę
Przewodniczący*

J. BORCHERT

ZAŁĄCZNIK I

ROZDZIAŁ I

Szczególne warunki wydawania zezwoleń zakładom produkującym mielone mięso

1. Zakłady produkcyjne w rozumieniu Artykułu 2(2) (d).

Poza spełnieniem warunków określonych w Załączniku I, rozdziały I i III do dyrektywy 64/433/EEC zakłady produkcyjne muszą posiadać co najmniej:

(a) pomieszczenie, w którym odbywa się mielenie i pakowanie - oddzielne od pomieszczenia, w którym odbywa się cięcie mięsa - wyposażone w termometr z zapisem lub teletermometr z zapisem.

Jednakże, kompetentne władze mogą zezwolić na mielenie mięsa w pomieszczeniach, w których odbywa się cięcie mięsa, pod warunkiem, że mielenie odbywa się w szczególnej, ściśle wydzielonej części;

(b) pomieszczenie, w którym odbywa się pakowanie, jeżeli nie zostały spełnione warunki ustanowione w pkt. 63 rozdziału XII Załącznika I do dyrektywy 64/433/EEC;

(c) pomieszczenie lub szafki do przechowywania soli;

(d) sprzęt chłodniczy umożliwiający osiągnięcie i utrzymanie temperatur ustanowionych niniejszą dyrektywą.

2. Poza ogólnymi warunkami ustanowionymi w rozdziale I Załącznika A do dyrektywy 77/99/EEC, niezależne jednostki produkcyjne muszą posiadać co najmniej:

(a) pomieszczenia zgodne z postanowieniami pkt. 1 rozdziału I Załącznika B do dyrektywy 77/99/EEC; oraz

(b) pomieszczenia, zgodnie z opisem w pkt. 1.a niniejszego rozdziału.

3. Przepisy dotyczące higieny ustanowione w rozdziale V Załącznika I do dyrektywy 64/433/EEC stosują się do pracowników, pomieszczeń i wyposażenia zakładów.

Pracownicy zaangażowani w ręczne przygotowanie mięsa mielonego muszą dodatkowo nosić maski zakrywające usta i nos. Kompetentne władze mogą również zobowiązać pracowników do noszenia gładkich, nie przepuszczających wilgoci rękawic, jednorazowych lub wielokrotnego użytku, które można myć i dezynfekować.

ROZDZIAŁ II

Warunki produkcji mięsa mielonego

1. Mięso musi zostać przebadane przed zmieleniem lub cięciem, zgodnie z postanowieniami Artykułu 7. Wszystkie zanieczyszczone lub podejrzone części należy usunąć przed zmieleniem mięsa.

2. Mięso mielone nie może pochodzić z resztek, odpadków lub mięsa odzyskanego mechanicznie.

W szczególności mięso mielone nie może być przygotowane z mięsa, o którym mowa w Artykule 5 dyrektywy 64/433/EEC lub mięsa z następujących części ciała bydła rогatego, świń, owiec lub kóz: mięśni głowy, z wyjątkiem żwaczy, i części niemięśniowych linii białej, okolic nadgarstka i stępu oraz wyskrobin kości. Mięśnie przepony - po usunięciu błony surowiczej - i żwaczy mogą być wykorzystane jedynie po przeprowadzeniu badania na występowanie wągryzycy. Świeże mięso nie może zawierać elementów kostnych.

Jeżeli operacje przeprowadzane od momentu, kiedy mięso wchodzi do pomieszczenia, o którym mowa w rozdziale I do momentu, kiedy gotowy

produkt jest schładzany lub zamrażany nie trwają więcej niż maksimum jedną godzinę, wewnętrzna temperatura mięsa nie może być wyższa niż +7 st. C, a temperatura w pomieszczeniach produkcyjnych nie może przekraczać + 12 st.C. W indywidualnych przypadkach kompetentne władze mogą zezwolić na przedłużenie tego limitu czasowego, jeżeli dodanie soli uzasadnia to z powodów technicznych, pod warunkiem, że wyłączenie to nie wpłynie ujemnie na przestrzeganie przepisów zdrowotności.

Jeżeli czas trwania tych operacji przekracza jedną godzinę lub limit czasowy dozwolony przez kompetentne władze, zgodnie z poprzednim ustępem, świeże mięso nie może być używane do momentu obniżenia jego temperatury wewnętrznej do maksimum + 4 st. C.

3. Mięso mielone może zostać zamrożone tylko raz.

4. Mięso mielone musi zostać higienicznie zawinięte natychmiast po zakończeniu procesu produkcji, a następnie, po zapakowaniu, schłodzone do temperatury określonej w Artykule 3 (2) (c) i przechowywane w temperaturze określonej w tym samym Artykule.

ROZDZIAŁ III

Szczególne warunki wydawania zezwoleń zakładom produkującym przetwory mięsne

1. Zakłady produkcyjne w rozumieniu Artykułu 2 (2) (d) muszą posiadać pomieszczenia, które przynajmniej spełniają wymogi ustanowione w:

- (a) rozdziałach I i III Załącznika do dyrektywy 64/433/EEC; lub
- (b) rozdziałach I i III Załącznika do dyrektywy 71/118/EEC; lub
- (c) rozdziałach I i IV, pkt 1 Załącznika I do dyrektywy 92/45/EEC;

oraz posiadać:

- pomieszczenie - oddzielne od pomieszczenia, w którym następuje cięcie - do produkcji przetworów mięsnych, dodawania innych artykułów spożywczych i zawijania wyposażone w termometr z zapisem lub teletermometr z zapisem.

Jednakże kompetentne władze mogą wyrazić zgodę na produkcję przetworów mięsnych w pomieszczeniu, w którym odbywa się cięcie, pod warunkiem, że produkcja odbywa się w wyraźnie oddzielonej, szczególnej części. Można wyrazić zgodę na dodawanie przypraw do całych tuszy drobiowych w specjalnym pomieszczeniu, wyraźnie wydzielonym od pomieszczeń rzeźni.

- pomieszczenie, w którym odbywa się pakowanie, jeżeli nie są spełnione warunki ustanowione w pkt. 63 rozdziału XII Załącznika I do dyrektywy 64/433/EEC lub pkt. 74 rozdziału XIV Załącznika I do dyrektywy 71/118/EEC lub pkt. 5 rozdziału VIII Załącznika I do dyrektywy 92/45/EEC,
- pomieszczenie do przechowywania przypraw i innych czystych artykułów spożywczych gotowych do użycia,
- chłodnie do przechowywania:
  - świeżego mięsa, o którym mowa w Artykule 5 (1) (a),
  - przetworów mięsnych,
- wyposażenie chłodnicze umożliwiające osiągnięcie i utrzymanie temperatur ustanowionych niniejszą dyrektywą.

2. Niezależne jednostki produkcyjne muszą spełnić wymogi określone w rozdziale I Załącznika A i rozdziale I Załącznika B do dyrektywy 77/99/EEC.

3. Przepisy ustanowione w rozdziale V Załącznika I do dyrektyw 64/433/EEC lub 71/118/EEC lub w rozdziale II dyrektywy 92/45/EEC stosują się analogicznie do higieny pracowników, pomieszczeń i wyposażenia zakładów.

Pracownicy zaangażowani w ręczne przygotowanie przetworów mięsnych muszą dodatkowo nosić maski zakrywające usta i nos. Kompetentne władze mogą również zobowiązać pracowników do noszenia gładkich, nie przepuszczających wilgoci rękawic, jednorazowych lub wielokrotnego użytku, które można myć i dezynfekować.

ROZDZIAŁ IV

Wymogi specjalne dotyczące produkcji przetworów mięsnych

Poza zgodnością z wymogami ogólnymi ustanowionymi w rozdziale III i w zależności od rodzaju produkcji:

- (a) produkcja przetworów mięsnych musi odbywać się w warunkach kontrolowanej temperatury;
- (b) przetwory mięsne muszą być zapakowane partiami przeznaczonymi do wysyłki w taki sposób, aby uniknąć wszelkiego ryzyka zanieczyszczenia;
- (c) przetwory mięsne mogą być zamrożone jedynie raz i można sprzedawać je w okresie nie przekraczającym 18 miesięcy;
- (d) przetwory mięsne muszą, natychmiast po zakończeniu procesu produkcji, zostać zapakowane zgodnie z postanowieniami rozdziału VII i, po zapakowaniu, schłodzone do odpowiedniej temperatury ustanowionej w Artykule 5 (1) (d).

ROZDZIAŁ V

Kontrola

1. Zakłady produkcyjne, które produkują mięso mielone i przetwory mięsne podlegają kontroli kompetentnych władz, które muszą upewnić się, czy spełnione zostały wymogi określone w niniejszej dyrektywie, a w szczególności muszą:

(a) skontrolować:

- (i) czystość pomieszczeń, wyposażenia i stan higieny pracowników;
- (ii) skuteczność kontroli prowadzonych przez zakład, zgodnie z postanowieniami Artykułu niniejszej dyrektywy, w szczególności poprzez analizowanie wyników i pobieranie próbek;
- (iii) stan mikrobiologiczny i higieniczny mięsa mielonego i przetworów mięsnych;
- (iv) odpowiednie oznakowanie znakiem potwierdzającym, że mięso mielone i przetwory mięsne są zdrowe;
- (v) warunki przechowywania i transportu;

(b) w ramach kontroli oficjalnych, pobrać próbki do testów laboratoryjnych w celu potwierdzenia wyników kontroli wewnętrznej;

(c) prowadzić inne kontrole, jakie uważają za niezbędne dla zapewnienia zgodności z postanowieniami niniejszej dyrektywy, przez co rozumie się konieczność oceny wyników testów mikrobiologicznych przez kompetentne władze na podstawie kryteriów ustanowionych w Załączniku II dla mięsa mielonego, a w Załączniku IV dla przetworów mięsnych.

2. Kompetentne władze muszą mieć zawsze swobodny dostęp do chłodni, w których przechowuje się wyroby i wszystkich pomieszczeń produkcyjnych w celu sprawdzenia, że przepisy te są ściśle przestrzegane.

ROZDZIAŁ VI

Oznakowanie i etykietowanie

1. Mięso mielone i przetwory mięsne muszą być oznakowane znakiem potwierdzającym zdrowotność na opakowaniu.

2. Jedynie mięso mielone uzyskane zgodnie z postanowieniami Artykułu 3 i przetwory mięsne uzyskane zgodnie z postanowieniami Artykułu 5 i produkowane w zakładzie produkcyjnym posiadającym zezwolenie zgodnie z postanowieniami Artykułu 8 mogą być oznakowane Wspólnotowym znakiem stwierdzającym zdrowotność. Znak ten musi odpowiadać:

(a) w przypadku mięsa mielonego postanowieniom pkt. 50 rozdziału XI Załącznika I do dyrektywy 64/433/EEC;

(b) w przypadku przetworów mięsnych:

(i) z mięsa świeżego zwierząt rzeźnych lub dziczyzny hodowanej w gospodarstwie postanowieniom pkt. 50 rozdziału XI Załącznika I do dyrektywy 64/433/EEC;

(ii) z drobiu lub hodowanego ptactwa łownego oraz drobnej zwierzyny łownej postanowieniom pkt. 66 rozdziału XII Załącznika I do dyrektywy 71/118/EEC;

(iii) z zabitej dziczyzny postanowieniom pkt. 2 rozdziału VII Załącznika I do dyrektywy 92/45/EEC.

3. Jeżeli mięso mielone lub przetwory mięsne produkowane są w niezależnej jednostce produkcyjnej, znak potwierdzający stan zdrowia musi zawierać numer zezwolenia przyznany przez kompetentne władze na mocy Artykułu 8 (1).

4. Nie naruszając postanowień dyrektywy 79/112/EEC, dla potrzeb kontrolnych, w przypadku przetworów mięsnych na opakowaniu muszą znaleźć się przedstawione w sposób widoczny i czytelny następujące informacje - jeżeli z

opisu lub listy składników, zgodnie z dyrektywą 79/112/EEC, nie wynikają jasno - dotyczące gatunków mięsa, z którego uzyskano przetwory oraz - w przypadku mieszanek - procentowy udział każdego gatunku, a także - w przypadku opakowań nie przeznaczonych dla ostatecznego odbiorcy - data przygotowania.

W przypadku mięsa mielonego i przetworów mięsnych otrzymanych z mięsa mielonego - z wyjątkiem świeżej kiełbasy i mięsa na kiełbasę ze znakiem potwierdzającym jego zdrowotność, przewidzianym niniejszym rozdziałem - etykieta musi również zawierać następujące słowa:

- „procentowa zawartość tłuszczu poniżej ...”,
- „stosunek kolagen: białko zwierzęce poniżej ...”

ROZDZIAŁ VII

Opakowanie osłaniające i zewnętrzne

1. Opakowanie zewnętrzne (np. skrzynki, pudełka kartonowe) musi spełniać wszystkie zasady higieny, a w szczególności:

- nie może zmieniać charakterystyki organoleptycznej mięsa mielonego lub przetworów mięsnych,
- nie może przenosić do mięsa mielonego lub przetworów mięsnych substancji szkodliwych dla zdrowia ludzkiego,
- musi być wystarczająco wytrzymałe, aby zapewnić skuteczną ochronę mięsa mielonego lub przetworów mięsnych w czasie transportu i przenoszenia.

2. Opakowania zewnętrznego dla mięsa mielonego lub przetworów mięsnych nie wolno używać ponownie, chyba, że jest wykonane z materiałów odpornych na korozję, łatwych do oczyszczenia, po uprzednim wymyciu i dezynfekcji.

3. Mięso mielone lub przetwory mięsne zapakowane w opakowanie osłaniające muszą zostać zapakowane w opakowanie zewnętrzne.

4. Jednakże, jeżeli opakowanie osłaniające spełnia wszystkie warunki ochronne opakowania zewnętrznego, nie musi być przezroczyste i bezbarwne, nie jest konieczne umieszczanie w drugim pojemniku, pod warunkiem, że spełnione zostały wszystkie pozostałe warunki określone w pkt. 1 powyżej.

ROZDZIAŁ VIII

Przechowywanie

1. Mięso mielone i przetwory mięsne muszą zostać schłodzone natychmiast po umieszczeniu w opakowaniu (osłaniającym i/lub zewnętrznym). Mięso mielone musi być przechowywane w temperaturach wskazanych w Artykule 3 (2) (c), a przetwory mięsne w temperaturach wskazanych w Artykule 5 (1) (d).

2. Mięso mielone i przetwory mięsne mogą zostać zamrożone wyłącznie w pomieszczeniach zakładu produkcyjnego lub niezależnej jednostki produkcyjnej lub w uprawnionych do tego magazynach-chłodniach.

3. W magazynach-chłodniach mięso mielone i przetwory mięsne mogą być przechowywane razem z innymi artykułami spożywczymi wyłącznie wówczas, kiedy opakowanie zewnętrzne gwarantuje, że wspólne przechowywanie nie będzie miało negatywnego wpływu na mięso mielone lub przetwory mięsne.

ROZDZIAŁ IX

Transport

1. Mięso mielone i przetwory mięsne muszą być przygotowane do wysyłki w taki sposób, aby podczas transportu chronione były przed wszelkimi czynnikami zanieczyszczającymi lub wpływającymi na nie ujemnie, z uwzględnieniem czasu trwania i warunków transportu oraz środka transportu. Samochody używane do przewożenia mięsa mielonego i przetworów mięsnych muszą być wyposażone w taki sposób, aby w czasie transportu zapewnić utrzymanie temperatur ustanowionych w niniejszej dyrektywie, muszą być wyposażone w termometr z zapisem, który zapisuje fakt spełnienia tego wymogu.

2. Państwa członkowskie, w drodze wyłączenia od postanowień ust. 1, mogą wyrazić zgodę na transport przetworów mięsnych pochodzących z zakładów, o których mowa w Artykule 5 (5) w temperaturach wyższych niż ustanowione niniejszą dyrektywą, na trasie pomiędzy zakładem produkcyjnym lub niezależną jednostką produkcyjną do pobliskich sklepów lub społeczności lokalnych, pod warunkiem, że transport ten nie trwa dłużej niż jedną godzinę.

3. W przypadku przejazdu tranzytowego przez terytorium kraju trzeciego, jeżeli zakład produkcyjny usytuowany jest w obszarze podlegającym ograniczeniom ze względu na stan zdrowia zwierząt, środki transportu muszą zostać zaplombowane.

ZAŁĄCZNIK II

KRYTERIA SKŁADU I KRYTERIA MIKROBIOLOGICZNE

I. Kryteria składu kontrolowane na podstawie dziennej przeciętnej

	Zawartość tłuszczu	Stosunek kolagen:białko zwierzęce
- chude mięso mielone	^ 7%	^ 12
- czysta wołowina mielona	^ 20%	^ 15
- mięso mielone z wieprzowiną	^ 30%	^ 18
- mięso mielone innych gatunków	^ 25%	^ 15

II. Kryteria mikrobiologiczne

Zakłady produkcyjne i niezależne jednostki produkcyjne muszą zapewnić, że podczas kontroli przewidzianych w Artykule 7 (3) i zgodnie z metodami interpretacji podanymi poniżej, mięso mielone spełnia poniższe kryteria:

	M ^(a)	m ^(b)
Bakterie tlenowe mezofilne n ^(c) =5, c ^(d) =2	5 x 10 ⁶ /g	5 x 10 ⁵ /g
<i>Escherichia coli</i> n = 5, c = 2	5 x 10 ² /g	50/g
Salmonella n = 5; c = 0	brak w 10 g	
Gronkowiec złocisty	5 x 10 ³ /g	10 ² /g

- (a) M = próg akceptowalności, wyniki powyżej tej wartości uznawane są za niesatysfakcjonujące, gdzie M równa się 10m, a obliczeń dokonuje się w pożywce stałej, a M równa się 30 M, jeżeli obliczenia prowadzi się w pożywce płynnej.
- (b) m = próg, poniżej którego wszystkie wyniki uznaje się za niesatysfakcjonujące.
- (c) n = ilość jednostek składających się na próbkę.
- (d) c = ilość jednostek w próbce dających wyniki pomiędzy m i M .

Wyniki analiz mikrobiologicznych muszą być interpretowane zgodnie z:

A. Trzema kategoriami zanieczyszczeń tlenowymi bakteriami mezofilnymi, *Escherichia coli* (pałeczki jelitowe) i gronkowcem złocistym, mianowicie:

- do i włącznie z kryterium m ,
- pomiędzy kryterium m a progiem M ,
- powyżej progu M .

1. Jakość partii uznaje się za:

(a) satysfakcjonującą, jeżeli wszystkie zanotowane wartości są równe lub mniejsze od 3 m, przy użyciu pożywki stałej lub 10 m przy użyciu pożywki płynnej;

(b) możliwe do zaakceptowania, jeżeli wszystkie zanotowane wartości znajdują się w przedziale pomiędzy:

(i) 3 m a 10 m ($=M$) w pożywce stałej;

(ii) 10 m a 30 m ($=M$) w pożywce płynnej;

i jeżeli c/n jest równe lub mniejsze niż $2/5$, gdzie $n = 5$ a $c = 2$ lub inne liczby tak samo lub bardziej wiarygodne, uznane przez Radę, działającą zgodnie z procedurą określoną w Artykule 19.

2. Jakość partii uznaje się za niesatysfakcjonującą:

- we wszystkich przypadkach, kiedy zanotowane zostaną wielkości powyżej M ,
- jeżeli c/n jest większe niż $2/5$.

Jednakże, jeżeli ten ostatni próg został przekroczony dla mikroorganizmów tlenowych w temperaturze + 30 st. C, podczas gdy pozostałe kryteria zostały spełnione, to przekroczenie progu musi zostać zinterpretowane, w szczególności w odniesieniu do produktów surowych.

W każdym przypadku, produkt musi zostać uznany za toksyczny lub zepsuty, jeżeli zanieczyszczenie osiąga graniczną wartość mikrobową S, która została ustalona na poziomie 10^3 m.

W przypadku gronkowca złocistego, wartość S nigdy nie może przekroczyć 5×10^4 .

Tolerancje dotyczące technik analitycznych nie dotyczą wartości M i S.

B. Dwie kategorie dla salmonelli przy całkowitym braku tolerancji:

- „Brak w”: wynik uznany za satysfakcjonujący,
- „Obecność w”: wynik uznany za niesatysfakcjonujący.

ZAŁĄCZNIK III
ŚWIADECTWO ZDROWIA MIĘSA MIELONEGO¹

Nr .....

Kraj eksportujący: .....

Ministerstwo: .....

Wydział: .....

Nr sprawy² : .....

I. Identyfikacja mięsa mielonego

Produkty przygotowane z mięsa: .....

(nazwy gatunków zwierząt)

Rodzaj produktów³ : .....

Rodzaj opakowania: .....

Ilość jednostkowych przedmiotów lub opakowań: .....

Temperatura przechowywania i transportu: .....

Czas przechowywania: .....

Waga netto: .....

II. Pochodzenie mięsa mielonego

Adres(y) i numery zezwolenia(ń) zakładów wytwórczych:

.....

Jeżeli okaże się to wskazane:

Adres(y) i numery zezwolenia(ń) magazynów-chłodni:

.....

III. Miejsce przeznaczenia mięsa mielonego

Mięso mielone ma zostać wysłane

Z: .....

(miejsce wysyłki)

¹ W rozumieniu Artykułu 2 dyrektywy 94/65/EC.

² Wpisanie nie jest obowiązkowe.

³ Należy wypełnić sformułowaniami przewidzianymi w Artykule 3 (2) (e) dyrektywy 94/65/EC.

do: .....

(Kraj przeznaczenia)

następującym środkiem transportu⁴ : .....

Nazwa i adres wysyłającego: .....

.....

Nazwa i adres odbiorcy: .....

.....

IV. Atest zdrowia

Ja niżej podpisany/a zaświadczam, że mięso mielone opisane powyżej:

- (a) zostało wyprodukowane ze świeżego mięsa w specjalnych warunkach określonych w dyrektywie 94/65/EC;
- (b) przeznaczone jest do Grecji⁵.

Sporządzono w....., dnia .....

miejsce

data

.....

(Stempel i podpis lekarza weterynarii)

(Nazwisko wpisać drukowanymi literami)

⁴ Podać numer lub numer rejestracyjny (wagonu kolejowego i ciężarówki), numer lotu (samolot) lub nazwę (statek). Te informacje muszą być uaktualniane w przypadku przeładunku.

⁵ Wpisać odpowiednią nazwę.

ZAŁĄCZNIK IV

KRYTERIA MIKROBIOLOGICZNE

Zakłady produkcyjne i niezależne jednostki produkcyjne muszą zapewnić, że podczas kontroli przewidzianych w Artykule 7(3) i zgodnie z metodami interpretacji wyszczególnionymi w Załączniku II, przetwory mięsne spełniają następujące kryteria:

Przetwory mięsne	M ⁽¹⁾	m ⁽²⁾
Escherichia coli n = 5; c = 2	5 x 10 ³ /g	5 x 10 ² /g
Gronkowiec złocisty n = 5; c = 1	5 x 10 ³ /g	5 x 10 ² /g
Salmonella n = 5; c = 0	brak w 1 g	

⁽¹⁾M = próg akceptowalności, wyniki powyżej tej wartości uznawane są za niesatysfakcjonujące, gdzie M równa się 10m, a obliczeń dokonuje się w pożywce stałej, a M równa się 30 M, jeżeli obliczenia prowadzi się w pożywce płynnej.

⁽²⁾m = próg poniżej którego wszystkie wyniki uznawane są za niesatysfakcjonujące.

Działając wobec propozycji Komisji, do 31 grudnia 1995 roku Rada dokona przeglądu kryteriów stosowanych do przetworów mięsnych dotyczących braku salmonelli.

ZAŁĄCZNIK V

ŚWIADECTWO ZDROWIA PRZETWORÓW MIĘSNYCH¹

Nr .....

Kraj eksportujący: .....

Ministerstwo: .....

Wydział: .....

Nr sprawy² : .....

I. Identyfikacja przetworów mięsnych

Produkty przygotowane z mięsa: .....

(nazwy gatunków zwierząt)

Rodzaj produktów³ : .....

Rodzaj opakowania: .....

Ilość jednostkowych przedmiotów lub opakowań: .....

Temperatura przechowywania i transportu: .....

Czas przechowywania: .....

Waga netto: .....

II. Pochodzenie przetworów mięsnych

Adres(y) i numery zezwolenia(ń) zakładów wytwórczych:

.....

Jeżeli okaże się to wskazane:

Adres(y) i numery zezwolenia(ń) magazynów-chłodni:

.....

III. Miejsce przeznaczenia przetworów mięsnych

Przetwory mają zostać wysłane

¹ W rozumieniu Artykułu 2 dyrektywy 94/65/EC.

² Wpisanie nie jest obowiązkowe.

³ Należy wspomnieć o promieniowaniu jonizującym wykonanym w celach medycznych.

Z: .....

(miejsce wysyłki)

do: .....

(Kraj przeznaczenia)

następującym środkiem transportu⁴ : .....

Nazwa i adres wysyłającego: .....

.....

Nazwa i adres odbiorcy: .....

.....

IV. Atest zdrowia

Ja niżej podpisany/a zaświadczam, że przetwory mięsne opisane powyżej:

- (a) zostały wyprodukowane ze świeżego mięsa w specjalnych warunkach określonych w dyrektywie 94/65/EC;
- (b) przeznaczone są do Grecji⁵.

Sporządzono w....., dnia .....

miejsce

data

.....

(Stempel i podpis lekarza weterynarii)

(Nazwisko wpisać drukowanymi literami)

⁴ Podać numer lub numer rejestracyjny (wagonu kolejowego i ciężarówki), numer lotu (samolot) lub nazwę (statek). Te informacje muszą być uaktualniane w przypadku przeładunku.

⁵ Wpisać odpowiednią nazwę.

PZWet ms

Tłumaczenie z jęz. angielskiego: Beata Gontar

Dyrektywa Rady
95/70/WE
z dnia 22 grudnia 1995 r.

**wprowadzająca minimalne przepisy wspólnotowe odnośnie kontroli niektórych chorób
małży**

(OJ No. L 332, 30.12.1995, p. 33)
poprawiona przez 2001/293/EC (OJ No. L 100, 11.04.2001, p. 30)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności zaś jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,
uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²
a także mając na uwadze, co następuje:

95/70/EC

mięczaki są wymienione w załączniku II do Traktatu; handel mięczakami stanowi ważne źródło dochodu w sektorze akwakultury;

choroby małży, o których mowa w załączniku A, w wykazie II, do dyrektywy Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, dotyczących wprowadzania na rynek zwierząt i produktów akwakultury³, mają bardzo poważne skutki w przemyśle mięczaków muszlowych. Inne choroby mające podobny skutek zdarzają się w krajach trzecich; zatem lista takich chorób powinna zostać sporządzona, a Komisja powinna mieć możliwość dostosowania listy w świetle rozwoju wydarzeń w dziedzinie zdrowia zwierząt;

wybuch takich chorób może szybko przybrać proporcje epizootii, powodując śmiertelność i zaburzenia na skalę mogącą znacząco zmniejszyć dochodowość hodowli mięczaków muszlowych,

konieczne jest zatem ustanowienie na poziomie wspólnotowym środków do podjęcia w razie wybuchu choroby, w celu zapewnienia racjonalnego rozwoju hodowli mięczaków muszlowych oraz wsparcia ochrony zdrowia zwierząt we Wspólnocie,

państwa członkowskie powinny zgłaszać Komisji i pozostałym państwom członkowskim wszystkie przypadki zwiększonej śmiertelności zauważonej u małży;

w takim przypadku, muszą zostać podjęte środki zmierzające do zapobiegania rozprzestrzeniania się choroby, w szczególności sprowadzające się do usuwania żywych małży z gospodarstw lub stref objętych chorobą,

niezbędne jest dogłębne dochodzenie epidemiologiczne w celu określenia pochodzenia choroby i zapobiegania jej dalszemu rozprzestrzenianiu się,

---

¹ Dz.U. WE nr C 285, z 13.10.1994, str. 9.

² Dz.U. WE nr C 109, z 1.05.1995, str. 2.

³ Dz.U. WE nr L 46, z 19.02.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 95/22/WE (Dz.U. WE nr L 243, z 11.10.1995, str. 1).

w celu zapewnienia efektywnego systemu kontroli, diagnozowanie chorób musi zostać zharmonizowane i przeprowadzone pod auspicjami kompetentnych laboratoriów, których koordynacja musi być zapewniona przez laboratorium referencyjne wyznaczone przez Wspólnotę,

w celu zapewnienia jednolitego wdrożenia niniejszej dyrektywy, powinna zostać ustanowiona wspólnotowa procedura kontroli,

wspólne środki kontroli chorób stanowią minimalne podstawy dla utrzymania jednolitego standardu zdrowia zwierząt,

Komisji powinno się powierzyć zadanie przyjęcia koniecznych środków wdrożeniowych,
PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

2001/293/EC

- (1) Dyrektywa Rady 95/70/WE, artykuł 6 (2) ustanawia, że Państwa Członkowskie zapewnią, że zostanie wyznaczone krajowe laboratorium referencyjne w każdym Państwie Członkowskim, posiadające wyposażenie i pracowników specjalistycznych pozwalających mu na wykonywanie badań, o których mowa w paragrafie 1 tegoż artykułu.
- (2) Paragraf 3 tegoż artykułu ustanawia, że w drodze derogacji od paragrafu 2 Państwa Członkowskie, które nie posiadają krajowego laboratorium kompetentnego w tym zakresie, mogą korzystać z usług krajowego laboratorium kompetentnego w tym zakresie w innym Państwie Członkowskim.
- (3) Wykaz krajowych laboratoriów referencyjnych w zakresie chorób małż dwupłatowych jest wyznaczony w Załączniku C do Dyrektywy 95/70/WE.
- (4) Należy uaktualnić ten wykaz.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej Decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJĘŁA NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia minimalne środki wspólnotowe dla kontroli chorób małży, o których mowa w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 2

1. Do celów niniejszej dyrektywy, definicje określone w art. 2 dyrektywy 91/67/EWG i art. 2 dyrektywy 91/492/EWG⁴ będą się stosować w zależności od potrzeby.
2. Ponadto, „zaobserwowana zwiększona śmiertelność” oznacza nagłą śmiertelność obejmującą około 15% hodowanych zwierząt, a która zaszła w krótkim okresie czasu pomiędzy dwoma inspekcjami (potwierdzona w przeciągu 15 dni). W wylęgarni śmiertelność uznaje się za zwiększoną, gdy rolnik nie może otrzymać larw z ikry złożonej

---

⁴ Dyrektywa Rady 91/492/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca warunki zdrowotne dla produkcji i wprowadzania na rynek żywych małży (Dz.U. WE nr L 268, z 24.09.1991, str. 1). Dyrektywa zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

kolejno z różnych wylęgów. W hodowli wstępnej śmiertelność jest uznawana za zwiększoną, gdy w wielu rurach nagle śmiertelność o znacznych rozmiarach wystąpi w krótkim okresie czasu.

Artykuł 3

Państwa członkowskie zapewnią, że wszystkie gospodarstwa hodujące małże:

1. są zarejestrowane przez służby urzędowe; ta rejestracja musi być stale uaktualniana;
2. prowadzą rejestr:
  - a) żywych małż wchodzących do gospodarstwa, wraz z całą informacją dotyczącą ich dostawy, liczby lub masy, rozmiaru i pochodzenia,
  - b) małże opuszczające gospodarstwo w celu ich przeniesienia, wraz z całą informacją odnośnie ich wysyłki, liczby lub masy, rozmiaru i przeznaczenia,
  - c) zaobserwowanej zwiększonej śmiertelności.

Te zapisy, które będą zawsze dostępne na żądanie dla kontroli służb urzędowych, będą regularnie uaktualniane i przechowywane przez cztery lata.

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie zapewnią, że jest stosowany program monitoringu i pobierania próbek w hodowlach małży, obszarach produkcyjnych i naturalnych obszarach odłowu, aby obserwować, czy występuje tam zwiększona śmiertelność i aby śledzić sytuację zdrowotną zasobów.

Ponadto, służby urzędowe mogą stosować powyższy program do ośrodków oczyszczania i zbiorników do przechowywania, z których woda wypuszczana jest bezpośrednio do morza.

Jeżeli podczas stosowania tego programu zauważono zwiększoną śmiertelność lub jeżeli urzędowe służby posiadają informacje, które stanowią podstawy do podejrzenia choroby, zostaną podjęte następujące kroki:

- zostanie sporządzony wykaz miejsc, gdzie występują choroby znajdujące się w wykazie umieszczonym w załączniku A wykazie II do dyrektywy 91/67/EWG, pod warunkiem, że te choroby nie są objęte programem przyjętym na mocy wspomnianej dyrektywy,
  - zostanie sporządzony wykaz miejsc, w których zaobserwowano zwiększoną śmiertelność w wyniku obecności chorób, o których mowa w załączniku D, lub których obecność służby urzędowe mają podstawy podejrzewać,
  - monitoring rozwoju i geograficznego rozprzestrzeniania się chorób wspomnianych w myślniku pierwszym i drugim.
2. Szczegółowe zasady wdrożenia niniejszego artykułu i między innymi zasad stosowanych w celu ustanowienia programu, o którym mowa w ust. 1, w szczególności względem częstości i harmonogramu monitoringu, procedury pobierania próbek (ilość statystycznie reprezentatywna) i metod diagnozowania, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 10.

Artykuł 5

1. Państwa członkowskie zapewnią, że o podejrzanym wystąpieniu choroby, o której mowa w art. 4 i każdej zwiększonej śmiertelności zaobserwowanej u małży w hodowlach, obszarach produkcyjnych lub w naturalnych obszarach odłowu lub w ośrodkach oczyszczania lub zbiornikach służących do przechowywania, z których woda wypuszczana jest bezpośrednio do morza, urzędowe służby zostaną powiadomione możliwie jak najszybciej przez hodowców mięczaków muszlowych lub każdą inną osobę, która to zauważyła.
2. W przypadku, o którym jest mowa ust. 1, urzędowe służby w państwach członkowskich zapewnią, że:
  - a) pobierane są próbki do badań w zatwierdzonych laboratoriach;
  - b) w oczekiwaniu na wynik badania, o którym mowa w lit. a), żadne mięczaki nie opuszczą zarazonej hodowli, obszaru produkcyjnego lub naturalnego obszaru odłowu lub ośrodków oczyszczania lub zbiorników do przechowywania, z których woda wypuszczana jest bezpośrednio do morza, w celu przejścia lub przeniesienia do innej hodowli lub środowiska wodnego, chyba że zezwolą na to służby urzędowe.
3. W przypadku, jeżeli badanie, o którym mowa w ust. 2 lit. a) nie wykaże obecności patogenu, zostaną zniesione ograniczenia wspomniane w ust. 2 lit. b).
4. Jeżeli badanie, o którym mowa w ust. 2 wykaże obecność patogenu będącego przyczyną zwiększonej śmiertelności, który mógłby taką śmiertelność wywołać, lub patogenu jednej z chorób wspomnianych w art. 4, dochodzenie w sprawie epizootii musi zostać przeprowadzone przez urzędowe służby w celu określenia możliwych dróg zarażenia oraz dochodzenia, czy mięczaki opuściły hodowlę, obszar produkcyjny lub naturalny obszar odłowu w celu przejścia lub przeniesienia w inne miejsce w okresie poprzedzającym obserwację zwiększonej śmiertelności.

Jeżeli dochodzenie w sprawie epizootii wykaże, że choroba została wprowadzona do jednej lub więcej hodowli, obszarów produkcyjnych lub naturalnych obszarów odłowu w wyniku, między innymi, przejścia mięczaków, będą się stosowały przepisy ust. 2.

Jednakże, w drodze derogacji art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy 91/67/EWG, urzędowe służby mogą, w obrębie ich terytorium, zezwolić na przemieszczenie żywych małży do innych hodowli, obszary produkcyjne lub naturalne obszary odłowu, które są zarażone tą samą chorobą.

Jeżeli okaże się to konieczne, dalsze stosowne środki mogą zostać podjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 10.

5. Urzędowe służby zapewnią, że Komisja i pozostałe państwa członkowskie są bezzwłocznie powiadamiane, zgodnie z obowiązującymi procedurami wspólnotowymi, o wszystkich przypadkach zaobserwowanej zwiększonej śmiertelności z wystąpieniem

patogenu, o wszystkich środkach podjętych w celu dokonania analizy i kontrolowania sytuacji oraz przyczynach śmiertelności.

Artykuł 6

1. Pobieranie próbek i przeprowadzanie badań laboratoryjnych w celu wykrycia przyczyn zwiększonej śmiertelności mały zostaną przeprowadzone z zastosowaniem metod ustanowionych zgodnie z procedurą określoną w art. 10.
2. Państwa członkowskie zapewnią, że w każdym państwie członkowskim będzie wyznaczone krajowe laboratorium referencyjne, z wyposażeniem i zatrudnionymi ekspertami, umożliwiającym mu przeprowadzenie badań, o których mowa w ust. 1.
3. W drodze derogacji ust. 2, państwa członkowskie, które nie mają krajowego laboratorium kompetentnego w tej dziedzinie, mogą korzystać z usług krajowego laboratorium właściwego do orzekania w tych sprawach innego państwa członkowskiego.
4. Wykaz krajowych laboratoriów referencyjnych dla chorób mały znajduje się w załączniku C.
5. Krajowe laboratorium referencyjne będzie współpracowało ze wspólnotowym laboratorium referencyjnym, o którym mowa w art. 7.

Artykuł 7

1. Wspólnotowe laboratorium referencyjne dla chorób mały wskazane jest w załączniku A.
2. Z zastrzeżeniem decyzji 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r.⁵ w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii, a w szczególności art. 28 tej decyzji, funkcje i obowiązki laboratoriów, o których jest mowa w ust. 1 będą określone w zał. B.

Artykuł 8

1. Eksperci Komisji mogą, w zakresie niezbędnym do zapewnienia jednolitego stosowna niniejszej dyrektywy, przeprowadzać kontrole na miejscu. W ramach tych kontroli, mogą przeprowadzić przypadkowe, niedyskryminujące kontrole, aby zapewnić, że właściwe władze kontrolują zgodność z wymaganiami niniejszej dyrektywy.

Komisja powiadomi państwa członkowskie o wynikach tych kontroli.

2. Kontrole wspomniane w ust. 1 zostaną przeprowadzone we współpracy z właściwymi władzami.
3. Państwo członkowskie, na terytorium którego przeprowadzane są kontrole będą służyć pomocą ekspertom wszelką pomocą, którą będą potrzebować do wykonania ich zadania.
4. Szczegółowe zasady zastosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 10.

---

⁵ Dz.U. WE nr L 224, z 18.08.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 94/370/WE (Dz.U. WE nr L 168, z 2.07.1994, str. 31).

Artykuł 9

W załączniku A Komisja wprowadzi konieczne zmiany działając kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji.

W załącznikach B, C i D wprowadza się konieczne zmiany zgodnie z procedurą określoną w art. 10.

Artykuł 10

1. W przypadku, gdy należy postępować zgodnie z procedurą określoną w niniejszym artykule, sprawy zostaną bezzwłocznie przekazane do Stałego Komitetu Weterynaryjnego (zwanego odtąd „komitetem”), powołanego na mocy decyzji 68/361/EWG⁶, przez jego przewodniczącego z jego inicjatywy lub na wniosek państwa członkowskiego.
2. Przedstawiciel Komisji przestawi komitetowi projekt środków. Komitet wyda opinię o projekcie w terminie, który może określić przewodniczący stosownie do pilności sprawy. Opinia zostaje podjęta większością głosów określoną w art. 148 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada musi podjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli państw członkowskich w ramach komitetu będą ważne zgodnie z postanowieniami wspomnianego artykułu. Przewodniczący nie głosuje.
3. a) Komisja przyjmie przewidziane środki jeżeli zgodne są z opinią Komitetu.
b) Jeżeli przewidziane środki nie są zgodne z opinią komitetu lub wobec braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedłoży Radzie projekt środków do podjęcia. Rada podejmie decyzję kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli po upływie okresu trzech miesięcy, poczynszy od daty przekazania sprawy Radzie, Rada nie podjęła jeszcze decyzji, Komisja przyjmie proponowane środki, chyba że Rada wypowiedziała się przeciw wspomnianym środkom zwykłą większością głosów.

Artykuł 11

Najpóźniej do dnia 31 grudnia 1999 r. Komisja złoży Radzie sprawozdanie, które zostało sporządzone, jeżeli zajdzie taka potrzeba, po konsultacji z komitetem naukowym i weterynaryjnym, uwzględniając doświadczenie zdobyte w zastosowaniu niniejszej dyrektywy i rozwoju technicznym i naukowym, wraz z propozycjami zmian tam, gdzie to konieczne.

W przypadku takich wniosków Rada stanowi kwalifikowaną większością głosów.

Artykuł 12

1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie ustawy, rozporządzenia i przepisy administracyjne konieczne do wdrożenia niniejszej dyrektywy przed dniem 1 czerwca 1997 r. Bezzwłocznie poinformują o tym Komisję.

---

⁶ Dz.U. nr L 225, z 18.10.1968, str. 23.

Przepisy te będą zawierały odniesienie do niniejszej dyrektywy lub takie odniesienie będzie im towarzyszyć przy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Jednakże, od daty określonej w ust. 1, państwa członkowskie mogą, na mocy ogólnych przepisów Traktatu, utrzymać lub stosować względem ich produkcji ostrzejsze przepisy niż te ustanowione w niniejszej dyrektywie. Bezzwłocznie powiadomią Komisję o takich przepisach.
3. Państwa członkowskie prześlą Komisji treść głównych przepisów prawa krajowego, które przyjmują w zakresie objętym niniejszą dyrektywą.

Artykuł 13

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 1995 r.

W imieniu Rady

L. ATIENZA SERNA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK A

WSPÓLNOTOWE LABORATORIUM REFERENCYJNE DLA CHORÓB MAŁŻY

IFREMER
Boite Postale 133
17390 La Tremblade
Francja

ZAŁĄCZNIK B

ZADANIA I OBOWIĄZKI WSPÓLNOTOWEGO LABORATORIUM REFERENCYJNEGO DLA CHORÓB MAŁŻY

Do zadań i obowiązków wspólnotowego laboratorium referencyjnego dla chorób małży zalicza się:

1. koordynację, w porozumieniu z Komisją, metod stosowanych w państwach członkowskich w celach diagnozy chorób małży, szczególnie poprzez:
  - a) stworzenie i utrzymywanie zbioru preparatów histologicznych, szczepów lub wyizolowanych odpowiednich patogenów i udostępnianie ich zatwierdzonym laboratoriom państw członkowskich,
  - b) organizowanie okresowych badań porównawczych procedur diagnostycznych na poziomie wspólnotowym,
  - c) zbieranie i analiza danych i informacji dotyczących metod diagnostycznych i wyników badań przeprowadzonych we Wspólnocie,
  - d) charakterystyka wyizolowanych patogenów przy pomocy najbardziej nowoczesnych i odpowiednich metod w celu lepszego zrozumienia epizootologii choroby,
  - e) nie pozostawanie w tyle w zakresie rozwoju nadzoru, epizootologii i zapobiegania danym chorobom na całym świecie,
  - f) wydawanie ekspertyz dotyczących danych patogenów chorobotwórczych, aby umożliwić szybkie rozpoznanie różnicowe,
2. aktywny udział w diagnostyce wybuchów chorób w państwach członkowskich poprzez uzyskiwanie wyizolowanych patogenów dla celów rozpoznania porównawczego, charakterystyki i badań epizootycznych,
3. ułatwienie szkolenia lub ponownego szkolenia ekspertów w diagnozie laboratoryjnej mając na względzie harmonizację technik diagnostycznych w całej Wspólnocie,
4. współpraca pod względem metod i diagnozy chorób egzotycznych z właściwymi laboratoriami w krajach trzecich, gdzie te choroby występują w większości.

ZALĄCZNIK C
KRAJOWE LABORATORIA REFERENCYJNE W ZAKRESIE
CHORÓB MAŁŻ DWUPLATOWYCH

Dania:	Danish Institute for Fisheries Research, Department of Marine Ecology and Aquaculture, Fish Disease Laboratory, Stigbøjlen 4, DK-1870 Frederiksberg C;
Francja:	Laboratoire de Génétique et Pathologie, Ifremer, Ronce les bains, F-17390 La Tremblade;
Niemcy:	Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere, Boddenblick 5a, D-17498 Insel Riems;
Grecja:	Centre of Thessaloniki Veterinary Institutions, Department of Pathology of Aquatic Organisms, 80, 26 th Octovriou str., GR-54627 Thessaloniki;
Irlandia:	Fish Health Unit, Marine Institute, Abbotstown, Castleknock, Dublin 15, Ireland;
Włochy:	Area Ittiopatologia Laboratorio Patologia Molluschi, Istituto Zooprofilattico Sperimentale delle Venezie, Via della Roggia, 94, I-33030 Basaldella di Campoformido (UD);
Holandia:	Fish Diseases Laboratory, ID-Lelystad, Institute for Animal Science and Health Edelhertweg 15 P.O. box 65 8200 AB Lelystad Nederland
Hiszpania:	Instituto de Investigaciones Marinas, CSIC Eduardo Cabello, 6 E-36208 Vigo;
Zjednoczone Królestwo, Anglia:	CEFAS Weymouth Laboratory, Barrack Road The Nothe, Weymouth, Dorset DT4 8UB, United Kingdom;
Zjednoczone Królestwo, Szkocja:	Fisheries Research Services Marine Laboratory P.O. box 101, Victoria Road, Aberdeen AB11 9DB, United Kingdom;

ZALĄCZNIK D

Choroby	Patogeny	Wrażliwe gatunki
<i>Haplosporidiosis</i>	<i>Haplosporidium nelsoni</i> <i>Haplosporidium costale</i>	<i>Crassostrea virginica</i> <i>Crassostrea virginica</i>
<i>Perkinosis</i>	<i>Perkinsus marinus</i> <i>Perkinsus olseni</i>	<i>Crassostrea virginica</i> <i>Haliotis rubra</i> <i>H. laevigata</i>
<i>Mikrokytosis</i>	<i>Mikrokytos mackini</i>	<i>Crassostrea gigas</i> <i>O. eduli</i> <i>O. puelchelana</i> <i>O. denselomellosa</i> <i>Tiostrea chilensis</i>
	<i>Mikrokytos roughleyi</i>	<i>Saccostrea commercialis</i>
<i>Indovirosis</i>	<i>Oyster velar virus</i>	<i>Crassostrea gigas</i>
<i>Marteiliosis</i>	<i>Marteilia sidneyi</i>	<i>Saccostrea commercialis</i>

DYREKTYWA RADY

z dnia 29 kwietnia 1996 roku

**dotycząca środków nadzorowania pewnych substancji i ich pozostałości w żywych zwierzętach i
wyrobach pochodzenia zwierzęcego oraz uchylenia Dyrektyw 85/358/EEC i 86/469/EEC oraz
Decyzji 89/187/EEC i 91/664/EEC**

96/23/EC

OJ nr 125, L 125, 23.05.1996, str. 10

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

Mając na uwadze Traktat założycielski Wspólnoty Europejskiej, szczególnie jego Artykuł 43,

Mając na uwadze propozycje Komisji ⁽¹⁾,

Mając na uwadze opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

Mając na uwadze opinię Komitetu Gospodarczego i Socjalnego ⁽³⁾,

- (1) Zważywszy, że na mocy Dyrektywy 96/22/EC ⁽⁴⁾ Rada zdecydowała się utrzymać zakaz stosowania pewnych substancji mających działanie hormonalne lub statyczne tarczycy poprzez rozszerzenie go na beta-agonistyczne, które powodują skutki anaboliczne;
- (2) Zważywszy, że w 9 marca 1996 roku Parlament Europejski wskazał między innymi na to, iż Wspólnota niezwłocznie potrzebuje skutecznego i jednolitego systemu nadzoru oraz zażądała od Krajów Członkowskich wzmożenia nadzoru i kontroli odnośnie stosowania nielegalnych substancji w mięsie;
- (3) Zważywszy, że na mocy Dyrektywy 85/358/EEC ⁽⁵⁾, Rada przyjęła pewne zasady wykrywania i śledzenia substancji mających skutki hormonalne lub statyczne tarczycy; zważywszy, że zasady te powinny zostać rozszerzone tak, aby pokrywały inne substancje, które są stosowane w hodowli dla zwiększenia wzrostu i produktywności inwentarza żywego albo dla celów terapeutycznych i które mogą okazać się niebezpieczne dla konsumentów z uwagi na ich pozostałości;
- (4) Zważywszy, że na mocy Dyrektywy 86/469/EEC ⁽⁶⁾, Rada wprowadziła pewne zasady nadzoru pewnych pozostałości substancji farmaceutycznych i skażenia środowiska naturalnego zwierząt

hodowlanych i świeżego mięsa otrzymywanego od tych zwierząt; zważywszy, że taki nadzór powinien zostać rozszerzony na inne gatunki zwierząt i wszelkie wyroby zwierzęce na użytek spożycia przez ludzi;

- (5) Zważywszy, że Regulacja Rady (EEC) nr 2377/90 z czerwca 1990 roku ustalająca procedurę Wspólnoty dla określania maksymalnych ograniczeń pozostałości wyrobów leczniczych weterynaryjnych w żywności pochodzenia zwierzęcego ⁽⁷⁾ ustaliła w swych Dodatkach ograniczenia dla pewnych wyrobów leczniczych weterynaryjnych;
- (6) Zważywszy, że prawo Wspólnoty odnoszące się do nadzorowania pozostałości w mięsie nie jest jasne, co powoduje różne interpretacje w różnych Krajach Członkowskich;
- (7) Zważywszy, że pojawiła się potrzeba wzmocnienia kontroli przeprowadzanej przez i w Krajach Członkowskich;
- (8) Zważywszy, że procedury i inne wykorzystywane w przemyśle hodowli zwierząt powinny być stosowane w przyszłości z większą odpowiedzialnością z uwagi na jakość i bezpieczeństwo mięsa dla ludzkiego spożycia;
- (9) Zważywszy, że określone kary nakładane na hodowców zwierząt nie są zgodne z prawami Wspólnoty, szczególnie zakazujące stosowania pewnych hormonalnych i anabolicznych substancji w hodowli zwierząt, mają być wprowadzone w odrębnych przepisach rządzących poszczególnymi grupami wyrobów:
- (10) Zważywszy, że Artykuł 4 Dyrektywy 71/118/EEC ⁽⁸⁾ wymaga od Krajów Członkowskich zapewnienia, iż sprawdzanie takie jest przeprowadzane dla wykrycia pozostałości substancji mających działanie farmakologiczne, ich pochodnych i innych substancji, które mogą być przekazywane mięsem drobiowym i które mogą powodować, że spożywanie świeżego mięsa drobiowego staje się niebezpieczne lub szkodliwe dla ludzkiego zdrowia;
- (11) Zważywszy, że Dyrektywa 91/493/EEC ⁽⁹⁾ wymaga aby system nadzoru wykrywania skażeń obecnych w środowisku wodnym został wprowadzony przez Kraje Członkowskie
- (12) Zważywszy, że Dyrektywa 92/46/EEC ⁽¹⁰⁾ ustala, iż najpóźniej od 30 czerwca 1993 roku zostaną przedstawione Komisji przez Kraje Członkowskie krajowe sposoby wykrywania pozostałości w surowym mleku, mleku przetworzonym cieplnie i wyrobach mleczarskich, pozostałości jakie będą wykrywane są tymi, które zawierają Część A, grupa III i Część B, grupa II Dodatek I Dyrektywa 86/469/EEC;

- (13) Zważywszy, że Dyrektywa 89/437/EEC ⁽¹¹⁾ wymaga, aby Kraje Członkowskie zapewniły, iż sprawdzanie jest prowadzone dla wykrywania pozostałości substancji mających działanie farmakologiczne lub hormonalne, antybiotyki, pestycydy, detergenty i inne substancje szkodliwe lub przypuszczalnie wpływające na organoleptyczną charakterystykę wyrobów z jajek albo powodujące, że spożycie takich wyrobów jest niebezpieczna lub szkodliwa dla zdrowia ludzkiego;
- (14) Zważywszy, że Dyrektywa 92/45/EEC ⁽¹²⁾ wymaga aby Kraje Członkowskie rozszerzyły swe plany wykrywania pozostałości w celu poddania, gdy jest to konieczne, mięsa zwierząt łownych kontroli losowej próbek, mając na celu wykrycie obecności skażeń pochodzących ze środowiska naturalnego oraz włączyć do takiego nadzoru króliki i hodowlaną zwierzynę łowną.
- (15) Zważywszy, że jeśli nielegalne stosowanie środków powodujących wzrost i produktywność w hodowli zwierzęcej ma być skutecznie zwalczane we wszystkich Krajach Członkowskich, należy podjąć zorganizowaną akcję na poziomie Wspólnoty;
- (16) Zważywszy, że system samoregulacji grup wytwórców może grać ważną rolę w zwalczaniu nielegalnego stosowania środków wzrostu:
- Zważywszy, że dla konsumentów sprawą istotną jest, aby systemy takie dostatecznie gwarantowały nieobecność takich środków i zważywszy, że ogólne podejście Europy jest istotne dla ochrony i wspierania systemów samoregulujących się;
- (17) Zważywszy, że w tym zakresie grupy wytwórców powinny być wspierane przy opracowywaniu systemów samo-regulacyjnych aby zapewnić, że ich mięso jest bez nie zatwierdzonych substancji lub wyrobów;
- (18) Zważywszy, że pewna liczba przepisów Dyrektyw 86/469/EEC i 85/358/EEC oraz Decyzji 86/187/EEC ⁽¹³⁾ i 91/664/EEC ⁽¹⁴⁾ wymaga wyjaśnienia w celu skuteczniejszego stosowania kontroli i wykrywania pozostałości przez Wspólnotę; zważywszy, że z uwagi na to, iż natychmiastowe i jednolite zastosowanie zapewnienia kontroli przy obecnych zasadach i ich nowelizacjach powinno być zestawione w pojedynczym tekście uchylającym wspomniane instrumenty,

PRZYJĘŁA TĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Dyrektywa ta przedkłada środki nadzoru substancji i grup pozostałości według spisu w Dodatku I.

Artykuł 2

Do wykorzystania w tej Dyrektywie mają zastosowanie definicje Dyrektywy 96/22/EC. Dodatkowo:

- (a) „nieakceptowane substancje lub wyroby” będą oznaczać substancje lub wyroby, których podawanie zwierzętom jest zakazane według prawa Wspólnoty;
- (b) „nielegalne leczenie” będzie oznaczało stosowanie nieakceptowanych substancji lub wyrobów albo stosowanie substancji lub wyrobów zatwierdzonych prawem Wspólnoty dla celów lub pod warunkami innymi niż te, które przedłożone są prawem Wspólnoty, albo wtedy gdy jest to właściwe przez różne narodowe prawa;
- (c) „pozostałość” będzie oznaczało pozostałości substancji mających działanie farmakologiczne, ich metabolitów i innych substancji przekazywanych wyrobom zwierzęcym i przypuszczalnie szkodliwych dla zdrowia ludzi;
- (d) „właściwe władze” będą oznaczać główne władze Kraju Członkowskiego mające kompetencje w sprawach weterynaryjnych lub inne władze, którym takie główne władze przekazały takie kompetencje;
- (e) „próbka oficjalna” będzie oznaczać próbkę pobraną przez właściwe władze, która zawiera dla celów badań pozostałości lub substancje według spisu w Dodatku I, odniesienie do właściwego gatunku, typu, ilości, metody gromadzenia i szczegółów identyfikacji płci zwierzęcia i pochodzenia zwierzęcia lub wyrobu zwierzęcego;
- (f) „uznane laboratorium” będzie oznaczać laboratorium zatwierdzone przez właściwe władze Kraju Członkowskiego dla celów badania oficjalnej próbki aby wykryć obecność pozostałości;
- (g) „zwierzę” będzie oznaczać gatunki wymienione w Dyrektywie 90/425/EEC ⁽¹⁵⁾;
- (h) „partia zwierząt” będzie oznaczała grupę zwierząt tego samego gatunku, w tym samym zakresie wieku, hodowanych przez tego samego hodowcę w tym samym czasie i w tych samych warunkach hodowlanych;
- (i) „beta-agonist” będzie oznaczał beta agonist receptora adrenergicznego.

ROZDZIAŁ II

PLANY NADZORU DLA WYKRYWANIA POZOSTAŁOŚCI LUB SUBSTANCJI

Artykuł 3

Proces wytwórczy zwierząt i pierwotne wyroby pochodzenia zwierzęcego będą nadzorowane w zgodzie z tym Rozdziałem dla celów wykrywania obecności pozostałości substancji w żywych zwierzętach, ich wydalinach oraz płynach ustrojowych i w tkance, wyrobach pochodzenia zwierzęcego, karmie zwierzęcej i wodzie pitnej według spisu w Dodatku I.

Artykuł 4

1. Kraje Członkowskie przypiszą zadanie koordynacji i wprowadzenia inspekcji pokazanych w tym Rozdziale, jakie są przeprowadzane na ich terytoriach urzędowi centralnym lub ciałom publicznym.
2. Urząd lub ciało wymienione w akapicie 1 będzie odpowiedzialne za:
  - (a) przedstawianie planu opisanego w Artykule 5, aby pozwolić właściwemu urzędowi przeprowadzanie wymaganych inspekcji;
  - (b) koordynację działalności centralnych i rejonowych urzędów odpowiedzialnych za nadzorowanie różnych pozostałości. Koordynacja taka będzie rozszerzona na wszystkie pracujące urzędy dla zapobieżenia oszukańczego stosowania w gospodarstwach hodowlanych substancji lub wyrobów;
  - (c) zbieranie danych potrzebnych do oceny stosowanych środków i wyników otrzymanych przez prowadzenie metod przedstawionych w tym Rozdziale;
  - (d) przekazywanie nie później niż do 31 marca każdego roku Komisji danych i wyników wymienionych w (c), włączając wyniki dowolnych podjętych badań.
3. Artykuł ten nie wpływa na bardziej szczegółowe zasady mające zastosowanie przy nadzorze żywienia zwierząt.

Artykuł 5

1. Nie później niż do 30 czerwca 1997 roku Kraje Członkowskie przedstawią ustalenia planu krajowych środków, które będą wprowadzone w trakcie pierwszego roku planu i następnie jakiegokolwiek aktualizacje uprzednio zatwierdzonych planów zgodnie z Artykułem 8 na podstawie doświadczenia z roku poprzedzającego, albo lat nie później niż do 31 marca ostatniego zaktualizowanego roku.
2. Plan przewidziany w akapicie 1 będzie:
  - (a) zapewniał wykrywanie grup pozostałości lub substancji według typu zwierzęcia zgodnie z Dodatkiem II;
  - (b) przedstawiał w szczególności środki wykrywania obecności:
    - (i) substancji wymienionych w (a) w zwierzętach, w wodzie pitnej dla zwierząt i we wszystkich miejscach, gdzie zwierzęta są hodowane lub trzymane;
    - (ii) pozostałości wcześniej wymienionych substancji w żywych zwierzętach, ich wydalinach, płynach ustrojowych i tkance zwierząt oraz wyrobach takich, jak mięso, mleko, jajka i miód;
  - (c) odpowiadał zasadom próbkowania i poziomom przedstawionym w Dodatkach III i IV.

Artykuł 6

1. Plan musi uwzględniać poziomy próbkowania i częstotliwości podane w Dodatku IV, na żądanie Kraju Członkowskiego Komisja może zgodnie z procedurą zawartą w Artykule 32 dostosować minimalne wymagania kontroli podane w Dodatku IV, jeśli tylko jest jasno ustalone, że takie dostosowania poprawią ogólną efektywność planu we właściwym Kraju Członkowskim i w żaden sposób nie pomniejszą jego zdolności do identyfikacji pozostałości albo przypadków nielegalnego leczenia substancjami wymienionymi w Dodatku I.
2. Ponowne badanie grup pozostałości, które mają być kontrolowane zgodnie z Dodatkiem II i określenie poziomów próbkowania i częstości obejmujących zwierzęta i wyroby wymienione w Artykule 3 i jeszcze nie podane w Dodatku IV, zostaną przeprowadzone przy pierwszej okazji w trakcie co najwyżej 18 miesięcy od daty przyjęcia tej Dyrektywy. Wykonując to, podejmie się zebrania doświadczenia uzyskanego przy pomocy istniejących krajowych środków i informacji przekazanych Komisji zgodnie z istniejącymi wymaganiami Wspólnoty ustalając taką szczególną grupę wyrobów przedmiotem nadzoru pozostałości.

Artykuł 7

Wstępny plan weźmie pod uwagę szczególną sytuację każdego z Krajuw Członkowskich i określi w szczególności:

- prawo dotycz[MSOffice1]ące stosowania substancji wymienionych w Dodatku I, szczególnie przepisy odnoszące się do ich zakazów lub zezwoleń na stosowanie, dystrybucji i dopuszczen na rynek oraz zasad rządzących ich administrowaniem, tak dalece jak, takie prawo nie jest spójne,
- infrastrukturę właściwych wydziałów (podając między innymi szczegóły odnoszące się do rodzaju i wielkości urzędów związanych z wprowadzaniem planu),
- spis upoważnionych laboratoriów wraz ze szczegółami dotyczącymi ich przepustowości dla przetwarzania próbek;
- krajowe tolerancje dopuszczonych substancji w przypadku, gdy nie zostały przez Wspólnotę ustalone maksymalne poziomy pozostałości według Regulacji (EEC) nr 2377/90 i w Dyrektywie 86/363/EEC ⁽¹⁶⁾,
- spis substancji podlegających wykrywaniu, metody analiz, normy interpretacji odkryć i w przypadku substancji znajdujących się w spisie w Dodatku I, liczba pobranych próbek wraz z przyczyną takiej liczby próbek,
- liczbę oficjalnych pobranych próbek względem liczby zwierząt właściwych gatunków w uboju w trakcie poprzednich lat w zgodzie z poziomami próbkowania i częstotliwościami ustalonymi w Dodatku IV,
- szczegóły zasad rządzących pobieraniem oficjalnych próbek, szczególnie zasad odnoszących się do szczegółów wykrytych w takich oficjalnych próbkach,
- rodzaje postępowania ustalone przez właściwe władze w odniesieniu do zwierząt i wyrobów, w których pozostałości zostały wykryte.

Artykuł 8

1. Komisja zbada wstępne plany przedłożone zgodnie z Artykułem 5 (1) aby stwierdzić, czy odpowiadają one tej Dyrektywie. Komisja może zażądać od Kraju Członkowskiego zmian lub uzupełnień w tych planach aby były one z nią zgodne.

Z chwilą gdy Komisja ustali ich zgodność, przedłoży ona plany do zatwierdzenia zgodnie z procedurą opisaną w Artykule 33.

Aby wziąć pod rozwagę zmiany w sytuacji danego Kraju Członkowskiego lub jego rejonu, wyniki krajowych przeglądów lub badań przeprowadzonych w ramach Artykułów 16 i 17 Komisja może na żądanie Kraju Członkowskiego lub z własnej inicjatywy, zdecydować zgodnie z procedurami wymienionymi w Artykule 32 o zatwierdzeniu poprawek lub uzupełnień w planie uprzednio zatwierdzonym zgodnie z akapitem 2.

2. Doroczne poprawki przekazanych Krajom Członkowskim planów wstępnych, szczególnie w świetle wyników omawianych w Artykule 4 (2) (d), zostaną przekazane przez Komisję innym Krajom Członkowskim z chwilą, gdy Komisja ustali ich zgodność z tą Dyrektywą.

Na poinformowanie Komisji odnośnie jakichkolwiek komentarzy Kraje Członkowskie będą miały 10 dni roboczych od daty otrzymania tych poprawek.

Gdyby Kraje Członkowskie nie zgłosiły żadnych komentarzy, poprawki w planach zostaną uznane za zatwierdzone.

Komisja natychmiast zawiadomi Kraje Członkowskie o takim zatwierdzeniu.

Gdyby Kraje Członkowskie zgłosiły komentarze albo gdyby Komisja uznała aktualizację za niezgodną lub niedostateczną, Komisja przedłoży zaktualizowane plany Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu, który musi działać według procedury ustalonej w Artykule 33.

Przepisy ustalone w akapitach 3 i 4 mają zastosowanie do zaktualizowanych planów.

3. Co sześć miesięcy Kraje Członkowskie informują Komisję i inne, należące do Stałego Komitetu Weterynaryjnego Kraje Członkowskie o wprowadzeniu planów zgodnych z akapitem 2 lub o rozwoju sytuacji. Gdy jest to konieczne, ma zastosowanie akapit 4. Nie później niż do 31 marca każdego roku, Kraje Członkowskie przedłożą Komisji wyniki planów wykrywania pozostałości i substancji oraz podjęte środki kontrolne.

Kraje Członkowskie opublikują wyniki wprowadzania planów.

Komisja informuje Kraje Członkowskie należące do Stałego Komitetu Weterynaryjnego o rozwoju sytuacji w różnych rejonach Wspólnoty.

4. Co roku, lub wtedy gdy okaże się to niezbędne z powodu zdrowia społeczeństw, Komisja przedłoży Krajom Członkowskim, należącym do Stałego Komitetu Weterynaryjnego sprawozdanie o wynikach sprawdzania i przeglądów omówionych w akapicie 3, szczególnie:

- wprowadzania planów krajowych,

- rozwoju sytuacji w różnych rejonach Wspólnoty.
5. Co roku Komisja prześle do Parlamentu Europejskiego i Rady komunikat na temat wyników działań podjętych na poziomie regionalnym, narodowym i Wspólnoty, mając na uwadze sprawozdanie i komentarze wniesione do niego przez Kraje Członkowskie.

ROZDZIAŁ III

SAMO-NADZÓR I WSPÓŁODPOWIEDZIALNOŚĆ PO STRONIE PRZEDSIĘBIORCÓW

Artykuł 9

- A. Kraje Członkowskie zapewnią, że:
1. dowolne gospodarstwo hodowlane, które umieszcza na rynku zwierzęta i dowolna osoba fizyczna lub prawna zajmująca się handlem takimi zwierzętami jest uprzednio zarejestrowana przez właściwe władze i podejmuje się ona przestrzegać właściwych zasad Wspólnoty i krajowych, szczególnie przepisów ustalonych w Artykułach 5 i 12 Dyrektywy 90/425/EEC;
  2. właściciele i osoby kierujące przedsiębiorstwem wstępnego przetwarzania pierwotnych wyrobów pochodzenia zwierzęcego podejmą wszelkie niezbędne kroki, szczególnie poprzez prowadzenie własnego sprawdzania, aby
    - (a) przyjmować – bez względu na to czy przez bezpośredni odbiór albo przez pośrednika – jedynie te zwierzęta, odnośnie których, hodowca jest w stanie zagwarantować, iż czasy wycofania były przestrzegane;
    - (b) są pewni, że zwierzęta hodowlane lub wyroby dostarczone do przedsiębiorstwa
      - (i) nie zawierają pozostałości na poziomie przekraczającym dopuszczalne ograniczenia;
      - (ii) nie zawierają jakichkolwiek śladów zakazanych substancji lub wyrobów;
  3. (a) wytwórcy lub osoby kierujące wymienione w punktach 1 i 2 dostarczają na rynek tylko:
    - (i) zwierzęta, które nie podawano nie zatwierdzonych substancji lub wyrobów i które nie były poddawane nielegalnemu leczeniu w rozumieniu tej Dyrektywy;
    - (ii) zwierzęta, którym podawano zatwierdzone wyroby lub substancje i których czasy wycofywania przepisane dla tych wyrobów lub substancji były przestrzegane;

(iii) wyroby pochodzenia zwierzęcego wymienione w (i) oraz (ii);

(b) gdy zwierzę jest dostarczane przez osobę cywilną lub osobę prawną inną niż hodowca do przedsiębiorstwa pierwszego etapu przetwarzania, zobowiązania wymienione w (a) dotyczą tego ostatniego.

B. Dla celów wykonywania punktu A Kraje Członkowskie zapewnią, bez uszczerbku w przestrzeganiu zasad wymienionych w Dyrektywie regulującej umieszczaniem na rynku różnych wyrobach o których tu mowa, że:

- zasada nadzoru jakościowego w łańcuchu wytwórczym spełniana przez zainteresowane strony jest zawarta w ich ustawodawstwie,
- środki samo-nadzoru, które są załączone do specyfikacji znaków towarowych i etykiet będą podnoszone.

Zawiadomią oni na ich żądanie Komisję i inne Kraje Członkowskie o przepisach ustalonych w tym względzie i szczególnie przepisach przyjętych dla sprawdzania z punktów A (3) (a) oraz (ii).

Artykuł 10

Kraje Członkowskie zapewnią, że warunki wzorcowe i odpowiedzialność weterynaryjna nadzoru gospodarstw hodowlanych zostaną rozszerzone na nadzór warunków hodowlanych i sposoby leczenia wymienione w tej Dyrektywie.

W ramach tych przepisów weterynarz wprowadzi do rejestru przechowywanego w gospodarstwie datę i charakter dowolnego przepisane go lub stosowanego leczenia, identyfikację zwierząt leczonych i właściwy okres wycofania.

Hodowca wprowadzi do rejestru, który może być rejestrem dostarczonym dla Dyrektywy 90/676/EEC ⁽¹⁷⁾ datę i charakter przepisane go leczenia. Będzie pewien, że okresy wycofania są dotrzymane i przechowuje receptę jako dowód przez pięć lat.

Od hodowców i weterynarzy na ich życzenie wymagane będzie dostarczanie właściwym władzom wszelkich informacji, szczególnie informacji dostarczanych oficjalnemu weterynarzowi rzeźni, odnośnie spełniania w danym gospodarstwie hodowlanym wymagań tej Dyrektywy.

ROZDZIAŁ IV

OFICJALNE ŚRODKI KONTROLI

Artykuł 11

1. Bez uszczerbku dla sprawdzeń podejmowanych w związku z wprowadzeniem planu nadzoru wymienionych w Artykułu 5 albo sprawdzeń objętych poszczególnymi Dyrektywami, Kraje Członkowskie mogą przeprowadzać oficjalne losowe sprawdzania:
  - (a) podczas wytwarzania substancji zawartych w Grupie A Dodatku I i w trakcie ich manipulacji, magazynowania, transportu, rozprowadzania i sprzedaży lub odbioru;
  - (b) w dowolnym punkcie łańcucha produkcji wyrobów pochodzenia zwierzęcego;
  - (c) w łańcuchu wytwarzania w hodowli zwierząt i surowców pochodzenia zwierzęcego objętych tą Dyrektywą.
2. Sprawdzenia wymienione w akapicie 1 muszą być przeprowadzane przede wszystkim z zamiarem wykrycia posiadania lub obecności zakazanych substancji lub wyrobów, z zamiarem podania ich zwierzętom przy tuczeniu lub w nielegalnym leczeniu.
3. Gdy istnieje podejrzenie oszustwa i w przypadku dodatnich wyników z jakichkolwiek sprawdzeń wymienionych w akapicie 1 Artykułów 16 i 19, mają zastosowanie środki wymienione w Rozdziale V.

Sprawdzenia stosowane w rzeźniach albo podczas pierwszej sprzedaży zwierząt wodnych lub wyrobów z ryb można ograniczyć, biorąc pod uwagę fakt, iż pochodzą one z gospodarstwa hodowlanego lub miejsca wysyłki, należącego do nadzoru epidemiologicznego lub systemu nadzoru jakościowego wymienionego w pierwszym wierszu pierwszego pod akapitu Artykułu 9 (B).

Artykuł 12

Sprawdzenia wymienione tej Dyrektywie muszą być przeprowadzane bez uprzedniego powiadomienia przez właściwe władze krajowe.

Właściciel, osoba wyposażona w upoważnienia do rozporządzania zwierzętami albo ich przedstawiciele są zobowiązani do ułatwienia czynności inspekcyjnych przed ubojem, szczególnie pomagać

oficjalnemu weterynarzowi lub upoważnionemu personelowi w dowolnych czynnościach, jakie zostaną uznane za konieczne.

Artykuł 13

Właściwe władze będą:

- (a) w przypadku gdy istnieje podejrzenie nielegalnego leczenia żądać od właściciela lub osoby kierującej hodowlą zwierząt albo weterynarza obsługującego hodowlę dostarczenia wszelkich dokumentów ustalających charakter leczenia;
- (b) gdyby takie dochodzenie potwierdziło nielegalne leczenie albo gdyby stosowane były nielegalne substancje lub wyroby, lub gdy są podstawy do podejrzeń ich stosowania, wprowadzania lub dawniejszego użycia:
  - sprawdzać miejscowe zwierzęta w miejscu hodowli lub ich wysyłki, szczególnie ze względu na wykrycie takiego stosowania i szczególnie jakichkolwiek śladów wszczepów; sprawdzania te mogą obejmować oficjalne pobieranie próbek,
  - sprawdzenia dla wykrycia substancji, których używanie jest zakazane albo nie zatwierdzone albo wyrobów gospodarstwa, które hoduje, trzyma lub tuczy zwierzęta (włączając holdingi administracyjnie połączone z takimi gospodarstwami hodowlanymi), albo w zwierzętach pochodzących z miejsca hodowli lub wysyłki. Dla tego celu niezbędne jest pobranie oficjalnych próbek wody pitnej i paszy.
  - sprawdzenia miejscowej paszy zwierzęcej i ich wody pitnej w miejscu gospodarstwa hodowlanego lub miejscu wysyłki, albo - dla zwierząt wodnych – z wód gdzie zostały one złowione,
  - sprawdzenia wymienione w Artykule 11 (1) (a).
  - jakiegokolwiek sprawdzenia wymagane dla wyjaśnienia pochodzenia nielegalnych substancji lub wyrobów albo leczonych nimi zwierząt;
- (c) tam, gdzie przekroczone zostały maksymalne poziomy ustalony przez zasady Wspólnoty albo będące przedmiotem takich ustaw i poziomy ustalony przez krajowe ustawy, należy stosować wszelkie środki lub prowadzić dochodzenie, które mogą uważane jako właściwe dla w związku z omawianym zagadnieniem.

Artykuł 14

1. Każdy Kraj Członkowski wyznaczy co najmniej jedno krajowe laboratorium wzorcowe. Dana pozostałość lub grupa pozostałości nie może być przypisana do więcej niż jednego krajowego laboratorium wzorcowego.

Do 31 grudnia 2000 roku Kraje Członkowskie mogą jednak nadal przyznawać badanie tych samych pozostałości lub grup pozostałości kilku laboratoriom krajowym i które zostały wyznaczone do tych zadań przed datą przyjęcia tej Dyrektywy.

Spis takich wyznaczonych laboratoriów powinien być sporządzony zgodnie z procedurą opisaną w Artykule 33.

Laboratoria te będą odpowiedzialne za:

- koordynację prac innych krajowych laboratoriów odpowiedzialnych za analizę pozostałości, szczególnie poprzez koordynację norm i metod analizy każdej z omawianych pozostałości lub grup pozostałości,
  - pomoc właściwym władzom w stworzeniu planu nadzoru pozostałości,
  - okresowe przeprowadzanie badań porównawczych dla każdego z przypisanych im pozostałości lub grup pozostałości,
  - zapewnienie utrzymywania przez krajowe laboratoria ustalonych ograniczeń,
  - rozprowadzanie informacji dostarczanej przez laboratoria wzorcowe Wspólnoty,
  - zapewnienie, aby ich personel był zdolny do wzięcia udziału w dalszych kursach szkoleniowych, organizowanych przez Komisję lub przez laboratoria wzorcowe Komisji.
2. Wyznaczone laboratoria wzorcowe Wspólnoty są podane w Rozdziale 1 Dodatku V.

Artykuł 15

1. Oficjalne próbki muszą być pobierane zgodnie z Dodatkami III i IV aby zapewnić ich badanie przez zatwierdzone laboratoria.

Szczegółowe zasady pobierania próbek oficjalnych oraz stosowane do analizy takich oficjalnych próbek normalne i wzorcowe metody zostaną określone zgodnie z procedurami wymienionymi w Artykule 33.

Gdyby zostało wydane upoważnienie umieszczenia na rynku wyrobu weterynaryjnego przeznaczonego do podawania zwierzętom przeznaczonym na ubój lub z których wyrób przeznaczony jest do spożycia przez ludzi, właściwe władze prześlą Wspólnocie i laboratoriom wzorcowym normalne procedury metod analizy wykrywania pozostałości ustalone przez Artykuł 5, drugi pod-akapit, punkt 8 Dyrektywy 81/852/EEC ⁽¹⁸⁾ i Artykuł 7 Regulacji (EEC) nr 2377/90.

2. Dla substancji grupy A wszystkie dodatnie odkrycia zarejestrowane po zastosowaniu metod normalnych zamiast metod wzorcowych, muszą być potwierdzone przez laboratorium wzorcowe stosujące metody ustalone zgodnie z akapitem 1.

Dla wszystkich substancji, które poddano w wątpliwość na podstawie sprzecznych analiz, wyniki muszą zostać potwierdzone przez krajowe laboratorium wzorcowe, wyznaczone zgodnie z Artykułem 14 (1) dla danych substancji lub pozostałości. Takie potwierdzenie musi być wykonane na koszt powoda w przypadku stwierdzenia potwierdzenia.

3. Gdyby badanie oficjalnej próbki wykazało nielegalne leczenie, zastosowanie mają Artykuły 16 i 19 wraz ze środkami ustalonymi w Rozdziale V.

Gdyby badanie oficjalnej próbki wykazało obecność pozostałości dozwolonych substancji albo zanieczyszczeń przekraczające poziomy ustalony przez zasady Wspólnoty albo nie rozstrzygnięte przez takie ustawodawstwo poziomy ustalony przez krajowe ustawy, będą miały zastosowanie Artykuły 18 i 19.

Gdy badanie wymienione w tym akapicie obejmuje zwierzęta lub wyroby pochodzenia zwierzęcego z innego Kraju Członkowskiego, właściwe władze Kraju Członkowskiego stosują Artykuły 16 (2), 17, 18 i 19 oraz środki wymienione w Rozdziale V do gospodarstwa hodowlanego lub przedsiębiorstwa pochodzenia lub wysyłki, po uzasadnionym żądaniu właściwych władz przeprowadzających badanie.

Gdy badanie pokrywa wyroby lub zwierzęta importowane z kraju trzeciego, właściwe władze prowadzące takie badanie prześlą sprawę Komisji, która podejmie środki ustalone w Artykule 30.

Artykuł 16

Kraje Członkowskie zapewnią, że tam, gdzie otrzymane zostały wyniki dodatnie według opisu w Artykule 15:

1. właściwe władze uzyskają bez opóźnienia:
  - (a) wszystkie informacje wymagane do identyfikacji zwierzęcia i gospodarstwa hodowlanego skąd ono pochodzi lub zostało wysłane;
  - (b) wszystkie szczegóły badania i ich wyniki. Jeśli kontrola przeprowadzona w Kraju Członkowskim wykaże potrzebę śledztwa lub innego działania w jednym lub więcej Krajów Członkowskich albo w krajach trzecich, zainteresowany Kraj Członkowski zawiadomi inne Kraje Członkowskie i Komisję. Komisja będzie koordynowała odpowiednie poczynania podejmowane w Kraju Członkowskim, w którym okaże się potrzebne badanie lub inne działanie.
2. właściwe władze przeprowadzą:
  - (a) śledztwo zgodnie z potrzebami w gospodarstwie hodowlanym pochodzenia lub wysyłki dla zbadania przyczyn obecności pozostałości;
  - (b) w przypadku nielegalnego postępowania, śledztwo w sprawie źródła lub źródeł danych substancji lub wyrobów na etapie wytwarzania, obsługi, transportu, administracji, rozprowadzania i sprzedaży zgodnie z potrzebą;
  - (c) każde inne śledztwo, które władze uznają za niezbędne;
3. zwierzęta, od których zostały pobrane próbki będą dokładnie zidentyfikowane. Do czasu uzyskania wyniku sprawdzeń, nie mogą one w żadnych okolicznościach opuścić gospodarstwa hodowlanego.

Artykuł 17

Gdy nielegalne postępowanie zostanie ustalone, właściwe władze muszą zapewnić, że dane żywy inwentarz w śledztwie wymieniony w punkcie (b) Artykułu 13 jest natychmiast umieszczony pod oficjalną kontrolą. Ponadto musi być zapewnione, że wszystkie dane zwierzęta noszą oficjalne oznakowanie lub identyfikację, i że w pierwszy krok pobrane są oficjalne próbki ze statystycznie reprezentatywnej próbki według uznanej międzynarodowo naukowej podstawy.

Artykuł 18

1. Jeśli jest dowód istnienia pozostałości dozwolonych substancji lub wyrobów na poziomie przekraczającym maksymalne ograniczenie pozostałości, właściwe władze przeprowadzą dochodzenie w gospodarstwie hodowlanym pochodzenia lub wysyłki według potrzeby, aby

określić dlaczego powyższe ograniczenie zostało przekroczone. Zgodnie z wynikami tego dochodzenia, właściwe władze podejmą wszelkie niezbędne kroki dla ochrony zdrowia publicznego, które może objąć zakaz opuszczania danego gospodarstwa hodowlanego przez zwierzęta lub wyroby przed opuszczeniem gospodarstwa lub danego przedsiębiorstwa przez ustalony okres.

2. W przypadku powtarzającego się naruszania maksymalnych ograniczeń pozostałości gdy zwierzęta są umieszczane na rynku przez właściciela gospodarstwa hodowlanego albo przetwórnicy, muszą być przeprowadzone przez właściwe władze zwiększone sprawdzania danych zwierząt i(lub) wyrobów co najmniej przez okres sześciu miesięcy, wyroby lub tusze zwierząt rzeźnych skonfiskowane do czasu wykonania analizy próbek.

Jakikolwiek wynik wykazujący, że zostało przekroczone maksymalne ograniczenie pozostałości, musi prowadzić stwierdzenia, że tusze zwierząt rzeźnych lub wyroby nie nadają się do spożycia przez ludzi.

Artykuł 19

1. Koszt dochodzeń i sprawdzeń wymienione w Artykule 16 poniesie właściciel lub osoba opiekującą się zwierzętami.

Gdy dochodzenie potwierdzi, że podejrzenia są uzasadnione, koszty analiz przeprowadzonych zgodnie z Artykułami 17 i 18 poniesie właściciel lub osoba opiekującą się zwierzętami.

2. Bez uszczerbku dla kryminalnych lub administracyjnych kar, koszt zniszczenia zwierząt, które dały wyniki dodatnie lub zwierząt, które uważa się za dające wynik dodatni zgodnie z Artykułem 23, poniesie właściciel zwierząt bez odszkodowania lub rekompensaty.

Artykuł 20

1. Dla celów tej Dyrektywy ma zastosowanie Dyrektywa Rady 89/608/EEC z 21 listopada 1989 roku dotycząca wzajemnego wsparcia władz administracyjnych Krajów Członkowskich i współpracy między tymi ostatnimi a Komisją dla poprawnego stosowania prawa na odnoszącego się do spraw weterynaryjnych i zootechnicznych⁽¹⁹⁾.
2. Jeżeli Kraj Członkowski uważa, że w innym Kraju Członkowskim kontrole wynikające z tej Dyrektywy nie są lub przestały być przeprowadzane, stosownie poinformuje o tym właściwe władze centralne tego Kraju. Po przeprowadzeniu dochodzenia zgodnie z punktem 2 Artykułu 16,

władze podejmą wszelkie niezbędne kroki i przy najbliższej okazji powiadomią właściwe władze centralne pierwszego z Krajów o podjętych decyzjach i ich przyczynach.

Gdy pierwszy Kraj Członkowski obawia się, że takie kroki nie są podejmowane lub są niewystarczające, podejmie on wraz z wyzwanym Krajem Członkowskim poszukiwania sposobów zaradczych sytuacji i jeśli jest to właściwe, obejmować to może inspekcję na miejscu.

Kraje Członkowskie poinformują Komisje o sporze i osiągniętych wspólnych rozwiązaniach.

Jeżeli uwikłane w spór Kraje Członkowskie nie są w stanie osiągnąć ugody, jeden z nich wniesie sprawę w możliwym do przyjęcia okresie czas pod rozagę Komisji, a ta ostatnia zażąda wydania opinii przez jednego lub więcej specjalistów.

Na podstawie tej opinii wyzwany Kraj Członkowski może przeprowadzić sprawdzenia wyrobów pochodzących z przedsiębiorstwa (przedsiębiorstw) lub holdingu (holdingów), do których odnosił się spór i, przy dodatnim wyniku, podejmie kroki podobne do tych, które są wymienione w Artykule 7 (1) (b) Dyrektywy 89/662/EEC ⁽²⁰⁾.

W świetle opinii specjalistów mogą być podjęte kroki zgodne z procedurą opisaną w Artykule 32.

Kroki te mogą podlegać przeglądowi zgodnie z tą samą procedurą, jeśli opinia specjalistów została wydana w ciągu 15 dni.

Artykuł 21

1. W zakresie niezbędnym do zapewnienia jednolitego stosowania tej Dyrektywy i we współpracy z właściwymi władzami Krajów Członkowskich, specjaliści weterynaryjni Komisji mogą zweryfikować na miejscu, iż wprowadzone zostały jednolicie plany i system dla sprawdzania planów przez właściwe władze.

Zainteresowane Kraje Członkowskie podejmą niezbędne kroki biorące pod uwagę wyniki tych weryfikacji i zawiadomią Komisję o podjętych krokach. Gdyby Komisja uznała, że podjęte kroki nie są wystarczające, może ona po konsultacjach z danym Krajem Członkowskim i uwzględniając niezbędne dla zapewnienia zdrowia publicznego, podjąć odpowiednie kroki zgodnie z procedurą opisaną w Artykule.

2. Ogólne zasady wprowadzania tego Artykułu, szczególnie w odniesieniu do częstotliwości i metod przeprowadzania weryfikacji wymienionych w pierwszym pod-akapicie akapitu 1 (włączając współpracę właściwych władz), będą określone zgodnie z procedurą opisaną w Artykule 33.

ROZDZIAŁ V

KROKI PODEJMOWANE W PRZYPADKU NARUSZENIA

Artykuł 22

Gdy w posiadaniu osoby nieupoważnionej odkryte zostaną niedozwolone substancje lub wyroby ze spisu w Grupie A i Grupie B (1) oraz (2) Dodatku I, te niedozwolone substancje lub wyroby muszą być umieszczone pod oficjalną kontrolą do czasu podjęcia przez właściwe władze odpowiednich kroków, bez uszczerbku dla możliwego nałożenia kar na łamiącego(-ych) prawo.

Artykuł 23

1. W okresie, gdy zwierzęta są skonfiskowane według Artykułu 17, zwierzęta z danego gospodarstwa hodowlanego nie mogą opuścić gospodarstwa pochodzenia lub być przekazane innej osobie za wyjątkiem oficjalnej kontroli. Właściwe władze podejmą odpowiednie kroki zapobiegawcze zgodnie z charakterem wykrytej substancji lub substancji.
2. Po pobraniu próbek przeprowadzonym według Artykułu 17, jeżeli jest potwierdzenie przypadku nielegalnego leczenia, zwierze lub zwierzęta odnośnie których wynik był dodatni, będą na miejscu natychmiast bite, albo umieszczone w zagrodzie rzeźnika bijącego konie i tam bite na podstawie oficjalnego świadectwa weterynaryjnego. Zwierzęta bite będą wysłane do specjalnej przetwórni określonej przez Dyrektywę 90/667/EEC ⁽²¹⁾.

Próbki muszą być dodatkowo pobrane na koszt gospodarstwa odnośnie całej partii zwierząt należących do gospodarstwa, w którym było przeprowadzane sprawdzanie i które mogą być podejrzane.

3. Jeśli jednakże połowa lub więcej pobranych przez próbkowanie reprezentatywne próbek od zwierząt według Artykułu 17 wykaże wynik dodatni, właściciel gospodarstwa ma do wyboru między sprawdzeniem wszystkich obecnych w gospodarstwie zwierząt, które mogą być podejrzane, albo poddać biciu te zwierzęta.
4. W następującym po tym okresie 12 miesięcy, gospodarstwo(-a) należące do tego samego właściciela będą przedmiotem ostrzejszych sprawdzeń odnośnie danych pozostałości. Gdyby ustalony był system samo-nadzoru, to postępowanie w gospodarstwie może być zaniechane na ten okres.

5. Z powodu zanotowanego naruszenia gospodarstwo lub przedsiębiorstwo będące dostawcą danego holdingu, będzie przedmiotem dodatkowych sprawdzeń dla określenia pochodzenia danej substancji poza wymienionymi w Artykule 11 (1). To samo ma zastosowanie do zwierząt i paszy zwierzęcej w gospodarstwie hodowlanym pochodzenia lub wysyłki.

Artykuł 24

Oficjalny weterynarz w rzeźni musi:

1. Jeśli podejrzewa albo ma na to dowody, że dane zwierzęta podlegały nielegalnemu leczeniu albo nieupoważnione substancje lub wyroby były im podawane:
  - (a) zarządzić aby zwierzęta były bite oddzielnie od innych partii zwierząt przybywających do rzeźni;
  - (b) skonfiskować tusze i podroby i przeprowadzić wszystkie procedury próbkowania niezbędna dla wykrycia danych substancji;
  - (c) gdyby zostały otrzymane dodatnie wyniki, wysłać mięso i podroby do specjalnej przetwórni według określenia Dyrektywy 90/667/EEC, bez odszkodowania lub rekompensaty.

W takim przypadku mają zastosowanie Artykuły od 20 do 23;

2. Jeśli podejrzewa albo ma na to dowody, że dane zwierzęta podlegały upoważnionemu leczeniu, ale okresy wycofania nie zostały dotrzymane, odroczy bicie zwierząt do czasu gdy uzna, iż ilość pozostałości nie przekracza dopuszczalnych poziomów.

Okres ten nie może być pod żadnym pozorem krótszy, aniżeli okres wycofania dla danych substancji wymieniony w punkcie (b) Artykułu 6 (2) Dyrektywy 96/22/EC, albo okresy wycofania dla upoważnienia rynkowego.

W przypadkach wyjątkowych jednakże, albo gdy dotyczy to dobra zwierząt, albo infrastruktury wyposażenia rzeźni w ten sposób, że bicie nie może być odroczone, zwierzęta mogą być bite przed końcem okresu zakazu lub okresu odroczenia. Mięso i podroby będą zajęte do czasu otrzymania wyników oficjalnych sprawdzeń przeprowadzonych przez oficjalnego weterynarza rzeźni. Jedynie mięso i podroby zawierające ilości pozostałości nie przekraczające dopuszczalnych poziomów, będą one użyte do ludzkiego spożycia. Zadeklarować że, tusze i wyroby, w których poziom pozostałości przekracza poziomy dopuszczone przez Wspólnotę lub krajowe regulacje nie nadaje się do spożycia przez ludzi.

Artykuł 25

Bez uszczerbku dla kryminalnych kar, gdy jest potwierdzone, że holding wykorzystuje lub wytwarza nieupoważnionych substancje lub wyroby na terenie wytwórni, zawieszono będą jakiegokolwiek upoważnienia lub oficjalne umowy zatwierdzające, którymi cieszyło się dane przedsiębiorstwo na okres, w czasie którego przedsiębiorstwo będzie poddawane ostrzejszym sprawdzaniom.

W przypadku powtarzających się wykroczeń, upoważnienie takie lub zatwierdzenie będzie na stałe wycofane.

Artykuł 26

Prawa do apelacji dopuszczalne przez obowiązujące ustawy krajowe przeciwko decyzjom podjętym przez właściwe władze zgodnie z Artykułami 23 i 24 nie będą zmieniane przez tę Dyrektywę.

Artykuł 27

Bez uszczerbku dla kar kryminalnych lub kar nałożonych przez ciała zawodowe, odpowiednie kroki administracyjne muszą być podjęte przeciwko osobie, która zależnie od przypadku jest odpowiedzialna za przekazywanie lub przepisywanie zakazanych substancji lub wyrobów albo podawanie zatwierdzonych substancji lub wyrobów dla celów innych, aniżeli wymienione przez bieżące ustawy.

Artykuł 28

Jakiegokolwiek zaniedbanie przy współpracy z właściwymi władzami i jakiegokolwiek utrudnianie przez personel rzeźni lub kierownika rzeźni, albo w przypadku prywatnego przedsiębiorstwa, przez właściciela lub właścicieli rzeźni, albo przez właściciela zwierząt lub osoby mającej nad nimi pieczę podczas inspekcji lub pobierania próbek według wymagań wprowadzonego planu nadzoru pozostałości i podczas dochodzenia o sprawdzania określonego przez tę Regulację, będzie skutkowało odpowiednimi karami kryminalnymi i(lub) administracyjnymi, nakładanymi przez właściwe władze krajowe.

Gdyby zostało udowodnione, że właściciel rzeźni lub kierownik pomagają ukryć nielegalne stosowanie zakazanych substancji, Kraj Członkowski odmówi stronie winnej takiego naruszenia prawa jakiegokolwiek możliwości otrzymania lub starania się o pomoc ze strony Wspólnoty na okres 12 miesięcy.

ROZDZIAŁ VI

IMPORT Z KRAJÓW TRZECICH

Artykuł 29

1. Zaliczenie lub usunięcie z listy krajów trzecich utrzymywanej przez ustawy Wspólnoty, z których Kraje Członkowskie są upoważnione importować zwierzęta i wyroby zwierzęce objęte tą Dyrektywą, będą przedmiotem zgłoszenia przez dany kraj trzeci planu ustalającego gwarancje, które przedstawiają sobą nadzór grup pozostałości i substancji wymienionych w Dodatku I. Plan ten musi być aktualizowany na żądanie Komisji szczególnie wtedy, gdy sprawdzenia omówione w akapicie 3 okażą się konieczne.

Przepisy Artykułu 8 odnoszące się do ograniczeń czasowych i aktualizacji planów będą dotyczyły planów przedkładanych przez kraje trzecie.

Gwarancje muszą mieć skutki co najmniej odpowiadające tym, które są wymienione w tej Dyrektywie i muszą szczególnie odpowiadać wymaganiom Artykułu 4 oraz określać szczegóły wymienione w Artykule 7 tej Dyrektywy i spełniać wymagania Artykułu 11 (2) Dyrektywy 96/22/EC.

Komisja zatwierdzi plan zgodnie z procedurą opisaną w Artykule 33. Według tej samej procedury można zatwierdzić gwarancje alternatywne do tych, które wynikają z zastosowania tej Regulacji.

2. Gdy wymagania akapitu 1 nie są spełnione, umieszczenie kraju trzeciego na liście krajów trzecich wymienionych przez ustawy Wspólnoty, albo jako wynik uprzywilejowania wstępnej listy, może być zawieszona zgodnie z procedurą opisaną w Artykule 33, na żądanie Kraju Członkowskiego lub z inicjatywy Komisji.
3. Zastosowanie się do wymagań i przestrzeganie gwarancji zawartych w przedłożonych przez kraje trzecie planach będzie weryfikowane przy pomocy sprawdzeń wymienionych w Artykule 5 Dyrektywy 72/462/EEC ⁽²²⁾ oraz sprawdzeń wymienionych w Dyrektywach 90/675/EEC ⁽²³⁾ i 91/496/ECC ⁽²⁴⁾.
4. Co rok Kraje Członkowskie powiadomią Komisję o wynikach sprawdzeń pozostałości przeprowadzonych na importowanych z krajów trzecich zwierzętach i wyrobach pochodzenia zwierzęcego, zgodnie z Dyrektywami 90/675/EEC i 91/496/EEC.

Artykuł 30

1. Gdy sprawdzenia przewidziane przez Dyrektywy 90/675/EEC i 91/496/EEC wykażą stosowanie do leczenia zwierząt w danej partii nie zatwierdzonych wyrobów lub substancji – partia w rozumieniu Artykułu 2 (2) Dyrektywy 91/496/EEC – albo obecność takich wyrobów lub substancji we wszystkich częściach lub partiach pochodzących z tego samego przedsiębiorstwa, właściwe władze podejmą następujące kroki odnośnie danych zwierząt i wyrobów związanych z takim stosowaniem:
  - poinformują Komisję o charakterze stosowanych wyrobów i wszystkich danych partiach; Komisja przekaże tą informację do wszystkich placówek granicznych,
  - Kraje Członkowskie przeprowadzą ostrzejsze sprawdzanie wszystkich partii zwierząt lub wyrobów pochodzących z tego samego źródła. Szczególnie następne 10 partii z tego samego źródła musi być zajęte – zaś przechowanie uwzględnione w kosztach inspekcji – na granicznej placówce inspekcyjnej dla sprawdzenia pozostałości poprzez pobranie reprezentatywnej próbki z każdej partii albo z części partii.

Gdy takie dodatkowe sprawdzenie wykaże obecność nie zatwierdzonych substancji lub wyrobów albo pozostałości takich substancji lub wyrobów:

- (i) dana partia lub część partii musi zostać zwrócona na koszt komitenta lub jego pełnomocnika do kraju pochodzenia, wraz z wyraźnym wskazaniem świadectwa powodującego odrzucenie partii;
  - (ii) zależnie od charakteru wykrytego naruszenia prawa i ryzyka związanego z takim naruszeniem, komitent zadecyduje czy odesłać daną partię lub część partii, czy też zniszczyć ją albo wykorzystać do innych celów zatwierdzonych przez ustawy Komisji bez odszkodowania lub kompensaty;
  - Komisja zostanie poinformowana o wyniku ostrzejszych sprawdzeń i na podstawie tej informacji przeprowadzi wszelkie niezbędne dochodzenia dla określenia przyczyn i źródła odkrytego naruszenia prawa.
2. Gdyby sprawdzenia wymienione w Dyrektywie 90/675/EEC ujawniły, że zostały przekroczone maksymalne ograniczenia pozostałości, należy skorzystać ze sprawdzeń wymienionych w drugim wierszu akapitu 1.
  3. Jeśli w przypadku uwikłania krajów trzecich, które mają zawarte równoważne porozumienia ze Wspólnotą, Komisja, po przeprowadzeniu rozmów z właściwymi władzami danych krajów trzecich dojdzie do wniosku, że nie dopełniły one swych zobowiązań i gwarancji wynikających z planów wymienionych w Artykule 20 (1), zaprzestanie ona wydawania pozwolenia dla takiego kraju zgodnie z procedurą opisaną w Artykule 32 do korzystania z wymienionego porozumienia na dane

zwierzęta i wyroby aż dany kraj trzeci naprawi swe niedopatrzenia. Zawieszenie będzie odwołane za pomocą tej samej procedury.

Gdyby było to niezbędne dla ponownego przywrócenia korzyści wynikających z danego porozumienia, delegacja Komisji wraz ze specjalistami z Krajów Członkowskich odwiedzi dany kraj na jego koszt aby zweryfikować czy takie środki zostały zastosowane.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 31

Rada, działając na podstawie propozycji Komisji znowelizuje przed 1 lipca 1997 roku Dyrektywę 85/73/EEC ⁽²⁵⁾ aby zapewniła ona pobieranie opłaty pokrywającej nadzór wynikający z tej Dyrektywy.

Do czasu podjęcia tej decyzji przez Radę, Kraje Członkowskie będą upoważnione do pobierania krajowych opłat pokrywających rzeczywiste koszty takiego nadzoru.

Artykuł 32

1. Gdy opisana w tym Artykule procedura jest wykonywana, sprawy będą kierowane bez zwłoki do Stałego Komitetu Weterynaryjnego, powołanego decyzją 68/361/EEC ⁽²⁶⁾ z własnej inicjatywy przez jej Przewodniczącego, lub na żądanie Kraju Członkowskiego.
2. Przedstawiciel Komisji przedłoży projekt podejmowanych środków. Komitet wyrazi swoją opinię na temat tych spraw w okresie czasu, który Przewodniczący może narzucić według pilności przedłożonych spraw. Opinia będzie przegłosowana większością 62 głosów.
3. (a) Komisja przyjmie środki i natychmiast je zastosuje tam, gdzie są one zgodnie z opiniami Komitetu.

(c) Gdyby nie były one w zgodzie, a opinia Komitetu, albo gdyby nie wydano opinii, Komisja przedłoży Radzie propozycje odnoszące się do podejmowanych środków. Rada przyjmie środki kwalifikowaną większością.

Jeśli w ciągu 15 dni po przedłożeniu propozycji Rada nie przyjmie środków, Komisja przyjmie zaproponowane środki i wprowadzi je natychmiast, chyba że Rada odrzuci te środki zwykłą większością.

Artykuł 33

1. Gdy procedura opisana w tym Artykule ma być wykonywana, sprawy będą kierowane bez zwłoki do Stałego Komitetu Weterynaryjnego przez jej Przewodniczącego, z jego własnej inicjatywy lub na żądanie Kraju Członkowskiego.
2. Przedstawiciel Komisji przedłoży projekt podejmowanych środków. Komitet wyrazi swoją opinię na temat tych spraw w okresie czasu, który Przewodniczący może narzucić według pilności przedłożonych spraw. Opinia będzie przegłosowana większością 62 głosów.
3. (a) Komisja przyjmie środki i natychmiast je zastosuje tam, gdzie są one zgodne z opiniami Komitetu.

(b) Gdyby nie były one w zgodzie a opinia Komitetu, albo gdyby nie wydano opinii, Komisja przedłoży Radzie propozycje odnoszące się do podejmowanych środków. Rada przyjmie środki kwalifikowaną większością.

Jeśli po upływie trzech miesięcy po przedłożeniu propozycji Rada nie przyjęła żadnych środków, Komisja przyjmie proponowane środki i natychmiast je wprowadzi, chyba że Rada odrzuci te środki zwykłą większością.

Artykuł 34

Bez uszczerbku dla Artykułu 6 (2), Dodatki I, III, IV i V mogą być przez Radę działającą przez kwalifikowaną większością nowelizowane lub uzupełniane według propozycji Komisji.

Szczególnie wymienione wyżej Dodatki mogą być nowelizowane w ciągu trzech lat od daty przyjęcia tej Dyrektywy, z wyniku oceny ryzyka następujących czynników:

- potencjalnej toksyczności pozostałości w pożywieniu pochodzenia zwierzęcego,
- prawdopodobieństwa pojawienia się pozostałości w pożywieniu pochodzenia zwierzęcego.

Artykuł 35

Rada przyjmując kwalifikowaną większością głosów propozycje Komisji, może przyjąć środki przejściowe wymagane dla wprowadzenia ustaleń wymienionych w tej Dyrektywie.

Artykuł 36

1. Dyrektywy 85/358/EEC i 86/469/EEC oraz Decyzje 89/187/EEC o 91/664/EEC są niniejszym uchylone od 1 lipca 1997 roku.
2. Następujące są również uchylone od tej samej wymienionej daty:
  - (a) Artykuł 4 (3) Dyrektywy 71/118/EEC;
  - (b) Artykuły 5 (3) i (4) Dyrektywy 89/437/EEC;
  - (c) Ostatni pod-akapit punktu II.3.B Rozdziału V Dodatku do Dyrektywy 91/493/EEC;
  - (d) Artykuł 11 (1) Dyrektywy 92/45/EEC;
  - (e) Artykuł 15 (1) Dyrektywy 92/46/EEC;
3. Odwołania do uchylonych Dyrektyw i Decyzji, będą uważane za odwołania do tej Dyrektywy i będą traktowane w zgodzie z tablicą korelacji w Dodatku I.

Artykuł 37

1. Kraje Członkowskie wprowadzą w życie do 1 lipca 1997 roku ustawy, regulacje i przepisy niezbędne spełniające warunki tej Dyrektywy.

Gdy Kraje Członkowskie przyjmą te środki, zawrą one odniesienia do tej Dyrektywy i umieszczą takie odniesienia w przypadku ich oficjalnej publikacji. Metody tworzenia takich odniesień ustalą Kraje Członkowskie.

2. Kraje Członkowskie przekażą Komisji teksty głównych przepisów w ustawach krajowych, które przyjęły dla zakresu objętego przez tą Dyrektywę.

Artykuł 38

Dyrektywa ta wejdzie w życie w dniu jej publikacji w Oficjalnym Dzienniku Wspólnot Europejskich.

Artykuł 39

Dyrektywa ta jest skierowana do Krajów Członkowskich.

Sporządzona w Luksemburgu, 29 Kwietnia 1996 roku.

Za Radę
Przewodniczący
W. LUCHETTI

DODATEK I

GRUPA A

– SUBSTANCJE DAJĄCE SKUTEK ANABOLICZNY I SUBSTANCJE NIEZATWIERDZONE

- (1) Stilbeny, pochodne stilbenów, ich sole i estry
- (2) Środki przeciw-tarczycowe
- (3) Steroidy
- (4) Resocykliczne kwasy laktonów włączając zeranol
- (5) Beta-agonist
- (6) Związki zawarte w Dodatku IV Regulacji Rady (EEX) nr 2377/90 z 26 czerwca 1990 roku.

GRUPA B

- WETERYNARYJNE LEKI (1) I CZYNNIKI SKAŻAJĄCE

- (1) Substancje antybakteryjne włączając sulfonamidy, chinoliny
- (2) Inne leki weterynaryjne
  - (a) Przeciw robaczycy
  - (b) Przeciw kokcydiozie W odpowiedzi włączając nitroimidazole
  - (c) Karbaminiany i pyrotroidy
  - (d) Uspokajające
  - (e) Niesterydowe przeciw-zapalne leki (NSAIDs)
  - (f) Inne aktywne substancje farmakologiczne
- (3) Inne substancje i skażające środowisko
  - (a) Organiczne związki wody chlorowej
  - (b) Organiczne związki fosforowe
  - (c) Pierwiastki chemiczne

- (d) Toksyny grzybów
- (e) Barwniki
- (f) Inne

DODATEK II

*****	bydło rogate owce/ kozy nierogacizna	drób	zwierzęta hodowane w wodzie	mleko	jajka	*****	miód
A1	X	X	X			x	
2	x	x				x	
3	x	x	x			x	
4	x	x				x	
5	x	x				x	
6	X	X	X	X	X	X	
B1	X	X	X	X	X	X	X
2a	X	X	X	X		x	
b	X	X				x	x
c	X	X					
d	X						
e	X	X		x		x	
f							
3a	x	x	x	x	x	x	x
b	X			x			x

¹ Włączając substancje, które mogą być stosowane dla celów weterynaryjnych.

c	X	X	X	X		x	x
d	X	X	X	X			
e			x				
f							

DODATEK III

STRATEGIA POBIERANIA PRÓBEK

1. Plan kontroli pozostałości zmierza do przeglądu i odkrycia przyczyn zagrożeń w pożywieniu pochodzącym z gospodarstw hodowlanych, rzeźni, mleczarni, przetwórcy ryb i stacji zbioru i pakowania jajek.

Próbki oficjalne mają być pobierane zgodnie z odpowiednim rozdziałem Dodatku IV.

Bez względu na to, gdzie próbki są pobierane, pobieranie próbek musi być nieprzewidziane, nieoczekiwane i wykonywane w nieustalonym czasie i nie w szczególnym dniu tygodnia. Kraje Członkowskie muszą podjąć wszelkie możliwe środki ostrożności aby zapewnić element zaskoczenia, i że stale jest zachowywany element niespodzianki przy sprawdzaniu.

2. Dla substancji Grupy A dochodzenie powinno być odpowiednio skierowane na wykrywanie nielegalnego podawania zakazanych substancji i niewłaściwego leczenia zatwierdzonymi substancjami. Nacisk na takie pobieranie próbek musi koncentrować się zgodnie z zaleceniami odpowiedniego rozdziału Dodatku IV.

Próbki muszą być skierowane biorąc pod uwagę następujące minimalne kryteria:

pleć, wiek, gatunek, system tuczenia, wszystkie dostępne informacje tła i wszelkie dowody niewłaściwego stosowania lub niewłaściwej substancji tej grupy.

3. Dla substancji grupy B dochodzenie powinno być skierowane szczególnie na kontrolę zgodności minimalnymi poziomami pozostałości dla pozostałości weterynaryjnych wyrobów medycznych określonych w Dodatkach I i III Regulacji (EEC) nr 2377/90 i maksymalnych poziomów pestycydów ustalonych w Dodatku III Dyrektywy 86/363/EEC oraz nadzoru stężenia skażeń środowiska.

Jeśli losowe pobieranie próbek może być uzasadnione przez Kraje Członkowskie podczas wstępnego ustalania ich krajowych planów dla Komisji, wszystkie próbki powinny być nakierowane na kryteria ustalone w Decyzji Komisji zawartej w Artykule 15 (1).

DODATEK IV

POZIOMY POBIERANIA PRÓBEK I CZĘSTOTLIWOŚĆ

Zadaniem tego Dodatku jest określenie minimalnej liczby zwierząt, od których muszą być pobrane próbki.

Każda próbka może być analizowana w celu wykrycia obecności jednej lub więcej substancji

ROZDZIAŁ 1

BYDŁO ROGATE, NIEROGACIZNA, OWCE, KOZY I ZWIERZĘTA HODOWANE W WODZIE

1. Bydło rogate

Minimalna liczba zwierząt co roku kontrolowanych dla wszelkiego rodzaju pozostałości i substancji musi być co najmniej równa 0,4% bydła rogatego z uboju w roku poprzednim, z następującym rozkładem:

Grupa A: 0.25% podzielona następująco:

- połowa próbek ma być pobrana z żywych zwierząt w holdingu;
(przez naruszenie, 25% próbek analizowanych dla badań Grupy A 5 substancje pobrane z odpowiedniego materiału (pasza, woda pitna itd.))
- połowa próbek ma być pobrana w rzeźni.

Każda podgrupa w Grupie A musi zostać sprawdzona raz do roku przy wykorzystaniu co najmniej 5% całkowitej liczby próbek zebranych dla Grupy A.

Równowaga musi być przyznana zgodnie z doświadczeniem i informacjami tła Kraju Członkowskiego.

Grupa B: 15%

30% próbek musi być sprawdzona dla substancji Grupy B 1.

30% próbek musi być sprawdzona dla substancji Grupy B 2.

10% próbek musi być sprawdzona dla substancji Grupy B 3.

Równowaga musi być przypisana zgodnie z sytuacją Kraju Członkowskiego.

2. Nierogaczna

Minimalna liczba zwierząt sprawdzana co roku dla wszelkiego rodzaju pozostałości i substancji musi się równać co najmniej 0,05% świń ubitych w roku poprzedzającym, z następującym podziałem:

Grupa A: 0,02%

W tych Krajach członkowskich, które przeprowadzają pobieranie próbek od zwierząt w rzeźniach, podjęta musi być dodatkowa analiza na poziomie gospodarstwa hodowlanego dla wody pitnej, paszy, kału i wszystkich innych odpowiednich parametrów. W takim przypadku minimalna liczba

gospodarstw odwiedzanych co roku musi reprezentować ci najmniej jedno gospodarstwo na 100000 świń ubitych w roku poprzednim.

Każda podgrupa w Grupie A musi być sprawdzana co roku przy wykorzystaniu co najmniej 5% całkowitej liczby próbek zebranych dla Grupy A.

Równowaga będzie przypisana według doświadczenia i informacji tła Kraju Członkowskiego.

Grupa B: 0,03%

Przestrzegać trzeba takiego samego rozkładu na podgrupy jak dla rogacizny. Równowaga musi być przypisana zgodnie z sytuacją Kraju Członkowskiego.

3. Owce i kozy

Minimalna liczba zwierząt sprawdzana względem wszelkiego rodzaju pozostałości i substancji musi się równać co najmniej 0,05% owiec i kóz ubitych w ciągu trzech miesięcy zwierząt w roku poprzedzającym, z następującym podziałem:

Grupa A: 0,01%

Każda podgrupa Grupy A będzie sprawdzana co roku przy wykorzystaniu co najmniej 5% całkowitej liczby próbek zebranych dla Grupy A.

Równowaga będzie przypisana według doświadczenia i informacji tła Kraju Członkowskiego.

Grupa B: 0,04%

Przestrzegać trzeba takiego samego rozkładu na podgrupy jak dla rogacizny. Równowaga musi być przypisana zgodnie z sytuacją Kraju Członkowskiego.

4. Zwierzęta wodne

Liczba próbek określana jest dla każdego z Krajów Członkowskich zależnie od zidentyfikowanych problemów.

ROZDZIAŁ 2

BROILERY, WYCZERPANE NIOSKI, INDYKI, INNY DRÓB

Zależnie od wymagań metody analitycznej próbka składa się z jednego lub więcej zwierząt.

Dla każdej danej kategorii drobiu (broilery, wyczerpane nioski, indyki i inny drób) minimalna liczba próbek musi się równać co najmniej jednej na 200 ton rocznej produkcji (ciężar własny), z minimum 100 próbek dla każdej z grup substancji, jeżeli roczna produkcja kategorii ptaków wynosi ponad 5 000 ton.

Następujący podział musi być przestrzegany:

Grupa A: 50% całkowitej liczby próbek

Równowartość jednej piątej tych próbek musi być pobrana na poziomie gospodarstwa hodowlanego.

Każda podgrupa Grupy A ma być sprawdzana co roku przy wykorzystaniu co najmniej 5% całkowitej liczby próbek zebranych dla Grupy A.

Równowaga będzie przypisana według doświadczenia i informacji tła Kraju Członkowskiego.

Grupa B: 50% całkowitej liczby próbek

30% musi być sprawdzana dla substancji Grupy B 1

30% musi być sprawdzana dla substancji Grupy B 2

30% musi być sprawdzana dla substancji Grupy B 3

Równowaga musi być przypisana zgodnie z sytuacją Kraju Członkowskiego.

ROZDZIAŁ 3

WYROBY HODWLI WODNEJ

1. Ryby pletwiaste hodowane w gospodarstwach

Próbka z jednej lub więcej ryb zgodnie z wymiarami danej ryby i wymaganiami metody analizy.

Kraje Członkowskie muszą przestrzegać podanych niżej minimalnych poziomów liczby próbek i częstotliwości, zależnie od wydajności gospodarstwa hodującego ryby (wyrażonej w tonach).

Minimalna liczba próbek jakie są rocznie pobierane musi być co najmniej równa 1 na 100 ton rocznej produkcji.

Gospodarstwa hodowlane i wybrane do analizy próbki powinny być dobierane według przypuszczalnego stosowania tych substancji.

Grupa A: jedna trzecia całkowitej liczby substancji:

wszystkie próbki muszą być pobrane na poziomie gospodarstwa z ryb na wszystkich etapach hodowli ⁽²⁾, włączając ryby, które są gotowe do umieszczenia na rynku

Grupa B: dwie trzecie całkowitej liczby próbek

pobieranie próbek powinno odbywać się:

- (a) najlepiej w gospodarstwie hodowlanym, z ryb gotowych do umieszczenia na rynku dla spożycia;
- (b) w przetwórni lub hurtowni od świeżych ryb pod warunkiem, że znane jest gospodarstwo pochodzenia ryb, w przypadku, gdy uzyskane będą wyniki dodatnie.

We wszystkich przypadkach pobrane na poziomie gospodarstwa próbki powinny być pobierane c co najmniej 10% zarejestrowanych miejsc wytwarzania.

2. Inne wyroby gospodarstw wodnych

Gdyby Kraje Członkowskie uważały, że mają podstawy przypuszczać, iż medycyna weterynaryjna lub chemikalia są stosowane w innych wyrobach gospodarstw wodnych, albo podejrzewają skażenie środowiska naturalnego, wówczas gatunki te muszą być uwzględnione w planie jako dodatkowe do wyrobów wodnych gospodarstw hodowlanych, według proporcji ich produkcji z pobieranych próbek.

---

² Dla morskich gospodarstw hodowlanych w których warunki pobierania próbek mogą być szczególnie trudne, próbki można pobierać z pokarmu zamiast od ryb.

DODATEK V

ROZDZIAŁ 1

Następujące laboratoria zostały przez Wspólnotę wyznaczone jako laboratoria wzorcowe dla wykrywania pozostałości pewnych substancji:

(a) Dla pozostałości wymienionych w Dodatku I, Grupa A 1, 2, 3, 4, Grupa B 2 (d) i Grupa B 3 (d):

Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieuhygiëne (RIVM)

A. van Leeuwenhoeklaan, 9

B. NL-3720 Bilthoven

(b) Dla pozostałości wymienionych w Dodatku I, Grupy B 1 i B 3 (e) oraz pozostałości carbadox i olaquinox:

Laboratoires des médicaments vétérinaires (CNEVA-LMV)

La Haute Marche, Javene

F-35135 Fougères

(c) Dla pozostałości wymienionych w Dodatku I, Grupa A 5 i Grupa B 2 (a), (b) oraz (e):

Bundesinstitut für Gesundheitlichen Verbraucherschutz und Veterinärmedizin (NGVV)

Diedersdorfer Weg 1

D-12277 Berlin

Dla pozostałości wymienionych w Dodatku I, Grupa B 2 (c) i Grupa B 3 (a), (b) oraz (c):

Instituto Superiore di Sanità

Viale Regina Elena, 299

I-00161 Roma

Związki zaliczone do Grup A 6, B 2 (f) i B 3 (f) są przypisane wyznaczonym laboratoriom wzorcowym Wspólnoty według ich farmakologicznego oddziaływania.

ROZDZIAŁ 2

Możliwości i warunki działania laboratoriów wzorcowych Wspólnoty dla wykrywania pozostałości w żywych zwierzętach, w ich wydalinach oraz płynach ustrojowych i tkance, w wyrobach pochodzenia zwierzęcego, w karmie zwierząt i wodzie pitnej, będą jako

1. Czynności laboratoriów wzorcowych Wspólnoty będą:

- (a) promowania i koordynowania badań nad nowymi metodami analitycznymi i zawiadamiania krajowych laboratoriów wzorcowych o postępach w dziedzinie metod analitycznych i aparatury;
- (b) pomagania krajowym laboratoriom wzorcowym (NRL) dla pozostałości we wprowadzaniu właściwych systemów zapewnienia jakości opartych na zasadach poprawnych działań laboratoryjnych (GLP) i kryteriach EN 45 000;
- (c) zatwierdzania obowiązujących metod jako metod wzorcowych i jakie mają być dołączone do zbioru metod;
- (d) dostarczania krajowym laboratoriom wzorcowym rutynowych metod analitycznych zatwierdzonych podczas procedury MRL;
- (e) zapewniania krajowym laboratoriom wzorcowym szczegółów metod analitycznych i przeprowadzania prób porównawczych oraz informowania ich o wynikach prób porównawczych;
- (f) zapewniania na żądanie krajowym laboratoriom wzorcowym doradztwa technicznego odnośnie analizy substancji, dla których zostały one wyznaczone przez Wspólnotę jako laboratoria wzorcowe;
- (g) Organizowania prób porównawczych na korzyść krajowych laboratoriów wzorcowych, częstotliwość których zostanie określona w porozumieniu z Komisją. W wyniku czego laboratoria wzorcowe Wspólnoty roześlą do analizy nie oznakowane próbki i próbki zawierające wiadome ilości substancji;
- (h) identyfikowania pozostałości i określanie ich stężenia w przypadkach, gdy wyniki analizy dają podstawy do niezgodności między Krajami Członkowskimi;
- (i) prowadzenia wstępnych i dalszych kursów szkoleniowych dla analityków z laboratoriów krajowych;
- (j) zapewnienia Komisji usług, włączając programy dla norm, pomiarów i prób, wraz z pomocą techniczną;
- (k) kompilowania rocznego sprawozdania z prac i przekazywania go Komisji;

- (l) utrzymywania kontaktów z laboratoriami krajowymi wyznaczonymi przez kraje trzecie na polu metod analitycznych i aparatury według planów przedłożonych zgodnie z Artykułem 11 tej Dyrektywy.
2. Dla wykonywania działalności określonych w akapicie 1, Laboratoria wzorcowe Wspólnoty muszą spełniać następujące minimalne wymagania:
- (a) muszą być wyznaczone w Kraju Członkowskim jako krajowe laboratorium wzorcowe;
  - (b) mają odpowiednio wykwalifikowany personel, który jest wystarczająco wyszkolony w metodach analitycznych stosowanych dla pozostałości, dla których zostały wyznaczone jako laboratoria wzorcowe Wspólnoty;
  - (c) posiadają aparaturę i substancje potrzebne do przeprowadzania analiz, za które są odpowiedzialne;
  - (d) mają wystarczającą infrastrukturę administracyjną;
  - (e) mają wystarczające możliwości przetwarzania danych do opracowywania statystyk opartych na ich odkryciach i pozwalających na szybkie zawiadamianie o tych statystykach i innych informowaniu krajowych laboratoriów wzorcowych oraz Komisji;
  - (f) zapewnią, że ich personel ma wzgląd na poufny charakter niektórych zagadnień, wyników i zawiadomień;
  - (g) mają wystarczającą wiedzę na temat międzynarodowych norm i praktyk;
  - (h) mają dostępne i aktualne spisy poświadczonych materiałów wzorcowych i materiałów wzorcowych przechowywanych w Instytucie Materiałów Wzorcowych i Metod oraz aktualny spis wytwórców i sprzedawców tych materiałów.

DODATEK VI

Ta Dyrektywa	Dyrektywy 85/358/EEC i 86/469/EEC oraz Decyzje 89/187/EEC i 91/664/EEC	
Artykuł 1	-	
Artykuł 2	Artykuł 2	86/469/EEC
Artykuł 3	Artykuł 1	86/469/EEC
	Artykuł 2	85/358/EEC
Artykuł 4	Artykuł 3	86/469/EEC
Artykuł 5	Artykuł 4 (1) pierwszy i drugi pod-akapit	
Artykuł 6	-	
Artykuł 7	Artykuł 4 (1) bez pierwszego i drugiego pod-akapitu	
Artykuł 8	Artykuł 4 od (2) do (5)	
Artykuł 9	-	
Artykuł 10	-	
Artykuł 11	Artykuł 1	85/358/EEC
Artykuł 12	-	
Artykuł 13	Artykuł 3	85/358/EEC
	Artykuł 10	86/469/EEC
Artykuł 14 (1)	Artykuł 8 (1) (b)	
Artykuł 14 (2)	Artykuł 8 (2)	
	Decyzja 91/664/EEC	
	Decyzja 89/187/EEC	
Artykuł 15 (1)	Artykuł 8 (3)	86/469/EEC
	Artykuł 5 (2)	85/358/EEC

Artykuł 15 (2)	Artykuł 8 (3)	86/469/EEC
	Artykuł 5 (3)	85/358/EEC
Artykuł 15 (3)	Artykuł 9	86/469/EEC
Artykuł 16	Artykuł 9 (1) i (2)	86/469/EEC
	Artykuł 6 (1) i (2)	85/358/EEC
Artykuł 17	Artykuł 9 (3) (a)	86/469/EEC
	Artykuł 6 (3) (a)	85/358/EEC
Artykuł 18	Artykuł 9 (3) (c) i (d)	86/469/EEC
Artykuł 19	-	
Artykuł 20 (1)	-	
Artykuł 20 (2)	Artykuł 11	86/469/EEC
Artykuł 21	Artykuł 5	86/469/EEC
Artykuł 22	Artykuł 7	85/358/EEC
Artykuł 23	Artykuł 9 (3) (b)(c)(d) i (4) (5)	86/469/EEC
	Artykuł 6 (3) (b)(c)(d) i (4)	85/358/EEC
Artykuł 24	Artykuł 4	85/358/EEC
Artykuł 25	-	
Artykuł 26	-	
Artykuł 27	-	
Artykuł 28	-	
Artykuł 29	Artykuł 7	86/469/EEC
	Artykuł 13	85/358/EEC
Artykuł 30	-	
Artykuł 31	Artykuł 12	85/358/EEC
Artykuł 32	Artykuł 14	86/469/EEC
	Artykuł 11	85/358/EEC
Artykuł 33	Artykuł 15	86/469/EEC
	Artykuł 10	85/358/EEC
Artykuł 34	Artykuł 13	86/469/EEC
Artykuł 35	-	
Artykuł 36	-	
Artykuł 37	-	
Artykuł 38	-	
Artykuł 39	-	
Dodatek I	Dodatek I	86/469/EEC
Dodatek II	-	

Dodatek III	-	
Dodatek IV	Dodatek II	86/469/EEC
Dodatek V Rozdział 1	Decyzja 91/664/EEC	
Dodatek V Rozdział 2	Decyzja 89/187/EEC	
Dodatek VI	-	

-
- (1) OJ nr C 302, 9. 11. 1993, str. 12 i OJ nr C 222, 10. 8. 1995, str. 17.
- (2) OJ nr C 128, 9. 5. 1994, str. 100.
- (3) OJ nr C 52, 19. 2. 1994, str. 30.
- (4) Patrz str. 3 niniejszego Dziennika Oficjalnego.
- (5) OJ nr L 191, 23. 7. 1995, str. 46. Dyrektywa ostatnio znowelizowana w roku 1994 Ustawą o Przystąpieniu.
- (6) OJ nr L 275, 26. 9. 1986, str. 36. Dyrektywa znowelizowana w roku 1994 Ustawą o Przystąpieniu.
- (7) OJ nr L 224, 18. 8. 1990, str. 1, Regulacja ostatnio znowelizowana przez Regulację Komisji (EC) nr 282/96 (OJ nr L 37, 15. 2. 1996, str. 12).
- (8) OJ nr 55, 8. 3. 1971, str. 23. Dyrektywa znowelizowana w roku 1994 Ustawą o Przystąpieniu.
- (9) OJ nr L 268, 24. 9. 1991, str. 15. Dyrektywa znowelizowana Dyrektywą 95/71/EC (OJ nr L 332, 30. 12. 1995, str. 40).
- (10) OJ nr L 268, 14. 9. 1992, str. 1. Dyrektywa znowelizowana w roku 1994 Ustawą o Przystąpieniu.
- (11) OJ nr L 212, 22. 7. 1989, str. 87. Dyrektywa znowelizowana w roku 1994 Ustawą o Przystąpieniu.
- (12) OJ nr L 268, 14. 9. 1992, str. 35. Dyrektywa znowelizowana w roku 1994 Ustawą o Przystąpieniu.
- (13) OJ nr L 66, 10. 3. 1989, str. 37.
- (14) OJ nr L 368, 31. 12. 1991, str. 17.
- (15) OJ nr L 224, 18. 8. 1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio znowelizowana Dyrektywą 92/65/EEC (OJ nr L 268, 14. 9. 1995, str. 54).
- (16) OJ nr L 221, 7. 8. 1986. Dyrektywa ostatnio znowelizowana Dyrektywą 95/39/EC (OJ nr L 197, 22. 8. 1995, str. 29).
- (17) OJ nr L 373, 31. 12. 1990, str. 15.
- (18) OJ nr L 317, 6. 11. 1981, str. 1. Dyrektywa ostatnio znowelizowana Dyrektywą 93/40/EEC (OJ nr L 214, 24. 8. 1993, str. 31).
- (19) OJ nr L 351, 2. 12. 1989, str. 34.
- (20) OJ nr L 395, 30. 12. 1989, str. 13. Dyrektywa ostatnio znowelizowana Dyrektywą 92/67/EEC (OJ nr L 268, 14. 9. 1992, str. 73).
- (21) OJ nr L 363, 27. 12. 1990, str. 51. Dyrektywa ostatnio znowelizowana w roku 1994 Ustawą o Przystąpieniu.
- (22) OJ nr L 302, 31. 12. 1972, str. 28. Dyrektywa ostatnio znowelizowana w roku 1994 Ustawą o Przystąpieniu.
- (23) OJ nr L 373, 31. 12. 1990, str. 1. Dyrektywa ostatnio znowelizowana Dyrektywą 92/52/EC (OJ nr L 265, 8. 12. 1995, str. 16).
- (24) OJ nr L 268, 24. 9. 1991, str. 56. Dyrektywa ostatnio znowelizowana w roku 1994 Ustawą o Przystąpieniu.
- (25) OJ nr L 32, 5. 2. 1985, str. 14. Dyrektywa ostatnio znowelizowana Dyrektywą 95/24/EC (OJ nr L 243, 11. 10. 1995, str. 14).
- (26) OJ nr L 32, 5. 2. 1985, str. 14. Dyrektywa ostatnio znowelizowana Dyrektywą 95/24/EC (OJ nr L 243, 11. 10. 1995, str. 14).

Dyrektywa Rady nr 96/93/EC
z 17 grudnia 1996
w sprawie certyfikacji zwierząt i produktów zwierzęcych

(OJ No. L 13, 16.1.97, p. 97)

Rada Unii Europejskiej,

mając na względzie Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a zwłaszcza artykuł 43 tegoż,

Mając na względzie propozycję Komisji¹,

Mając na względzie opinię Parlamentu Europejskiego²,

Zważywszy, że dyrektywa Rady nr 89/662/EEC z 11 grudnia 1989 r. dotycząca kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrz wspólnotowym w świetle zakończenia dzieła tworzenia rynku wewnętrznego³, i dyrektywa Rady nr 90/425/EEC z 26 czerwca 1990 r. dotycząca kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych stosowanych w handlu wewnątrz wspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi w świetle zakończenia dzieła tworzenia rynku wewnętrznego⁴, nakładają na państwo członkowskie odpowiedzialność związaną z produkcją lub wysyłką, w celu zapewnienia prawidłowego przeprowadzania kontroli weterynaryjnych, i gdzie to jest konieczne, certyfikacji;

Zważywszy, że w celu zapewnienia płynnego funkcjonowania rynku wewnętrznego w sektorze żywych zwierząt i produktów zwierzęcych, państwa członkowskie powinny stosować całkowicie zintegrowany system certyfikacji w miejscach produkcji i wysyłki;

Zważywszy, że cel powyższy nie może być osiągnięty przez każde państwo członkowskie z osobna, zważywszy więc, że powstaje potrzeba ustanowienia wspólnotowych przepisów dotyczących odpowiedzialności, jaką właściwe władze i biura certyfikacji ponoszą w zakresie certyfikacji zwierząt i produktów zwierzęcych według prawodawstwa Wspólnoty;

Zważywszy, że należy dopilnować, że przepisy i reguły stosowane przez oficerów certyfikacyjnych z krajów trzecich zapewniają gwarancje co najmniej równorzędne z gwarancjami zawartymi w niniejszej dyrektywie;

---

¹ OJ Nr C 373, 29.12.1994, str. 16.

² OJ Nr C 56, 6.3.1995. stro 165

³ OJ Nr L 395, 30.12.1989, str.13. Dyrektywa ostatnio zmieniona przepisami dyrektywy Rady nr 92/118/EEG (OJ Nr L 62, 15.3.1993. str.49.

⁴ OJ Nr L 224, 18.8.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona przepisami dyrektywy Rady nr 92/118/EEC.

Zważywszy, że należy wprowadzić efektywne instrumenty w celu zapobieżenia oszustwom lub błędnej certyfikacji.

Przyjęła niniejszą dyrektywę.

Artykuł I

Niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy, jakich należy przestrzegać przy wydawaniu certyfikatów wymaganych przez prawodawstwo weterynaryjne.

Artykuł 2

1. Dla celów niniejszej dyrektywy:

przez "ustawodawstwo weterynaryjne" rozumie się ustawodawstwo określone w załączniku A do dyrektywy nr 89/662/EEC i załącznikach A i B do dyrektywy nr 90/425/EEC.

Przez "oficera certyfikacyjnego" rozumie się urzędowego lekarza weterynarii lub - w przypadkach przewidzianych w ustawodawstwie weterynaryjnym - każdą inną osobę uprawnioną przez właściwe władze do podpisywania certyfikatów wymaganych w ustawodawstwie.

2. Ponadto, do definicji z ustępu 1 stosują się - ze wszystkimi niezbędnymi zmianami - definicje zawarte w artykule 2 dyrektyw nr 89/662/EEC i 90/425/EEC.

Artykuł 3

1. Władze dopilnują, by oficerowie certyfikacyjni posiadali satysfakcjonującą znajomość ustawodawstwa weterynaryjnego w zakresie zwierząt czy produktów zwierzęcych, które podlegają kontroli certyfikacyjnej i, ogólnie rzecz biorąc, by byli systematycznie informowani o obowiązujących ich przepisach z zakresu sporządzania i wydawania certyfikatów oraz - w razie konieczności - o istocie i zakresie kontroli, testów i badań, które powinny być przeprowadzone przed wydaniem certyfikatu.
2. Oficerowie certyfikacyjni nie mają prawa poświadczać danych, o których informacji nie posiadają lub danych, których sprawdzenie przez nich nie jest możliwe.
3. Oficerowie certyfikacyjni nie mają prawa do podpisywania certyfikatów in-blanco lub zawierających niepełny zakres informacji o produkcie, lub certyfikatów dotyczących zwierząt lub produktów, których nie kontrolowali lub które nie podlegały ich kontroli. W przypadku gdy certyfikat jest podpisany w oparciu o inny certyfikat lub atestację oficer certyfikacyjny przed podpisaniem certyfikatu musi dysponować takim dokumentem.
4. Żadne przepisy niniejszego artykułu nie powstrzymają urzędowego lekarza weterynarii przez poświadczeniem danych, które:

- (a) stwierdzono na podstawie ustępów 1 - 3 niniejszego artykułu przez inną osobę mającą zezwolenie od właściwych władz i działającą z ramienia urzędowego lekarza weterynarii, pod warunkiem, że taka może on/ona zweryfikować prawidłowość danych lub
- (b) otrzymanych w wyniku programów monitoringu, poprzez odwołanie się do oficjalnie uznanych programów badań jakości lub w wyniku działania systemu kontroli epidemiologicznej,

jeśli tylko jest to przewidziane w prawodawstwie weterynaryjnym.

- 5. Szczegółowe zasady wypełniania postanowień niniejszego artykułu mogą być przyjęte według procedury określonej w artykule 7.

Artykuł 4

- 1. Właściwe władze podejmą wszelkie konieczne kroki w celu zapewnienia integralności certyfikacji, a w szczególności, by oficerowie certyfikacyjni przez nie wyznaczeni:
  - (a) posiadali status gwarantujący ich bezstronność i nie działali powodowani bezpośrednim interesem dotyczącym handlu zwierzętami lub produktami, których certyfikaty podpisują lub interesami związanymi z gospodarstwem lub zakładami, z których pochodzą certyfikowane towary.
  - (b) byli w pełni świadomi znaczenia treści każdego certyfikatu, który podpisują.
- 2. Certyfikaty są sporządzane w języku zrozumiałym przez oficera certyfikacyjnego oraz przynajmniej w jednym z oficjalnych języków kraju przeznaczenia, zgodnie z ustawodawstwem Wspólnoty.
- 3. Każda właściwa władza ma możliwość identyfikacji podpisu na każdym certyfikacie z odpowiednim oficerem certyfikacyjnym i dopilnuje, że kopie wszystkich wydanych certyfikatów jest dostępna w czasie przez nią określonym.

Artykuł 5

- 1. Państwa członkowskie wprowadzą wszelkie niezbędne kontrole i instrumenty kontrolne, aby zapobiec wydawaniu fałszywych lub błędnych certyfikatów oraz podrabianiu lub stosowaniu podrabianych certyfikatów.
- 2. Z zastrzeżeniem procedur prawnych i kar, właściwe władze przeprowadzą badania lub kontrolę i podejmą właściwe kroki zmierzające do ukarania wszystkich wykrytych przypadków fałszywej lub błędnej certyfikacji. Instrumenty te mogą obejmować tymczasowe zawieszenie w czynnościach oficerów certyfikacyjnych do czasu zakończenia dochodzenia.

W szczególności, jeśli w trakcie kontroli okaże się, że:

- (a) oficer certyfikacyjny umyślnie wydał fałszywy certyfikat, właściwa władza podejmie wszelkie niezbędne kroki by w miarę możliwości dopilnować, że dana osoba nie powtórzy swego wykroczenia.
- (b) osoba lub przedsiębiorstwo użyło fałszywego certyfikatu lub zmieniło certyfikat urzędowy, właściwa władza podejmie wszystkie konieczne środki by zapewnić, w miarę możliwości, że taka osoba lub przedsiębiorstwo nie powtórzy wykroczenia.

Środki te mogą obejmować odmowę wydania certyfikatu urzędowego odnośnie osoby lub przedsiębiorstwa.

Artykuł 6

Jeśli chodzi o inspekcje, określone w ustawodawstwie weterynaryjnym Wspólnoty oraz audyt przeprowadzany zgodnie z umowami o równoważności, zawartymi między Wspólnotą a krajami trzecimi, Komisja dopilnuje, by zasady i przepisy stosowane przez oficerów certyfikacyjnych krajów trzecich zapewniały gwarancje co najmniej równoważne gwarancjom określonym w niniejszej dyrektywie.

Jeśli w wyniku tych inspekcji i/lub audytów lub kontroli, o których mowa w dyrektywach 90/675/WEG i 91/496/EWG okaże się, że oficerowie certyfikacyjni krajów trzecich nie zastosowali się do tych przepisów, można będzie ustanowić dodatkowe gwarancje lub specjalne wymogi, zgodnie z procedurą, o której mowa w Artykule 7 niniejszej dyrektywy.

Artykuł 7

Wszędzie tam, gdzie występują odniesienia do procedury, o której mowa w niniejszym Artykule, Stały Komitet Weterynaryjny ustanowiony mocą decyzji Rady nr 68/361/EWG⁵ będzie postępował zgodnie z przepisami artykułu 18 dyrektywy nr 89/662/EWG.

Artykuł 8

Przed 31 grudnia 1998 r. Komisja dostarczy raport Radzie, razem z towarzyszącymi propozycjami dotyczącymi możliwego zastosowania bezpiecznych metod elektronicznej transmisji i certyfikacji.

Rada podejmie decyzję w sprawie tych propozycji kwalifikowana większością głosów.

Artykuł 9

1. Przed 1 stycznia 1998 r. państwa członkowskie zastosują prawa, rozporządzenia i przepisy administracyjne niezbędne do zastosowania się do przepisów niniejszej dyrektywy, o czym niezwłocznie poinformują Komisję.

Gdy Państwa Członkowskie zastosują powyższe środki, każdy z nich będzie zawierał adnotacje do niniejszej dyrektywy lub będzie zaopatrzony w taką adnotację w czasie oficjalnej publikacji. Metody sformułowania takiej adnotacji zostaną określone przez każde Państwo Członkowskie.

2. Państwa członkowskie prześlą Komisji tekst głównych przepisów prawa krajowego, jakie przyjmą w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 10

Niniejsza dyrektywa dotyczy Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 17 grudnia 1996 r.

---

⁵ OJ Nr L 255, 18.10.1968, str. 23

W imieniu Rady,
Przewodniczący
I. Yates